

(Pàgines 2 a 10
i editorial)

A l'última fase

► Osona i el Ripollès han assolit aquesta mitjanit l'última etapa de la desescalada, la darrera abans de la 'nova normalitat' i la fi de l'estat d'alarma

► Tornen a estar permeses les trobades de fins a 20 persones, entrenaments en grup i moure's entre regions que es trobin en el mateix estadi

(Pàgina 33) El públic assistent dissabte al concert de l'Orquestra Venus al recinte de Can Guixà de Sant Quirze

ALBERT LLIMÓS

► El comerç confia en l'estiu i el turisme, que es preveu sobretot d'interior

► Les botigues de bicis, desbordades per l'elevada demanda després del confinament

► Un centenar de persones reben un veí de Torelló que ha estat un mes a l'UCI

► La Covid-19 agreuja el dèficit del Servei d'Atenció Domiciliària d'Osona

► Pep Alsina: "Amb la crisi s'ha unit més la pagesia amb la ciutadania"

Concert de festa major amb mesures

Unes 350 persones van assistir dissabte al concert de l'Orquestra Venus, un dels actes de la festa major de Sant Quirze. És una de les primeres actuacions que

s'han fet a Catalunya després de la crisi de la Covid-19. Els assistents van haver de reservar entrada prèviament i es van situar en taules separades per respectar

la distància de seguretat. A l'entrada, a més, es va prendre la temperatura a tothom i es van haver de rentar les mans amb gel hidroalcohòlic.

(Pàgina 12)

Renfe denuncia el cost i les afectacions en la circulació de les accions dels grafers

(Pàgina 11)

Justícia va iniciar 35 processos de mediació amb menors durant l'any passat

(Pàgina 14)

Olost i Lluçà insten Territori que paralizzi la llicència de la benziner de Sant Martí d'Albars

(Pàgines 16 i 17)

"La gent a vegades l'únic que vol és que l'escoltin"

El síndic municipal de Vic, Joan Sala, fa balanç als dos anys al càrrec i parla del problema de l'ocupació de pisos i del padró.

(Pàgina 24)

Una empresa de la Garrotxa compra dues parcel·les del polígon de la Colònia Llaudet

(Pàgina 29)

Modest Senmartí tanca una etapa de tres dècades al Vic Riuprimer REFO

(Pàgina 26)

Els 'artistes de carrer' es reivindiquen a Vic

Reclamen poder tornar a actuar i es queixen que no se'ls està tenint en compte.

La Catalunya Central i Girona han assolit aquesta mitjanit la fase 3 de la desescalada, la qual cosa permet continuar relaxant les restriccions.

El Ripollès es manté en 13 defuncions a causa del virus, mentre que Osona n'ha registrat una de novades de dijous i ja en suma 371.

Amb la vista posada al turisme interior

Osona i el Ripollès ja estan a la fase 3, preludi d'una mobilitat entre regions molt esperada en termes comercials i d'hostaleria i restauració

Vic/Ripoll

G. Freixa / T. Vilamala

Les regions sanitàries de la Catalunya Central i Girona, de les quals formen part Osona i el Ripollès, han assolit aquesta mitjanit la fase 3 de la desescalada. Ara mateix, de fet, la major part del territori català es troba en aquest estadi, i amb la previsió que Lleida, Barcelona i la seva àrea metropolitana s'hi sumin "dimecres o dijous" si el govern central dona llum verda a la petició que va llançar el president de la Generalitat aquest diumenge, i que es formalitzarà un cop rebut l'aval del Pla Territorial de Protecció Civil.

A banda del retorn de competències a les comunitats autònomes, el pas a la fase 3 permet recuperar la llibertat de circulació entre Osona i el Ripollès, dues comarques entreteixides per molts llaços però que els últims mesos s'han hagut d'aïllar l'una de l'altra pel fet de formar part de regions sanitàries diferents. Així mateix, des d'aquest dilluns tornen a

estar permeses les trobades socials de fins a 20 persones, ampliar les terrasses de bars i restaurants a tres quartes parts de la seva capacitat i, entre d'altres, que els esportistes federats es puguin entrenar plegats encara que sigui amb exercicis individuals i evitant al màxim el contacte físic. El canvi de fase també implica continuar

Vic Comerç està analitzant tot el que ha passat per treure'n aprenentatges

relaxant les restriccions en termes comercials, un avanç que les botigues esperen amb candeleteres i amb l'esperança de deixar enrere les pàgines més fosques del llibre. I és que d'una banda és cert que des de mitjans de maig, quan Osona i el Ripollès van assolir la primera fase de la desescalada, s'ha notat un retorn progressiu del caliu als car-

rers, però en alguns sectors no repunten les vendes.

Els dissabtes, que solen ser la jornada estrella a l'hora de captar la temperatura comercial de Vic, el tràfec de persones ha anat en augment. Roger Noguera, gerent de Vic Comerç, confirma que la gent torna a passejar, "però entrar a les botigues encara costa una mica". Amb el desig que l'ambient i les passejades recuperades deriven també en despesa, l'entitat està analitzant la situació viscuda per tal de sortir-ne reforçats: "Hem creat un laboratori de comerciants, en què una desena de negocis de diversos sectors aporten la seva experiència. En la primera sessió es van treballar temes de funcionament intern; en la segona, l'adaptació que han fet i què els ha funcionat, i en la tercera es parlava d'estratègies de futur. L'objectiu és extreure conclusions que després traslladarem a tots els nostres associats". El que té clar Noguera és que la crisi de la Covid-19 ha suposat moltes dificultats, però tam-

VIDA ALS CARRERS. Vista de la cèntrica plaça Canonge Collell de Vic el 24 de març, en ple

bé aprenentatges, "com el fet d'haver de prendre decisions amb rapidesa o accelerar el procés de digitalització de molts comerços que ho tenien pendent". També que ha augmentat la sensibilitat cap al comerç local, "i ara el nostre repte és aconseguir que es mantingui".

En municipis més petits, com Prats de Lluçanès o Roda de Ter, la normalitat també va tornant al carrer. Tot i això, Núria Puntí, presidenta de l'associació Roda de Comerciants, matisa la variabilitat entre negocis: "Jo, que tinc una carnisseria, durant el confinament vaig viure

"Es nota que no puja gent de Barcelona"

Vic

T.V.

Croissants, coques, pizzes fredes... És impossible passar-hi per davant sense fixar-se en els dolços de l'aparador, però els forns de pa i pastisseries encara no han recuperat al 100% l'ambient i ritme de vendes d'abans de l'arribada del coronavirus. Aquesta és, almenys, la percepció des de les botigues de Coques de Perafita al centre de Vic, on les dependents no tenen temps d'avorrir-se però sí que han constatat els efectes de la falta de

turisme. "Els caps de setmana servíem a molta gent de Barcelona i la seva àrea metropolitana, que a més a més acostuma a comprar en grans quantitats", explica Anna Garcia, "en plena primavera també seria habitual que comencessin a arribar turistes europeus". Ella, que treballa a l'empresa des de fa tres anys i despatxa al local de la plaça Major, gaudeix d'una perspectiva privilegiada per veure com va tornant la vida als carrers, però "encara costa que la gent entri i compri a tot arreu on ho feia abans".

Des de la botiga del Passeig, Fina Vila hi afegeix que el producte que més ven actualment és el pa, però també ha notat un increment en la demanda de begudes i cafès: "Abans aquí dins hi teníem unes quantes taules, però ara

Fina Vila, a la botiga de Coques de Perafita del Passeig, on també venen productes de proximitat, artesans i bio

oferim exactament el mateix per emportar, i la veritat és que els clients hi estan responen molt bé". Les associacions de comerciants confien

que la pandèmia hagi servit per revaloritzar les botigues de proximitat i els productes quilòmetre zero. A Coques de Perafita estan preparats:

a banda de pa i pastisseria dolça i salada, venen des de formatges del Lluçanès fins a herbes remeieres de Sau o ratafia de Sant Quirze.

ALBERT LLIMÓS

confinament, i aquest divendres a la tarda, de nou amb vianants i compradors

una pujada de vendes, perquè molta gent era al poble i ens feia comandes telemàtiques. Ara s'ha normalitzat. Per contra segur que altres comerços n'estan notant un augment". A Prats, "als comerços els va costar menys obrir que a la gent tornar a comprar amb normalitat. Al principi

feia respecte tot plegat, però s'han interioritzat ràpidament les mesures de seguretat i la gent va tornant", apunta Albert Clara, president de la Unió de Botiguers i Comerciants. Des del seu punt de vista, un punt d'inflexió important en la recuperació de vida als carrers va

ser l'obertura dels bars: "Van generar molt ambient. Ara falta que el temps ens acompanyi, perquè les últimes setmanes amb les pluges s'ha voltat poc".

Aquest boom de les terrasses que apunta Clara també el certifica Antoni Dinarès, gerent de l'Associació d'em-

presaris d'hostaleria i turisme del Moianès i Osona: "Les terrasses funcionen prou bé, però la restauració està una mica encallada. A la costa hi ha molta tradició d'entaular-se a l'exterior i tots ho fem, però aquí costa més, i la limitació d'ocupació a l'interior tampoc hi ajuda". Davant la "pedregada fortíssima" que ha hagut d'assumir el sector que representa, Dinarès remarca la voluntat de resistir: "Una mostra de l'esforç és que dels 200 associats que som, només hem tingut tres baixes, i una per jubilació. Per contra, tenim constància que en breu s'obriran nous negocis. Demanem a la gent que torni a sortir de casa i que vagi als bars i restaurants a consumir sense por".

Des de la Unió de Botiguers de Ripoll, el seu president, Josep Forcada, remarca que "estem millor que quan vam entrar a la fase 1, i espero que fem un pas més ara que hem entrat a la 3". Agraït a tota la ciutadania del municipi i la comarca que els ha fet costat consumint al comerç de proximitat durant el confinament més estricte, també reconeix que -per volum de població- "quan puja la gent de Barcelona a la caixa es nota". Aquest fet, la recuperació de la mobilitat entre regions i sobretot amb l'àrea metropolitana de Barcelona, se subratlla des d'Osona i el Ripollès com un fet clau perquè l'ambient que ha tornat als carrers es converteixi també en més ingressos. "La nova normalitat ens enganxarà de ple en l'inici de la temporada d'estiu. Si aquest any tenim un gruix de població que aposta per fer turisme interior pot ser una variable molt positiva", conclou Roger Noguer des de Vic Comerç.

US FA RESPECTE ANAR A COMPRAR?

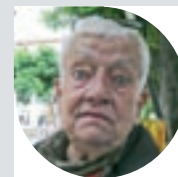

RAFEL FONT

Vic

"Aquests mesos no

he deixat d'anar a comprar, bàsicament al supermercat i la carnisseria. El meu fill de 8 anys creix de pressa, i des que estan obertes les botigues també hem fet reposició de roba i calçat. No tinc por, però sí que segueixo totes les mesures de seguretat."

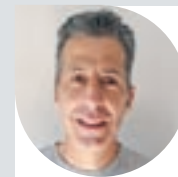

MARGRIT BORGER

Sant Joan

"No tinc ni por ni pro-

blemes a l'hora d'anar a comprar, però estava molt ben acostumada que els amics em fessin la compra durant el confinament. Ara se'm fan grosses les cues i esperar. Tinc coses molt més interessants a fer a la vida."

JORDI GURT

Ripoll

"Al lloc on visc és necessari

agafar el cotxe per anar a comprar i per tant no em representa cap contratemps arribar-me al nucli de Ripoll. Si algun dia he anat a Girona, ja és més complicat: et fan extremer les mesures de distanciament i respectar torns."

"Cal fidelitzar l'empatia que s'ha generat"

Tona

G.F. Haver de tancar durant dos mesos tot just quan el negoci engegava no és una situació gens còmoda. Aquest és l'escenari que han hagut d'afrontar Marta Puigdollers i Josep Font, que a mitjans de novembre van obrir la sabateria Nica al carrer Major de Tona. Amb l'inici del desconfinament, l'activitat va tornar a poc a poc al local, primer amb cita prèvia i actualment amb l'aforament restringit a dues persones a l'interior de la botiga. "La

resposta de la gent està sent prou bona. Ens venen nous clients i ens ho comenten, que aposten pel comerç local i que encara que hagin d'esperar uns dies que arribi el seu número ens volen comprar les sabates a nosaltres", explica Marta Puigdollers, que també apunta que en la tornada dels clients hi ha ajudat el producte que ofereix: "Ens vam confinar al març amb fred d'hivern i ara ja som gairebé a l'estiu. La gent necessita les sabates adequades, tenim una oferta variada i de qualitat i ve".

En plena ascensió per superar el sotrac que ha suposat la crisi de la Covid-19, Puigdollers té clar quin és el gran objectiu a assolir: "Ara cal fidelitzar aquesta empatia cap al comerç local que crec que s'ha generat. Que d'aquí a quatre mesos

Marta Puigdollers, a l'exterior de la sabateria que regenta al carrer Major de Tona

GUILLERMO FREIXA

la gent no s'oblidi de nosaltres i continuï comprant a les botigues que té a prop de casa". Al carrer Major de Tona, el més cèntric i amb

més activitat comercial del municipi, l'ambient també s'ha reactivat, i en el cas de la sabateria Nica han detectat una franja horària que

els està funcionant força bé: "Els últims dissabtes a la tarda hi ha hagut força moviment. Esperem que es consolidi".

La febre de la bicicleta

Les botigues que en venen i reparen estan desbordades davant l'alta demanda després del confinament, que es combina amb una manca d'estocs a causa de l'aturada de producció a Àsia

Vic/Moià

T.V.

Ser al menjador de casa i pedalar per Central Park, participar en una cursa virtual recorrent els carrers de Tòquio o rodar frec a frec amb un brasiler tot pujant el Tormalet. Durant les setmanes de confinament estrictes, es van popularitzar les aplicacions i corrons que permetien anar en bicicleta sense sortir de casa. Ara, amb l'avanç de la desescalada i la possibilitat de tornar a fer esport a l'aire lliure, les botigues de ciclisme continuen vivint un *boom* sense precedents, reparant bicis que acumulaven anys de pols als garatges i venent-ne moltes més del que seria habitual. "Ha explotat l'olla de pressió: després de tants dies a casa, tothom ha sortit amb ganes de moure's", apunta David Fargas. Ell, que és el propietari de Bicicletes Nineta de Moià i està sol a la botiga, aquests dies insisteix a reivindicar la figura de l'aprenent, ja que en qüestió de setmanes ha passat a reparar el doble de bicis que abans de la pandèmia i dues

L'equip de Cicles Vic, aquest dissabte a la tarda. David Álvarez és el de la dreta de la imatge

mans serien de gran ajut. La situació es repeteix també a Vila Ors, una empresa familiar amb dos establiments a Vic on ara mateix no tenen l'oportunitat de reposar les bicicletes que venen. "Europa, Amèrica... Les marques les han esgotat a escala mundial", comenta Montserrat Vila. En el cas de Cicles Vic, una altra

botiga situada a la capital d'Osona, emplacen els clients entre finals de juliol i principis d'agost, quan confien a tornar a disposar d'estoc. El riuprimerec David Álvarez, que està al capdavant del negoci, explica que "nosaltres treballem sobretot amb Megamo". El fet de tractar-se d'una marca giro-

nina "agilitzaria el transport, però el problema és que els components per fabricar les bicicletes venen del continent asiàtic i, entre l'any nou xinès i el coronavirus, la producció ha passat moltes setmanes aturada". Que la manca d'estoc es combina amb una febre en expansió ho corrobora que algunes de les botigues amb les quals ha contactat EL 9

NOU han declinat respondre les preguntes dels periodistes davant l'allau de reparacions pendents o les cues de clients. Dels que ara truquen la porta del ciclisme, un percentatge important són persones que volen iniciar-s'hi, i és que, tal com explica Álvarez, a Cicles Vic han esgotat sobretot les bicicletes amb preus inferiors a 1.000 euros. També tenen detectada una demanda creixent d'elèctriques: "Cada cop ens trobem més gent que, sense ser aficionada a la bici, es va animant a descobrir-la i pujar Sant Sebastià o la Miranda". A Moià, on Fargas encara disposa d'una mica d'estoc, les últimes setmanes han rebut trucades de particulars del Bages i Osona "demanant si ens quedaven bicicletes o fins i tot interessant-se per models concrets".

Entre els motius que expliquen l'auge de les dues rodes, els propietaris de botigues de ciclisme destaquen les ganes de fer esport després del confinament, que hi ha menys risc de lesions que anant a córrer, els beneficis per a les articulacions o la "sensació de llibertat, ja que amb poca estona pots fer molts més quilòmetres que a peu". La gran incògnita és si tot plegat acabarà sent una moda passatgera o es quedarà. "Potser del jovent o les famílies que s'hi enganxin ara en sobresortiran alguns ciclistes de cara al futur", planteja Álvarez.

Què canvia amb el pas a la fase 3 de la desescalada?

Es permeten reunions de fins a 20 persones mantenint la distància de dos metres i altres mesures de protecció, com la higiene de mans.

Les residències per a la gent gran sense residents amb Covid-19 o amb sectorització i aïllament dels espais mantenen les visites de familiars, però seguint estrictes mesures de seguretat: cita prèvia, evitar el contacte físic, cribatge de símptomes o trobades d'un màxim de 30 minuts un cop a la setmana.

Les vetlles de difunts poden ser d'un màxim de 50 persones a l'aire lliure i de 25 en espais tancats. A les cerimònies de comiat es restringeix l'assistència a 50, comptant-hi qui oficia el ritu. Cal mantenir la distància interpersonal i portar mascareta.

*Des del 21 de maig és **obligatori** que adults i infants majors de 6 anys portin **mascareta** a la via pública i en espais a l'aire lliure sempre que no es pugui mantenir la distància de dos metres / Font: Portal 'Desconfinament progressiu' de la Generalitat de Catalunya.

Escoles i instituts continuen fent suport lectiu i orientació, però s'ha de prioritzar la formació a distància. El retorn dels alumnes és voluntari.

Els hotels i establiments turístics, ja oberts, mantenen restriccions d'aforament a les zones comunes. Estan permeses les activitats en grup amb un límit de 20 persones.

Es permet l'entrada a biblioteques i museus sempre que no se superi la meitat de l'aforament. Sales d'exposicions i monuments reobren amb la mateixa limitació i grups de màxim 20 persones.

Els bars i restaurants poden reobrir l'interior dels locals amb un aforament màxim del 50%. Si la superfície és la mateixa, les taules de les terrasses han de ser un 75% de les de l'any anterior. Hi poden seure grups de fins a 20 persones.

Cinemes, teatres, auditoris i espais similars han de tenir les butaques preassignades i limitar el públic a un 50% de l'aforament. No està permès superar les 80 persones a l'interior dels locals. En esdeveniments a l'aire lliure, el límit és de 800.

Es pot circular per la regió sanitària de residència amb llibertat i desplaçar-se a d'altres que es trobin en la mateixa fase. Al transport públic (autobusos i trens), està permès utilitzar tots els seients si els passatgers van asseguts.

Està permesa l'assistència a espais de culte sempre que no se superi el 75% de la capacitat. A dins és obligatori portar mascareta. Es poden portar a terme celebracions religioses i cerimònies nupcials amb un màxim de 150 persones a l'aire lliure i 75 en espais tancats.

Poden obrir al públic els establiments i locals minoristes, sense restricció de metres quadrats, amb un aforament màxim del 50%. Als mercats a l'aire lliure està permès ocupar la meitat dels llocs habituals.

L'esport no professional es pot practicar a qualsevol via o espai públic dins la mateixa regió sanitària o en una de limítrofa que també estigui en fase 3. Els esportistes federats tenen l'opció de prendre part en entrenaments de fins a 20 persones, però amb exercicis individuals i sense contacte físic. Es permet obrir amb un 50% de l'aforament gimnasos, piscines i instal·lacions a l'aire lliure. En determinats casos cal cita prèvia.

Discoteques i bars nocturns poden reobrir amb una capacitat màxima d'un terç. La pista s'ha de fer servir per situar-hi taules i cadires en comptes de ballar.

Com evitem un rebrot?

En fase de desconfinament, torna la mobilitat i el contacte social i augmenten les possibilitats de contagi.

/ Per evitar la propagació del virus, s'ha de tallar la cadena de transmissió de forma ràpida. Per fer-ho, cal que **tota la ciutadania hi col·labori** per:

1 La detecció precoç dels casos

/ Estigues **atent als possibles símptomes** (febre, tos, sensació de falta d'aire, malestar general, diarrees i vòmits):

/ Si et trobes malament, **truca immediatament al teu centre d'atenció primària** o al **061** /Salut Respon

/ Fes **aïllament domiciliari**.

/ Has d'**identificar** les persones amb qui has tingut **contacte estret** perquè s'aïllin.

2 La identificació de contactes estrets

/ Si ets un **contacte estret** d'un cas, **se't notifica per missatge** (SMS, correu electrònic) o trucada:

/ Has de fer **quarentena de forma preventiva** durant 14 dies.

/ Fes el **seguiment i la vigilància** dels símptomes a través de l'app **STOP COVID19 CAT**.

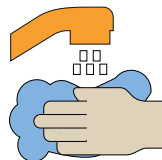

/ Si et trobes malament, contacta amb **el teu centre d'atenció primària** o truca al **061** /Salut Respon

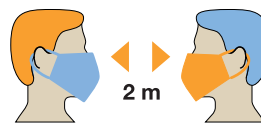
3 Extrepar les mesures de prevenció

/ Respecta les **mesures de prevenció**:

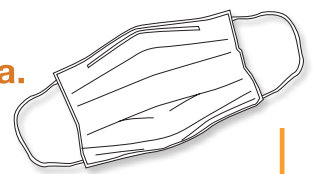
/ Renta't les **mans sovint**

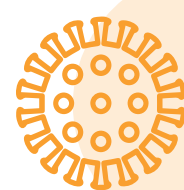
/ Mantén la **distància de seguretat de 2 metres**.

/ Posa't **mascareta**.

/ **Recorda: la detecció precoç** de les persones amb **COVID-19** i la ràpida **identificació i l'aïllament dels contactes estrets** és fonamental per **mantenir el control** de la pandèmia.

No ens podem relaxar. Evitem un rebrot!

Per a més informació, consulta canalsalut.gencat.cat/coronavirus

Diàlegs d'un temps **Pep Alsina (23)**

“Aprofitant el moment que vivim ens hem de replantejar fer més coses a la vora”

Pep Alsina (Caldetenes, 1954) ha representat durant molts anys el món de pagès a Osona. Gran defensor de la terra i del sector agrícola i ramader, es va afiliar a Unió de Pagesos amb 22 anys i va ser membre de la comissió permanent nacional executiva durant vuit anys. Ho va deixar l'any 2008 i des d'aleshores es manté com a militant de base treballant, ara ja mig retirat, des de casa seva, el Mas El Pujol.

Caldetenes

Esther Rovira

El coronavirus ha estat una oportunitat d'estrener llaços entre la pagesia i la ciutadania?

Al marge de la gent que ha patit, és a dir els que s'han mort, han estat malalts o han tingut problemes econòmics, que evidentment no n'han tingut l'oportunitat, la resta sí que ha apostat per fer compra de proximitat i crec que s'han unit més la pagesia i la ciutadania.

I aquest vincle serà fort i durarà o haurà estat només fruit d'un moment?

Això no se sap mai. També hem de tenir en compte que els que fem venda de proximitat som un percentatge petit, molts agraris venen la producció a la indústria i nosaltres lògicament també n'hi portem una part. Sí que hi ha tota una sèrie de gent nova que s'ha sensibilitzat, s'han fet moltes campanyes per les xarxes, el Departament d'Agricultura també ha fet una campanya de venda de proximitat tant en el sector agrari com a les botigues i tot plegat ens ha ajudat. Ara, això continuarà? Jo no m'atreveixo a dir-ho. Tant de bo continués perquè seria molt positiu i no hi hauria tanta saturació, però no em veig amb cor de dir-ho perquè tampoc m'hauria imaginat mai que passaria el que ha passat.

La lògica ens porta a pensar que cal una aposta més clara pels sistemes alimentaris locals, ja que tenen una major capacitat d'adaptació, no?

Jo personalment sempre he cregut en les coses petites. A Catalunya som un país petit que el fa gran la suma de coses petites. Quan parlem de coses petites parlem de proximitat. Quan sento que ve una gran multinacional a fer una fàbrica a Catalunya i els donarem diner públic ja tremolo, perquè tard o d'hora ho pagarem. Tot el que sigui anar sumant esforços amb temes de proximitat i que la gent n'anem prenent consciència és un pas positiu cap als canvis que hi hauria d'anar havent i que són lents. El coronavirus sembla que ho ha accelerat i ho hem d'aprofitar. Quan anem a comprar hem de buscar, tot i que moltes vegades costa,

per exemple amb la roba, els orígens i mirar l'etiqueta i què hi ha darrere.

S'assenyala l'extractivisme, el monocultiu, els agroquímics i la urbanització com a causa de noves malalties com la Covid-19. Creu que és urgent replantejar les formes de producció i consum?

Crec que sí, i tant amb coronavirus com sense. Aquest sistema que hem creat en què la Xina és la fàbrica del món i la resta s'ha de tancar tot, per mi no s'aguanta per enlloc. Això és capitalisme pur i és negoci a curt termini però sense cap previsió de futur. Aprofitant el moment que vivim ens hem de replantejar fer més coses a la vora, tenint en compte evidentment que som al segle XXI i tampoc podem tornar a anar en carro. No serem tan rics de seguida però tampoc ho hem de ser. Hem de viure i anar fent.

Aquests mesos hem pogut veure que una part del sector ha fet ús de plataformes de venda directa al consumidor de productes ecològics i de proximitat. Hem de pensar que anirà a més aquesta tendència del servei a domicili?

És una tendència que ja es començava a fer i també s'hi han apuntat les grans àrees. El coronavirus ha estat una empenta i em fa la sensació que sí que anirà a més. És una estructura una mica cara, la de repartir, però crec que va per aquí. Nosaltres, però, venem a casa perquè som partidaris que vinguin aquí i servim poc a domicili.

Això va passar en part perquè es van tancar molts mercats ambulants que eren un dels canals de venda importants del sector. Hi va haver queixes perquè es tancaven mercats però es mantenen obertes grans superfícies...

Els que van a mercat no ho van entendre mai perquè ells venen a l'aire lliure i en canvi es permetia anar als supermercats, que són tancats. El Departament ho va deixar en mans dels ajuntaments i alguns van tornar a obrir de seguida i d'altres van tardar molt més. Com a sector no ens va agradar.

Vostè està afiliat a Unió de Pagesos des dels 22 anys per defensar les demandes del sector. Creu que es fa prou cas a les organitzacions sindicals

pageses en casos com aquest?

Això ens ho hem de creure la mateixa organització. Si ens creiem que tenim força i la fem servir podrem sortir-nos-en; si a l'organització anem de perdedors, segur que perdrem. A les administracions sempre els és més fàcil dir que ja en saben prou ells. Depèn més de la nostra força que de la seva voluntat.

Sempre amb l'ànim de defensar el pagès i els productes de proximitat, una de les seves lluites d'anys que va obtenir resultat va ser la de poder vendre la llet crua directament de la granja sense passar per intermediaris, després que hagués estat prohibit durant 26 anys per qüestions sanitàries. Quina valoració en fa?

Ha arribat tan tard que molta gent que en tenia ganes ja ha tancat. Vam ser la primera comunitat autònoma de l'Estat espanyol i ara almenys hi ha la porta oberta i qui vol ho pot fer complint unes exigències força estrictes que van fer tirar enrere algunes persones. Tot i així, val més tard que mai. Nosaltres personalment n'estem contents i ens agradaria que molta més gent s'hi apuntés.

Eliminar intermediaris en cas de pandèmia sempre és bo, perquè es redueixen les mans i la possibilitat de contagi...

Com menys corre sempre millor i ara que s'hi han sumat les mesures de seguretat i el rentat de mans constant és molt més segur.

Aquestes petites victòries han ajudat que més gent vulgui comprar directament als productors?

Sí, ara hi ha una sensibilitat. A nosaltres ens truquen de l'àrea metropolitana per saber si repartim allà, però la llet és un producte tan barat que si el reparteixes gaire valdrà més la gasolina. Per això és un tema molt de proximitat i pensant en l'entorn, tot i que els que venen de fora la compren i la congelen, que també es pot fer. La gent ho valora molt i a nosaltres ens estimula a continuar-ho fent.

Un pagès ho viu com una satisfacció, lliurar directament al consumidor un producte que fa amb tot el seu saber?

I tant, i ho fem no només per guanyar-nos la vida,

que també ens l'hem de guanyar, sinó perquè és una filosofia. Volem que la gent pugui venir a la granja i veure el bestiar, que sàpiguen de quina vaca s'emporten la llet, de quins vedells és la carn o de quines gallines són els ous. Aquest contacte amb el bestiar i els pagesos és molt important i nosaltres ho vivim gairebé com un *hobby* perquè ens ho passem molt bé.

La resiliència és una característica intrínseca del sector agrícola i ramader, oi? A banda de les conseqüències de les inclemències del temps i les males collites, que hi són sovint, en les darreres dècades s'ha hagut de lluitar contra pandèmies en els animals com ara la pesta porcina o les vaques boges. Això ha ajudat a fer-lo més fort?

I fins i tot més enrere. De malalties al bestiar n'hi ha hagut sempre, sobretot quan no hi havia les vacunes. Quan arriba empipa molt, però sempre va amb el sector. S'ha de fer molta prevenció però hi estem acostumats.

Molts sectors han hagut de parar l'activitat però en el cas dels pagesos i ramaders han treballat igual o fins i tot més, no?

Quan tot va perfecte i l'economia funciona en el sector primari no hi pensa mai ningú. La gent va al supermercat, marxa de cap de setmana i se'n va de vacances. Quan van malades, sempre que hi ha una crisi, i aquesta més perquè ha tancat la gent a casa, llavors pensen que abans ens alimentàvem bé i es recorden de nosaltres. Aquests dies hem anat treballant, ens han comprat el producte i tenim la gran sort de treballar a fora. Nosaltres podíem sortir cada dia perquè la feina la tenim a fora. Crec que ha estat un privilegi. A nivell econòmic a uns els ha anat més

bé que a d'altres, però crec que hi ha sectors que han patit més que nosaltres.

En què ha canviat el dia a dia a pagès pel fet d'estar en confinament?

Hem hagut de prendre les mateixes mesures que tothom. Distància, ús de mascaretes, rentar-nos les mans... La sensació és estranya d'estar lluny dels clients i no poder-los donar la mà. Però hem estalviat molta gasolina perquè abans per res anàvem a Vic i ara amb un cop a la setmana n'hi havia prou. Com deia, som uns privilegiats.

La professió està prou prestigiada?

No. Els petits productors sí, però no oblidem que hem tingut l'època dels purins, que això ens ha fet

"El coronavirus ha estat una empenta i em fa la sensació que anirà a més la venda a domicili"

agafar mal prestigi perquè no s'ha fet tot bé. També és un sector amb molt capital de fora per fer macrogranges i ho fan passar per pagesia, encara que jo a aquests no els considero pagesos. Són els amos de gran part del bestiar i generen un problema de purins i la fama ens l'emportem tots. Les coses estan millorant a poc a poc però a mi sempre m'ha sorprès que et diguin que no pots créixer pel tema purins i després hi ha grans indústries del sector carni que no paren de fer granges de porcs en una comarca en zona vulnerable i amb permís de la Generalitat.

Què faltaria perquè tingués més prestigi?

Campanyes com aquesta per afavorir el consum de productes de proximitat ens ajuden i nosaltres també hem d'anar fent bé la nostra feina en els aspectes mediambientals.

Un altre dels problemes de la professió és que

falten vocacions pageses entre els joves, oi?

Sí, cada dia n'hi ha menys, tot i que avui en dia no és una feina dura. Abans sí que ho era. Ara s'ha mecanitzat molt i no és més dura que moltes altres feines. Lligada sí que ho és, sobretot en ramaderia. S'ha d'estar organitzat perquè sempre hi hagi algú a la casa per cuidar el bestiar. El tema del relleu generacional, però, no només és aquí, passa en tots els oficis. En un poble abans un negoci que era de l'avi passava al fill i després al net. Quan un naixia en una botiga o en una casa de pagès ja sabia que li tocava fer aquella feina i no es plantejava fer-ne una altra i ara hi ha la llibertat d'escollir el que vulguis. Més enllà que sigui una feina més o menys dura, lligada o rendible, hi ha aquest aspecte que la gent fa el que vol.

Com s'hauria d'incentivar això tenint en compte que, si encara no era prou clar, situacions com aquesta pandèmia ens han fet veure que el sector primari serà sempre vital?

Primer de tot cal disposar de terra i això si no es regula donant prioritat de lloguer a gent que realment vulgui fer de pagès és difícil. La terra està molt empaitada per la gent que vol fer granges i ha de llançar els purins i fer bestieses. Hi ha una pressió molt forta sobre la terra i caldria regular qui té dret a tenir-hi accés. Amb això s'hi han trobat els de l'escola de pastors del Pallars, que els que surten d'allà es troben que ningú els lloga finques per als ramats. Sense terra és evident que no hi haurà pagesos. Després jo a les administracions a vegades els demanaria que no facin res i ens deixin una mica en pau. És tan complicat quan un es vol plantar per ell... Intentem potenciar els emprenedors i després arriben els empenyadors que tenen un sou per anar dient que ho fas tot malament. Ens han de controlar, però haurien de posar-hi facilitats. No sé si calen subvencions però segur que no cal que ens posin tantes traves. El meu somni és que puguin funcionar explotacions de les quals puguin viure dues o tres persones i que la suma de petites coses en faci una de més gran.

M. Rosiada del Estre

EL 9 TV CANVIA DE FREQUÈNCIA

RESINTONITZA ABANS DEL
30 de juny de 2020
Ens trobareu al

CANAL 25

- ▶ Si vius en un habitatge unifamiliar només has de buscar el nou canal amb el comandament del teu televisor (la majoria d'aparells resintonitzen automàticament).
- ▶ Si vius en una comunitat de propietaris, amb antenes comunitàries, s'haurà d'avisar un antenista i tenir en compte si l'antena és modular.

Podeu trobar més informació entrant a el9nou.cat/antena o trucant al 93 889 49 49

Un viatge a Wuhan de 83 dies

Més d'un centenar de persones reben el torellonenc Quim Sala, que torna a casa després de superar la Covid-19

Torelló

Arnau Jaumira

“Em van posar un braçalet d'Air China al braç i vaig saber que anava camí de Wuhan, a la Xina.” Era el 24 de març i el torellonenc Quim Sala acabava d'entrar a l'UCI de l'Hospital Universitari de Vic. Havia empijorant després de tres dies ingressat, ja amb confirmació de Covid-19. Evidentment Sala no va viatjar a la Xina però és el que recorda des que va entrar a l'UCI. La sedació i els somnis van fer la resta. No va ser fins 28 dies després, el 20 d'abril, quan va poder sortir de l'UCI i, ja conscient, va passar a planta abans d'acabar la recuperació a l'Hospital Sant Jaume de Manlleu, on va rebre l'alta aquest divendres.

“Ho he viscut com una espècie de somni. Recordo quan em van dir que havíem d'anar a l'UCI i vaig estar-hi 28 dies. No recordo res de tot el que em van fer. No he tingut dolor ni he patit”, explicava aquest divendres quan va tornar a Torelló, 83 dies després d'haver ingressat a l'hospital el 21 de març.

La rebuda a Torelló va ser multitudinària. Feia dies que veïns i amics ho tenien tot a punt, pendent d'una data definitiva. Divendres al matí la seva dona, Joana Sala, va rebre la confirmació dels metges que li donarien l'alta i es va activar tot. Quim Sala va arribar al migdia i al vespre se li havia preparat una gran festa. Més d'un centenar de persones van participar-hi des del carrer al davant de casa seva a la zona de la plaça Joanot Martorell. El grup torellonenc Té Delegat's hi va fer un petit concert amb cançons escollides per a l'ocasió. Sala va sortir al

Diversos moments de la rebuda que un centenar de veïns i amics van dedicar a Quim Sala divendres al vespre

balcó acompanyat de la seva dona, Joana Sala, i les seves filles, Laia i Judit. No podia amagar la sorpresa i l'emoció de veure tanta gent per rebre'l. A baix al carrer familiars i amics també ploraven d'alegria per tornar a veure'l després de superar una malaltia que tants estralls ha causat.

“Jo volia venir d'incògnit i m'ha sorprès moltíssim.

Estic molt agraït a la família, als amics i als veïns que han estat patint per mi i que des de la distància i per WhatsApp em donaven ànims”, recordava. “Pensava que no els podia fallar, que havia de seguir. M'han ajudat molt en moments baixos”, afegia.

La seva dona també es mostrava contenta després de dies molt complicats. “S'ha fet molt llarg i molt dur

perquè hi va haver moments en què les perspectives no eren gens bones”, explicava. El dia a dia a casa es basava a esperar “una trucada d'un metge per veure què et dirà. És molt dur no poder-hi anar, no poder ser allà i donar-li la mà quan et diuen que la cosa està molt malament”. Per sort, “Torelló s'ha preocupat molt d'en Quim i els veïns a mi m'han cuidat molt”, afe-

gia emocionada.

Només poden tenir paraules de gratitud pel tracte del personal de l'Hospital Universitari de Vic i l'Hospital de Sant Jaume de Manlleu. “És un agraïment que no es pot valorar. M'han cuidat molt bé i dono les gràcies a tots els professionals de l'hospital perquè a mi em van salvar la vida. Gràcies a ells jo soc aquí”, va dir Sala.

Classes a l'aire lliure per “aprofitar el bon temps”

Vic/Ripoll La ministra d'Educació, Isabel Celaá, assegura que l'única mesura obligatòria als centres escolars és respectar la distància interpersonal d'un metre i mig i aposta per aules “a la biblioteca o a l'aire lliure” aprofitant “el bon temps del país”. En una entrevista que publicava aquest diumenge *La Vanguardia*, recordava que les comunitats autònomes “tenen les competències intactes” a l'hora de gestionar el nou curs.

Aïllen un grup d'alumnes de Les Escoles de Gurb per un cas sospitós de Covid-19

Ha donat negatiu i dilluns tornen a les aules

Gurb

G.R.

Un cas sospitós de coronavirus va fer aplicar el protocols de prevenció a Les Escoles de Gurb la setmana passada. Una família d'un dels alumnes d'Educació Infantil que

van al centre per qüestions de conciliació va alertar dimarts que el seu fill tenia febre i, per tant, es podia tractar d'un cas sospitós de coronavirus. Segons l'alcalde, Josep Casassas (UpG-ERC), es van activar tots els protocols pertinents i es va avisar

la inspecció educativa, “es va aïllar el nen i l'endemà, tots”, de manera que la resta de dies de la setmana no van fer classe presencial al centre educatiu. “El nen no va anar a l'escola, va trucar la família per dir-ho”, per tant, remarca l'alcalde, “es va actuar de forma responsable”.

Després de tres dies, aquest divendres al migdia la família va rebre els resultats de les proves per detectar si es tractava de Covid-19. Segons Casassas, el resultat ha estat negatiu. Aquest dilluns els alumnes ja poden tornar a l'escola.

Ajuts de Ripoll per a l'accés d'infants a casals d'estiu

Vic/Ripoll Un programa d'ajudes de 36 a 72 euros segons el nivell d'ingressos de cada unitat familiar. És la proposta que ha fet l'Ajuntament de Ripoll per facilitar l'accés de nens als casals i activitats d'estiu que es facin al municipi aquest any. Les ajudes s'emmarquen dins del Pla de Xoc Municipal per atenuar l'impacte de la Covid-19 i volen garantir que cap infant quedi exclòs de les activitats per motius econòmics. J.R.

TORNEM A LA NORMALITAT

Estem preparats per oferir-vos els nostres serveis amb totes les precaucions

El retorn a la normalitat continua a bon ritme. La pandèmia està controlada i la responsabilitat de tots i totes ajuda que es vagi passant de fase. Aquest dilluns Osona, el Ripollès i el Moianès entren en la fase 3 de confinament, l'última abans de l'anomenada nova normalitat. Es continuaran relaxant les restriccions de moviments. D'entre tots els canvis, destaca l'ampliació de les trobades socials fins a 20 persones, la possibilitat d'incrementar a la meitat de l'aforament els clients a l'interior de bars i restaurants i la mobilitat entre regions sanitàries que es trobin a la mateixa fase del desconfinament, la qual cosa permetrà circular amb llibertat entre Osona i el Ripollès.

És moment, doncs, de pensar en l'estat dels nostres cotxes i motos i de deixar-se aconsellar pels mecànics. Després de mesos d'inactivitat, els vehicles necessiten les mans i el criteri d'un expert que revisi els nivells de l'oli, el líquid de frens, l'estat de les rodes o la bateria, entre molts altres detalls.

Igualment és el moment de començar a somiar en el temps d'estiu, quan tot indica que s'haurà arribat a l'última fase. Serà llavors el temps de gaudir de les vacances, sense sortir gaire lluny i amb el nostre vehicle privat o un de lloguer. Sortim doncs als carrers i recuperem la normalitat, ens ho mereixem!

ORIOL VILAREGUT
planxisteriadecotxes

C. Rupit, 16
Pol. Ind. Malloles de Vic

Tel. 93 886 13 95

planxisteria.oriol.vilaregut.vic

Intenta **EVITAR ACCIDENTS** utilitzant el mans lliures per parlar per telèfon, no t'atabalis en les retencions i el clàssic si beus no condueixis. Tot i així, els accidents passen...

Si et fa falta et deixem un **COTXE DE SUBSTITUCIÓ**

Taller Miquel

EL TEU TALLER DE CONFIANÇA!

Puigmal, 14 · Tel. 93 889 81 03
Els Hostalets de Balenyà
tallermiquel@gmail.com

ALR

RENT A CAR

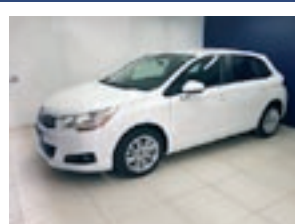
Lloguer de cotxes i furgonetes a VIC

938886057
ALR.cat

QUI VA DIR QUE LES SEGONES PARTS MAI SÓN BONES?

VEHICLES DEMOS/KM0/VO

CITROËN C4 GASOLINA
1.400 CC 95 CV 90.000 KM
Any 2015 **9.300 €**

PEUGEOT TRAVELLER
9 places 226.400 KM
Any 2018 **24.900 €**

RIFTER ACTIVE PURETECH
110 CV GASOLINA 13.000 KM
Any 2019 **16.700 €**

508 GT-LINE DIÈSEL AU-TOMÀTIC 160 CV 3.000 KM
Any 2018 **32.000 €**

3008 ALLURE PURETECH GASOLINA 130 CV 9.972 KM
Any 2019 **24.400 €**

ELS MILLORS SEMINOUS AMB TOTA LA GARANTIA I CONFIANÇA DE LA XARXA PEUGEOT OCASIONES DEL LEÓN

MOTION & EMOTION

AUTOMÓVILES VICAUTO, SA C/ Rafael Gay de Montellà, s/n. Tel. 93 883 27 52. Vic. Barcelona www.vicauto.info

El Consell d'Alcaldes aprova que els ajuntaments facin aportacions extraordinàries per solventar-lo

La Covid-19 ha agreujat el dèficit del Servei d'Atenció Domiciliària a Osona, que és de 140.000 euros

Vic

Guillem Rico

La crisi del coronavirus ha fet encara més estralls econòmics al Servei d'Atenció Domiciliària (SAD) de la comarca d'Osona, que pres-ten conjuntament les quatre àrees bàsiques de serveis socials i els tres ajuntaments que en fan la gestió pròpia –Torelló, Centelles i les Masies de Voltregà– a través d'una concessió a la Fundació Assistencial d'Osona (FADO). El vicepresident de l'Àrea de Serveis a les Persones, Pere Medina, recorda que “històricament el preu del servei està molt per sota de la mitjana catalana” i “portàvem un acumulat històric” de dèficit que s'ha agreujat els darrers mesos a causa de la pandèmia. Amb l'estat d'alarma s'ha reduït el servei, “molta gent hi ha renunciat”, al voltant d'un 30% dels usuaris. Segons Medina, tot i la davallada de feina, la fundació “ha hagut de mantenir el personal i no ha pogut facturar”. En considerar-se un servei essencial, “la FADO no ha pogut fer un ERTO” a les persones que fan l'assistència domiciliària. Per

Una treballadora de la FADO durant la visita a un domicili

tant, no han tingut ingressos i han hagut de fer front a les despeses. I això ha fet augmentar encara més el dèficit, que en global s'enfila fins als 140.000 euros.

Davant la situació “vam fer un crit d'ajuda als ajuntaments per eixugar el deute”, explica Medina. La informació es va donar al Consell d'Alcaldes i Alcaldesses d'Osona que es va fer dimecres passat, en què el president del Consell Comar-

cal, Joan Carles Rodríguez, va explicar que s'ha acordat demanar una aportació econòmica als ajuntaments i que el Consell Comarcal aportarà formació als treballadors. El Consell redactarà un conveni per l'aportació que podria fer cada ajuntament a la FADO i va explicar, però, que “és voluntària”, encara que “necessària per sostenir el servei”. A través d'una moció, es va voler fer un reconeixement a la feina

que fa la FADO –unes 80.000 hores anuals de serveis–, que “té molta satisfacció per part dels usuaris”, segons Rodríguez. Diversos alcaldes també van subratllar que el servei funciona i en van destacar la qualitat. Rodríguez també va explicar que el mateix dimecres s'havien reunit amb el conseller de Treball, Afers Socials i Famílies, Chakir El Homrani, a qui “hem demanat suport davant la situació crítica”

i que ell “ens ha refermat la necessitat del servei”. El president del Consell afegia que des de la Generalitat “a Osona ens tenen com a referència” i que s'ha proposat “com a comarca pilot per fer el relleu d'aquest servei i millorar-lo”.

Segons van explicar durant el Consell, a l'octubre el preu tindrà un augment. De fet és quan acaba la concessió del SAD amb la FADO. Medina comenta que s'ha de projectar un nou servei que

Durant la pandèmia s'han reduït un 30% els usuaris

En ser servei de primera necessitat no han pogut fer ERTO

volen que sigui amb un ens públic, “ha de ser de gestió pública”, i plantegen diferents alternatives que s'han de treballar. Una podria ser a través d'un ens propi per fer-ho de forma directa des del Consell Comarcal i per exemple “enfortir la FADO” o transformar-la en un ens públic. Les dues altres opcions que plantegen és fer una encomana de gestió a Sumar, una empresa pública d'acció social, o al Consorci de Salut i Social de Catalunya, també públic. El que tenen clar és que “volem protegir el model” actual, que valoren de forma positiva.

Per sort, la tercera persona va ser un bon samarità que la mateixa tarda, “en menys de 12 hores”, li va fer l'ingrés. “És una persona misteriosa que ho ha fet prou bé” després que ell “ja ho donava per perdut, no tenia cap esperança de cobrar-ho”. Dins de tot plegat, assegura, “la meua

“Als mesos d'abril i maig vaig facturar zero euros”

situació no era tan greu, “em fa patir més que gent en situacions molt més vulnerables o càrregues familiars grans estigui pendent de la bona voluntat d'un tercer”. Per a la situació del sector “és terrible”, ara “es comença a activar alguna cosa a la comarca”, però de moment tot el que tenia previst per al 2021 està suspès. “La previsió és complicada”, diu.

Tres mesos sense sou i ingressen l'ajut a un altre

El torellonenc Pau Vila explica com la mútua va donar els diners de l'ajut als autònoms a una altra persona durant dos mesos. El tercer implicat, per sort, li ha transferit els diners

Torelló

G.R.

El torellonenc Pau Vila és tècnic en il·luminació d'espectacles. Des de mitjans de març el sector on treballa ha quedat aturat i conseqüentment ho han fet els seus ingressos. “Es va acabar la feina en sec”, explica Vila, que és autònom. Després que sortís un ajut per a persones autònomes la va tramitar, però al març l'hi van denegar, encara que comenta que a altres persones amb la seva mateixa situació els la van tramitar en altres mútues. Tot i això, “vaig haver de pagar la quota d'autònoms” i li va passar el mateix el mes següent. A l'abril va provar de demanar l'ajut, no per

activitat cessada sinó per reducció de facturació. Però res. I de nou, com li va passar al mes de maig, “vaig facturar zero euros”.

A finals de maig li trucaven i li deien que havien acceptat la petició i que li farien el pagament dels dos mesos. Però res, els diners no arribaven. Fins que li van trucar de la gestoria i li van donar un número de compte “perquè mirés si era el meu”. I no ho era. Els diners havien anat a parar al compte corrent d'una tercera persona. El torellonenc explica que quan fas la sol·licitud poses el número, però “ho van entregar a un altre”. Uns dies després, a finals de la setmana passada, li van trucar que la mútua “havia localitzat la persona

Pau Vila

i que aquesta persona havia de fer-me la transferència”. El sou de dos mesos estava a mans d'una persona que no coneixia que li havia de fer arribar. Des de la mútua

simplement li van demanar permís per fer arribar el seu compte “a un senyor que no sé qui és”. Tot plegat “és la cosa menys professional que hi ha al món”, assegura Vila.

La majoria de delictes penals s'acaben resolent davant d'un jutge, però també hi ha l'opció d'establir un canal de comunicació entre víctima i infractor perquè, amb l'ajuda de professionals, parlin sobre el dany causat i la manera de reparar-lo. A Osona, l'any 2019 es van iniciar 35 processos de mediació en què els autors del delicte eren menors d'edat. El primer pas és que els joves reconeixin els fets i n'acceptin les conseqüències.

Justícia ha culminat amb acord 26 mediacions amb menors infractors

Aquests processos permeten evitar els judicis en un 90% dels casos i ofereixen respostes a la víctima

Vic

Ferran Polo

El programa de mediació i reparació penal del Departament de Justícia va tancar durant l'any passat 26 acords positius entre menors d'edat que havien comès algun tipus de delicte penal i les seves víctimes. A Osona, es van iniciar 35 processos de mediació, dels quals 33 van arribar fins al final. Només en set casos no es va rubricar un acord de reparació del dany comès i, per tant, el conflicte es va acabar resolent exclusivament davant d'un tribunal. La justícia reparativa permet que, en el 90% dels casos, el procés obert contra el menor infractor acabi sense judici. En altres situacions més greus, la mediació pot ser complementària i és un factor que el jutge té en compte a l'hora de fixar la pena.

La mediació penal en delictes comesos per joves va iniciar-se a Catalunya fa tot just 30 anys. "Vam ser pioners a l'Estat i va ser fruit de la recerca de noves respostes pels joves infractors", explica Lúdia Ayora, cap del servei de mediació i assessorament tècnic del Departament de Justícia. Ayora destaca que l'objectiu d'aquests processos "és la reparació del dany produït" a partir "d'una mirada diferent a la justícia tradicional que busca castigar l'infractor". En la justícia reparativa, "els protagonistes

La majoria dels contactes entre víctimes i agressors es fan en dependències judicials

són les parts afectades pel delicte". "Els tenen la paraula i són els actors en la recerca de la solució", apunta. El mediador –acostumen a ser psicòlegs, educadors socials o treballadors socials– "facilita el diàleg de manera imparcial, sense prendre partit" per cap de les parts enfrontades.

El procés arrenca a partir de la proposta del fiscal de menors que instrueix la causa i que valora que es pot trobar una sortida a través de la mediació. A partir d'aquí, s'ofereix al menor infractor participar-hi. És voluntari, però ha de partir del reconeixement dels fets comesos i de la responsabilització de les seves conseqüències. "No

només depèn de la voluntat, depèn que hagin fet una reflexió sobre els fets", explica Josep Cabré, mediador del servei. "Si es veu que és viable, s'ofereix a la víctima", que "molts cops vol respostes a les preguntes que té", comenta Ayora. Sovint, també s'hi implica la comunitat: els pares, persones de suport, els centres educatius dels joves infractors o especialistes.

Amb el procés engegat, es prepara el contacte entre les dues parts. "Normalment amb una trobada és suficient perquè hi ha tota una feina prèvia. Hi ha un temps de reflexió a l'inici per preparar-la", comenta Ayora. De vegades, només es tanca un acord per

a la reparació moral del dany produït però no per a l'econòmica, que acabarà decidint un jutge.

La durada mitjana dels processos és de tres mesos però depèn molt de cada cas. "El procés de mediació és molt artesanal", destaca la cap d'aquest servei del Departament de Justícia. A vegades les víctimes declinen participar-hi. Aleshores, es busca aprofitar les ganes de reparació del dany que té l'infractor. "Demaneu al menor que pensi una manera d'aconseguir-ho. És una via per evitar la frustració que li pot generar el fet que l'altra part no hi vulgui participar", conclou Ayora.

DES DE L'AGRESSOR

"Vaig aprendre que cada acte té les seves conseqüències"

Vic

F.P.

A punt de fer 18 anys, en Martí –és un nom fictici per protegir la seva identitat– va participar en unes destrosses que va patir el propietari d'una masia d'Osona que la llogava a joves perquè hi poguessin fer festes. Ell i dos menors més del grup que havia comès el delicte van acceptar sotmetre's a un procés de justícia restaurativa. "Vaig entendre que era una solució més correcta per compensar-lo pel que havíem fet", explica aquest jove que ara té 19 anys. Valora el paper dels mediadors que hi van intervenir: "Entre tots vam buscar la millor solució". Va passar perquè, amb l'ajuda d'un professional, els tres joves van tornar a la masia i en van pintar les parets. En Martí també destaca l'actitud constructiva de la víctima: "Es va sentir satisfet amb el resultat".

Per en Martí, la feina de millorar la casa va ser més justa que fixar una compensació econòmica. "Com que no tens diners, ho acaben assumint els pares i és un perjudici per a ells", comenta, "tots en aquesta edat podem tenir una *anada d'olla*. Vam acceptar els fets i allò que vam fer. Vam aprendre la lliçó, cada acte té les seves conseqüències".

DES DE LA VÍCTIMA

"Al jutjat l'hauria percebut com una persona amenaçant"

Granollers

F.P.

Amb 16 anys, la Júlia va ser víctima d'un altre jove menor que havia *hackejat* els comptes a les xarxes socials d'una noia coneguda seva i, fent-se passar per ella, va aconseguir que es fes i li pasés fotos en *topless*. Amb el mateix sistema, l'infractor va aconseguir imatges íntimes

d'una vintena de persones més fins que va ser enxampat per la policia al cap d'un any. Vuit de les víctimes, entre les quals la Júlia, van voler participar en el procés de mediació. "Em va ajudar a tenir una altra visió d'ell", assegura, "si l'hagués vist al jutjat l'hauria percebut com una persona amenaçant. La mediació em va donar l'opció de saber què pensava ell".

Còctels de Roses

Del 12 al 30 de juny

www.visitroses.cat

ROSES

ESTABLIMENTS ADHERITS

- BAR RIBERETA
- CA LA VALERIA
- CAN CERVERA
- EL POKE CORNER BAR
- LA ESTANCIA ROSES
- L'ANCORA
- MARTELO BISTRO
- ONA BEACH
- PUNTO 21
- TRAMONTI PLATJA

El Consell Comarcal del Ripollès demana fil directe amb els responsables per seguir-ne l'evolució

Nou mesos d'obres al túnel de Toses per evitar més despreniments

Ribes de Freser

J. Remolins / EL 9 NOU

El juliol de l'any passat un despreniment de formigó a l'interior del túnel de Toses va provocar el descarrilament d'un tren. Un dels enèsims despreniments que al llarg dels últims anys han afectat aquest emblemàtic túnel de gairebé quatre quilòmetres que connecta el Ripollès amb la Cerdanya. Dilluns de la setmana que ve, Adif començarà una intervenció que durarà nou mesos per modernitzar el túnel. D'aquest període, durant set mesos i mig –del 22 de juny al 7 de febrer– els treballs obligaran a interrompre el trànsit de trens a la línia R3 entre les estacions de Ribes i Puigcerdà.

El túnel, de 3.909 metres de longitud, es troba entre Toses i la Molina i permet passar per sota de la collada de Toses. La seva ubicació a gran altitud, la longitud i sobretot les condicions climàtiques fan que sigui singular. Les filtracions d'aigua en els processos de gel i desgel han provocat aquests problemes a l'estructura que estan afectant el revestiment del túnel, i ara Adif vol solucionar-ho. Per poder fer aquesta reparació, però, s'haurà de desmuntar la via, la catenària i les instal·lacions de seguretat del túnel i s'hauran de tornar a muntar.

També es protegirà el cable de fibra òptica que travessa

Un tren de la línia R3, sense poder circular a causa d'un grafit

Planoles El tren de la línia R3 que havia d'iniciar recorregut des de Puigcerdà aquest diumenge a 3/4 de 9 del matí no va poder efectuar la seva sortida a causa d'un grafit al frontal de la cabina de conducció, la qual cosa reduïa la visibilitat del maquinista i

posava en perill la seguretat dels passatgers. Als usuaris que tenien previst agafar aquest tren se'ls va traslladar per carretera fins a Planoles, on sí que van pogut continuar el seu desplaçament amb normalitat. Segons Renfe, anualment la neteja de grafits com aquest suposa un cost de 10 milions d'euros i retards i afectacions que perjudiquen prop de dos milions de passatgers.

tot el túnel per la importància que té a l'hora de mantenir les comunicacions amb el centre de control de trànsit de Barcelona i amb la resta de sistemes de la línia. Durant els set mesos i mig en què no hi haurà trens, Adif habilitarà un servei alternatiu per carretera. Això farà que el trajecte s'allargui 50 minuts per viatge. El dispositiu preveu incorporar deu persones

per informar els usuaris. El Consell Comarcal del Ripollès ha celebrat la inversió al túnel, que supera els 9,5 milions d'euros. Tot i això, dijous, en una reunió on hi havia el president, Joaquim Colomer; el subdelegat del govern espanyol a Girona, Albert Bramón; el subdirector general de Transport Públic i Mobilitat, Benjamín Cubillo; el presi-

dent del Consell d'Osona, Joan Carles Rodríguez, i representants d'Adif i Renfe l'ens va denunciar que es tracta d'una "inversió tardana" i que "moltes altres parts de la línia també en requereixen", com el pont del tren a Ripoll. Colomer va demanar que se'ls mantingui informats de l'evolució de les obres i tenir fil directe amb els responsables.

Ribes trasllada una pista esportiva pels actes incívics

Ribes de Freser

Isaac Muntadas

La pista poliesportiva de Ribes de Freser situada a darrere del camp de futbol canviarà d'ubicació i es traslladarà al passeig de la Saida, probablement al lloc on ara hi ha la de bàsquet. L'alcaldesa, Mònica Santjaume (JxRibes), justifica la decisió pel fet que la pista ha estat víctima de sis actes vandàlics des de Setmana Santa de l'any passat. En el darrer ple va explicar, de fet, que durant aquests mesos de confinament la brigada municipal havia arranjat tots els desperfectes produïts en aquest espai i que la fiança havia cobert bona part dels danys provocats per l'incivisme. Santjaume va dir que molts veïns "no hi van amb els seus fills per por de què s'hi fa al vespre i de la gent que hi va". A més, les possibles mesures de control que s'hi podien aplicar, com càmeres de seguretat, eren molt cares i no garantien la protecció de l'equipament.

Així doncs, per ara Ribes perdrà un equipament esportiu, ja que en comptes d'una pista poliesportiva i una de bàsquet només es quedarà amb la primera. Tot i això, Santjaume va aclarir que, al lloc de la pista polivalent, els han ofert engegar-hi un "projecte esportiu ambiciós", el qual implicaria la construcció d'un equipament que ara mateix Ribes no té. De moment, però, l'equip de govern vol mantenir la discreció fins que no estigui tot una mica més avançat.

Obres a l'aparcament de l'Hospital de Vic

Vic L'exterior de l'Hospital Universitari de Vic viurà una renovació notable properament. A partir del 22 de juny començaran les obres que han de permetre condicionar els aparcaments i accessos al centre i a Osona Salut Mental, una millora que arriba gairebé dos anys després del previst pel retard en la renovació de la concessió de la gestió de l'aparcament. En aquesta actuació hi destaca la instal·lació d'un bloc d'ascensors exteriors que connectarà l'entrada pel carrer Francesc Pla amb la porta principal. També es repavimentarà el pàrquing i es milloraran els espais exteriors amb places per a taxis, bicicletes i vehicles elèctrics i s'hi afegirà mobiliari urbà. Les obres duraran un mes i mig i es faran de forma esglaonada.

Mor Manel Palau, alcalde de Campelles durant set mandats

Va accedir al càrrec l'any 1983 i s'hi va mantenir fins al 2011

Campelles

Jordi Remolins

Manel Palau i Guix, que va ser alcalde de Campelles entre 1983 i 2011, va morir dissabte al migdia a Girona a l'edat de 78 anys. L'accés a l'alcaldia el va fer com a independent, però a partir del segon mandat es va presentar per les sigles de Convergència i Unió. Les mostres de condol han estat constants durant tot el cap de setmana de la desaparició de l'alcalde del Ripollès que més temps ha estat en el càrrec en temps de democràcia,

amb un llegat de gairebé tres dècades durant les quals va ser l'impulsor d'entitats com l'Associació d'Entitats Locals Forestals de Catalunya o el Consorci d'Espais d'Interès Natural del Ripollès. També va ocupar el càrrec de conseller comarcal. A les eleccions de 2011 va decidir no presentar-se i el seu lloc com a cap de llista va ocupar-lo Jordi Simón. A partir d'aleshores CiU va perdre el govern en mans de Joan Dordas, antagonista de Manel Palau en els seus últims mandats, i que també va morir fa poc més d'un mes. La cerimònia d'en-

Manel Palau, en una imatge de 2011

terrament de Palau, que era natural de Ripoll, serà aquest dilluns a les 10 del matí a l'església de Campelles.

Mundó vol que l'Estat l'indemnitzi pels dies que va ser a la presó

Vic L'exconseller de Justícia Carles Mundó demana a l'Estat una indemnització de 19.400 euros pels dies que va passar a la presó, a finals de 2017. En cas que li sigui concedida, l'advocat i polític gurbetà destinarà la indemnització a l'Associació Catalana pels Drets Civils i a polítics d'ERC que considera víctimes de la repressió de l'Estat, com Lluís Salvadó i Josep Maria Jové. Mundó va passar 33 dies en presó preventiva. Posteriorment, en el judici de l'1-O va ser condemnat a un delictes de desobediència, que no comporta pena de presó. La reclamació es basa en danys morals, pels quals reclama 12.000 euros, i ingressos econòmics perduts.

als nostres anunciants,
lectors,
subscriptors
i punts de venda
i confiem que continueu **estant al nostre costat**

perquè junts ens en sortirem

SOM
imprescindibles

ARA
més que mai

AJUDA'NS
i llegeix
Premsa Comarcal

Premsa
Comarcal

Compra **EL 9 NOU**

La benzinera que rebutgen els dos municipis no obté el permís d'obres per fer-ne els accessos

Olost i Lluçà al·leguen contra el POUM de Sant Martí d'Albars

Olost/Lluçà

Vicenç Bigas

El rebuig a la construcció d'una benzinera a la C-62 a Sant Martí d'Albars es va estenent per tot el Lluçanès com una taca d'oli. El ple de l'Ajuntament d'Olost va aprovar dijous per unanimitat una bateria de documents en contra del projecte, entre ells presentar al·legacions al POUM que ha aprovat en primera instància el seu municipi veí, per motius mediambientals. L'alcalde de Lluçà, Eva Boixadé, també ha signat un decret d'alcaldia que "va en el mateix sentit que Olost" i serà ratificat en el ple del dia 25 per iniciar la tramitació de les al·legacions.

Els dos ajuntaments insten el Departament de Territori i Sostenibilitat a paraitzar la llicència d'activitats, que es revisi el permís que es va donar i que intervingui el servei de disciplina urbanística. Olost és el municipi més afectat pel projecte. Els acces-

Obres de la benzinera, en un acte de protesta organitzat per diferents col·lectius del Lluçanès

sos d'entrada i sortida de la benzinera s'han de fer en el seu terme municipal i ha acordat no admetre a tràmit la llicència perquè es puguin executar les obres, que afecten una zona protegida com a espai natural pel seu POUM.

Olost sosté la seva oposició en un informe encarregat a una tècnica paisatgística que determina que en aquest projecte "tothom s'ha saltat la legalitat", segons Gil Salvans, primer tinent d'alcalde, que ha estat al capdavant

d'aquest procés. La informació recopilada per l'Ajuntament determina que l'obra incompleix el Pla Territorial de les Comarques de la Catalunya Central en els dos municipis afectats, perquè ocupa un sòl de protecció

especial pel seu valor natural en estar situat a menys de 250 metres de la riera Gavarresa, que gaudeix d'una protecció especial d'Alpens a Oristà. Per això demanen un informe mediambiental que justifiqui la llicència.

"És un sense sentit que es faci una benzinera l'any 2020 quan moltes estan en fase de tancar", argumenta Salvans, que no li veu necessitat perquè queda a 3,5 quilòmetres de la que hi ha en direcció a Olost i a 5 de la de Prats. El que més els ha indignat, però, és que tot i que Urbanisme en va autoritzar la construcció el 2016, Olost no se'n va assabentar fins a l'11 de març d'aquest any quan Sant Martí ja havia donat la llicència. En el mateix sentit s'expressava l'alcalde de Lluçà: "No veiem clar el projecte i urbanísticament hi ha molts dubtes".

L'actuació d'aquests dos ajuntaments ve precedida de la moció en contra d'aquesta instal·lació que fa uns dies va aprovar el ple de Prats, en la mateixa línia que col·lectius que fa quinze dies es van manifestar davant les obres. També la Unió de Botiguers i Comerciants de la capital lluçanesa estudia presentar al·legacions al projecte, ja que també inclou una àrea comercial en els 9.000 metres quadrats que ocupa.

MERTXELL GARRIGA

Dos osonencs, premiats pels treballs de recerca

Taradell/Manlleu

L.M.

Jaume Meinhardt, de l'Institut de Taradell, ha estat un dels guardonats de la 19a edició dels Premis UManresa a Treballs de Recerca de Batxillerat. Meinhardt ha guanyat el premi en la modalitat de salut pel treball "Estudi del gen EGFR en càncer de pulmó no microcític", del qual el jurat ha valorat la capacitat de l'autor per integrar-se en un equip de recerca pioner. En l'àmbit de la salut, el jurat ha decidit concedir un accésit a Paula Carbonell, de La Salle Manlleu, pel treball "Les dones i la medicina a Catalunya", per l'originalitat i l'enfocament de gènere.

El premi està dotat amb 700 euros i l'accésit, amb 300. L'Institut de Taradell també rebrà un ajut de 150 euros, mentre que els estudiants premiats podran accedir a la docència gratuïta per a un primer curs de qualsevol de les titulacions de grau que s'imparteixen al campus de Manresa de la UVic-UCC.

Premi Baldiri Reixac al projecte educatiu de l'Institut de Gurb

Es tracta d'un reconeixement al treball de fa més de 10 anys

Gurb

G.R.

L'Institut de Gurb ha rebut un dels 12 premis Baldiri Reixac en la categoria Escola, que valora els projectes educatius singulars que aporten solucions i respostes als reptes actuals i que situen la cultura, la llengua i la creativitat com a eixos vertebradors. El director del centre, Francesc Giménez, es mostrava satisfet per haver rebut el guardó que "reconeix la feina que s'ha fet els últims 10 anys gràcies a molta gent", alguns dels quals, apuntava, "ja no hi són", uns objectius que es van marcar i que "s'han implementat amb un grau de qualitat molt alt". Com apunten des del centre, "no és per una acció puntual".

Des de la Fundació Carulla, que atorga els premis, han valorat la relació entre la comunitat educativa i l'entorn com les sortides culturals conjuntes entre alumnat, famílies i docents fora de l'horari escolar que

El musical de l'Institut de Gurb, un dels projectes culturals del centre

"volen fomentar el gust per la cultura i potenciar les entitats culturals de la comarca". També es valora la presència de la cultura i les arts en projectes lingüístics com intercanvis, i també d'artístics del centre com els espectacles musicals transversals. Un altre aspecte és un projecte interdisciplinari artístic sobre una lectura del llibre *La cova dels dies*, de Marc Artigau, en què l'autor va conversar amb l'alumnat i els membres del casal

de la gent gran de Gurb, o la participació al projecte Art i Escola. Des del centre expliquen que també s'ha valorat el projecte lingüístic del centre a través del pla de lectura i altres projectes com els autors de quilòmetre zero, les rutes literàries o la participació en concursos com el *Picalletres* d'EL 9 TV o els de Lectura en veu alta, pels quals han rebut premis. El guardó està valorat en 3.000 euros i una formació en pedagogies artístiques.

Guardó al 3r de Primària de la Vedruna de Ripoll

Ripoll

G.R.

L'escola Vedruna de Ripoll ha rebut un altre premi Baldiri Reixac aquest curs. És de la categoria Experiència i es premia el projecte "ART IS TES", que han portat a terme aquest curs els alumnes de 3r de Primària del centre. Es tracta d'un treball d'arranjament del passeig Vedruna de Ripoll que han fet conjuntament amb artistes de la vila. Des del centre expliquen que els alumnes han volgut ressaltar que "amb petites actuacions es pot promoure el respecte cap a l'entorn i desvetllar l'esperit creatiu". Els alumnes van inaugurar el redisseny del passeig a finals de gener amb arbres embolcallats de color i elements del vial pintats amb colors vius. El premi està valorat en 500 euros i permet a docents participar en una formació en pedagogies artístiques.

Una seixantena de veïns no volen que el carrer del Bruc torni a tenir dos sentits de circulació

Polèmica a Prats pels canvis en la mobilitat i la consulta que s'ha fet

Prats de Lluçanès

Anna Gorchs

Els canvis en la mobilitat que té previst aplicar el govern de Prats de Lluçanès i el procés participatiu que ha portat a terme generen controvèrsia. Una seixantena de veïns i veïnes del carrer Bruc no volen que el seu vial torni a tenir dos sentits de circulació i lamenten que no s'hagin tingut en compte les seves opinions. Un canvi que, segons el govern, pretén descongestionar el trànsit del carrer Sant Pere. L'oposició tampoc veu amb bons ulls el procés.

“Manifestem el nostre rebuig a les propostes de l'enquesta per al canvi de mobilitat ja que en cap d'elles es pot triar l'opció que es mantingui la circulació tal com està actualment”, afirma la instància que veïns del carrer Bruc han lliurat a l'Ajuntament junt amb una seixantena de signatures, que són bona part dels residents del vial. Creuen que el que s'ha fet “és una imposició disfressada de consulta”, que el doble sentit de circulació pot ser contraproduent per a la seguretat de les persones i que s'haurien de tenir en compte altres opcions per descongestionar el carrer Sant Pere. Els veïns, que fa uns dies es van trobar amb l'equip de govern per traslladar-los el seu malestar, tenen previst fer alguna acció de protesta si s'aplica el canvi.

En la consulta telemàtica sobre mobilitat que es va portar a terme al maig es van posar a votació quatre propostes, cada una de les quals incloïa diferents opcions però que no deixaven alternativa pel que fa al carrer Bruc. En

Imatge del carrer del Bruc de Prats, que està previst que deixi de ser de sentit únic

la consulta hi va participar el 7% del cens. L'opció guanyadora, amb 53 vots (33% del total), planteja el carrer de la Reforma en doble sentit i sense aparcaments i el carrer Major per a vianants.

Els resultats de la consulta són vinculants, segons assenyala l'alcalde, Jordi Bruch (JxP), que explica que no hi ha un calendari fixat per als canvis però que s'intentarà que sigui aquest juny. L'alcalde recorda que l'objectiu és millorar la mobilitat al poble i que el procés de participació es va iniciar l'any passat amb una primera fase que va comptar amb una sessió participativa i la recollida de propostes de la ciutadania. Unes aportacions que l'equip tècnic va valorar i a partir de les quals es van formular les quatre propostes que es van posar a votació. Pel que fa al carrer Bruc, l'alcalde

explica que es recuperarà el doble sentit de circulació que havia tingut fins fa dos anys basant-se en l'informe tècnic. L'objectiu és descongestionar el carrer Sant Pere, “un dels vials més estrets del poble” i amb un important flux de circulació rodada. L'alcalde entén la preocupació dels veïns del carrer Bruc però diu que la decisió s'ha pres “des d'una òptica més general del municipi”, i que en cas que el canvi no funcioni buscaran alternatives. També des del govern, Montserrat Juvanteny (Movem) afirma que el tema de la mobilitat és “complex” i que és difícil aconseguir un ampli consens, que s'ha pres una decisió tenint en compte “el conjunt del poble i que el procés participatiu “com tot pot ser millorable”.

Des de l'oposició, la portaveu d'ERC, Montse Bolade-

res, recorda que el seu grup va demanar aturar la consulta sobre mobilitat. “Tal com s'ha plantejat, al cap i a la fi es votaven dues opcions”, diu Boladeres, que destaca que hi ha més firmes de veïns que no vots de l'opció guanyadora. Considera que la problemàtica del carrer Sant Pere s'hauria de resoldre millorant aquest mateix vial, que amb els canvis proposats es redirigeix el trànsit al centre del poble i que es prioritza el vehicle en lloc del vianant. Des del RAP, Queta Bosch entén que s'ha de buscar una solució per al carrer Sant Pere, però posa en dubte el procediment amb què s'ha portat a terme la consulta. “Participació és una altra cosa per nosaltres”, diu Bosch, que valora positivament la primera part del procés participatiu però no la segona. “No és el que la gent esperava”, diu.

Operació de la Policia Nacional contra el tràfic de droga a Vic i Roda

Vic

V.P.

Agents de la Policia Nacional van escorcollar divendres dos domicilis de Vic i Roda en una operació contra el tràfic de droga. L'operació, ordenada pel Jutjat d'Instrucció 1 de Badalona, es va fer de forma simultània en una vintena de domicilis i locals de diversos municipis catalans, entre els quals Mataró, Badalona o les Franqueses. A Vic els agents van escorcollar un pis del carrer Candi Bayés, del barri del Remei, on viu un dels investigats en l'operació, i a Roda, un habitatge que aquesta mateixa persona tenia llogat i on els investigadors creien que podria preparar i tenir emmagatzemada la droga. Segons els veïns, pels volts de les 7 del matí es va iniciar l'operació d'agents de la unitat contra el tràfic de droga de la Policia Nacional. Es desconeix els resultats de l'operatiu i el nombre de persones detingudes perquè les actuacions estan sota secret judicial.

Aquesta no és l'única operació policial que s'ha fet darrerament a Vic contra el tràfic de droga. Agents de la Guàrdia Civil van escorcollar el passat 3 de juny un establiment del carrer Pare Huix en el marc de l'operació Ygara contra una organització internacional dedicada al transport de grans quantitats de haixix a través del Mediterrani. L'ampli desplegament de la Guàrdia Civil va sorprendre els veïns en una operació que també es va fer de forma simultània en una desena de municipis catalans.

Un restaurant de Folgueroles reparteix 25.000 euros en loteria

Folgueroles

EL 9 NOU

El bar restaurant L'Espai de Folgueroles va repartir dissabte un premi de 25.000 euros corresponents a una butlleta del número 75116, afortunat amb el segon premi del sorteig extraordinari de la Loteria Nacional amb motiu del Dia del Pare. Segons expliquen des de l'establiment, es tracta d'un únic dècim fet a través de la màquina, però dissabte desconeixien si l'havien venut

els últims dies o fa tres mesos, quan la Covid-19 va obligar a ajornar un sorteig que s'havia de celebrar el 21 de març.

Al conjunt de l'Estat espanyol dissabte s'hi van repartir 105 milions d'euros. El primer premi va ser pel 86830, que reporta un total de 130.000 euros la butlleta. Al restaurant L'Espai hi venen loteria des de fa quatre anys, però és el primer cop que un dels seus dècims resulta afortunat amb una quantitat important de diners.

MIL ROSES
A
ROSES

ROSES[®]

promocioeconomicaroses

CAMPANYA GASTRONÒMICA
Del 12 al 30 de juny
visitroses.cat

Vine a gaudir del Menú de la rosa i, si et dius Rosa, Roser o derivat, **et convidem!**
Reserva el teu val-invitiació a
Via web: inscripciones.roses.cat
Telf: 618 545 874

Ajuntament de Roses

Agents actius amb subvencions del Departament d'Occupació de Catalunya i FEDER en el marc del Programa de suport al desenvolupament local

El síndic municipal de greuges de Vic, Joan Sala, va prendre possessió el febrer de 2018. La setmana passada va presentar la memòria de l'any passat. En aquesta entrevista és molt crític amb la gestió que es fa del padró municipal i l'escolarització de menors.

“Intento no convertir mai la persona en el problema”

Entrevista a Joan Sala, síndic municipal de greuges de Vic

Vic

Victor Palomar

Vic ja fa més de dos anys que té síndic municipal de greuges. S'ha consolidat la seva figura?

Sempre es pot consolidar més. El 2018 vaig tenir 59 visites en vuit mesos i la resta de síndics de Catalunya em deien que era una xifra molt bona per ser el primer any. Aquest 2019 hi va haver 99 consultes. Segur, però, que encara hi ha qui la desconeix i com accedir-hi.

En quins temes pot intercedir el síndic municipal?

La meva funció és atendre tot tipus de queixes de persones que tinguin o hagin tingut algun problema amb l'Ajuntament o entitats i empreses municipals. Sempre actuo en segona instància, quan l'Ajuntament no respon o la resolució d'aquest no el satisfà.

Quan fa dos anys es va crear la figura del síndic era difícil accedir-hi: calia entrar una instància a l'Ajuntament.

Sí, i a més s'havia d'anar presencialment a l'Oficina d'Atenció Ciutadana de l'Ajuntament a presentar-la. Això intimidava alguns i després de valorar-ho i

consultar-ho a altres síndics municipals vaig proposar a l'Ajuntament que també es pogués demanar hora per correu electrònic i per telèfon. També atenc visites un cop al mes a l'Oficina d'Atenció al Ciutadà del barri del Remei. Penso que hem de facilitar les coses al màxim i no posar traves perquè la gent faci arribar la seva queixa. Si no, no cal crear la figura del síndic.

De què es queixa sobretot la gent que el ve a veure?

De tot, de problemes de

“Hem de facilitar que la gent faci arribar la seva queixa. Si no, no cal el síndic”

mobilitat, de temes de benestar social, convivència i seguretat. La gent quan arriba al síndic ha patit molt. A vegades la gent pateix per coses que objectivament no són molt importants. Si una persona s'obsessiona amb un tema, encara que des de fora no sembli un problema greu, per a aquesta persona sí que ho és. Per això quan venen i se'ls escolta se'ls obre tot un món. En alguns casos es pot solucionar, en altres no i intento que ho entenguin. Com a mínim s'han esbafat i n'han parlat amb algú.

Li he sentit dir en més d'una ocasió que el que la gent vol és que se l'escolti.

Sí. Tot i que ara amb la nova normalitat diuen que hem d'estar dos metres un de l'altre, a mi m'agrada la distància curta. Parlar amb la gent, escoltar-los, veure com reaccionen al que els dic, la mirada, els gestos... I a la gent quan té un problema li agrada i necessita tenir algú que li presti atenció, que l'escolti, que empatitzi. Quan rebo una visita no agafo trucades, ni consulto el mòbil

ni escric a l'ordinador. La persona que tinc al davant es mereix un respecte i la màxima atenció.

Vostè, que és expert en mediació, fins i tot algun cop ha anat més enllà del que li pertocava.

En el cas d'una persona que no es va sentir ben atesa a l'oficina d'habitatge. No és que la tècnica no fes bé la seva feina, sinó que aquella senyora no s'havia sentit ben atesa. El cas es va embolicar perquè s'hi van ficar les seves filles, els gendres... i vaig veure que era un cas de mal resoldre. Com que jo ja havia parlat amb totes les parts i havia establert una relació amb totes elles, des de la dona i les filles fins a la tècnica i la responsable de l'oficina... vaig proposar fer una mediació. No va durar ni 30 minuts. De seguida van començar a parlar i en un moment donat la dona es va aixecar plorant i s'abraça a l'altra i l'altra també s'abraça plorant. En menys de 30 minuts es va solucionar tot després de dos o tres mesos de patiment i de passar-ho malament tothom. Si no s'hagués resolt així encara ho estarien passant malament.

En la presentació de la memòria del 2019 que va fer dilluns passat al ple va posar molt èmfasi en la crítica a la gestió del padró municipal.

Sí, és molt greu. L'actitud de l'Ajuntament en aquest tema és criticable en certes coses però comprensible per altres. Hi intervenen diversos factors.

Vostè va acusar l'Ajuntament de dilatar els tràmits d'empadronament.

Efectivament, si aquí no hi hagués el problema de les màfies, que hi és i se saben qui són...

Expliquem-ho. Són màfies que ocupen pisos i els ofereixen a altres persones a canvi de diners.

Ocupen pisos sobretot de bancs, perquè saben que els

Joan Sala, síndic municipal de greuges de Vic, al seu despatx de la plaça del Pes dimecres passat.

tràmits per fer-los fora van més lents que si són de particulars. Fan una puntada a la porta, canvien el pany i ofereixen aquestes claus.

A qui? A persones que no viuen a Vic?

A qui sigui. Hi ha de tot. N'hi ha que són d'aquí i no tenen habitatge, altres que viuen amuntegats en un pis i veuen que és una oportu-

buits. No pot ser que costi tant trobar un pis de lloguer i quan en trobes algun els preus són altíssims. Hi ha gent que paga 300 euros per disposar d'una habitació. Hi ha qui fa negoci d'aquesta circumstància. Em preocupa la situació d'aquesta gent a qui es posen traves al seu empadronament. Tot i que en principi el padró és només un registre administratiu per saber qui viu a un municipi, hi ha uns drets que van associats a la inscripció al padró. I si no se'ls inscriu no els tenen.

Els síndics municipals de Catalunya han elaborat un document amb els criteris que s'han de seguir amb el padró. És un tema general, que no afecta només Vic.

Per inscriure una persona al padró només cal que aquesta s'identifiqui, pot ser amb el DNI o el NIE o fins i tot amb un passaport. El segon que cal és un lloc on viure. La llei diu que per empadronar una persona no cal que sigui el propietari de l'habitatge, ni el llogater, no entra en la titularitat com tampoc si és un pis que no compleix les condicions. Fins i tot un sensesostre ha d'estar empadronat. La setmana passada vaig enviar aquest document que ha elaborat el catedràtic de Dret Administratiu de la UB Juli Ponce a petició del Fòrum de Síndics i Síndiques.

El Ple de l'Ajuntament de Prats de Lluçanès, en sessió celebrada el dia 20 maig de 2020, va aprovar inicialment la modificació puntual del Pla d'Ordenació Urbanística de Prats de Lluçanès, consistent en la delimitació d'un vial dins l'àmbit del PMU-1 "La Bòbila" i la modificació puntual de la descatalogació de la finca del carrer Hospital, 10, que es troba en termini d'informació pública i que es pot consultar en aquest ajuntament.

L'alcalde, Jordi Bruch Franch
Juny de 2020

ALBERT LLIMÓS

Una de les conseqüències de no empadronar aquestes persones, segons diu vostè a la memòria, és que a Vic hi havia nens sense escolaritzar?

Sí, això em va esgarrifar. Per la meua trajectòria professional, vaig estar treballant durant 33 anys i fins que em vaig jubilar en un centre de menors, això ho vaig considerar molt greu. Al mes d'octubre em van venir a veure unes entitats i em van dir que hi havia entre 45 i 50 famílies a Vic que no se'n van sortir a l'hora d'empadronar-se i mentrestant els nens no podien ser escolaritzats. En aquell moment, l'empadronament anava lligat a poder-se matricular a un centre educatiu. Vaig parlar-ne amb l'Ajuntament i em van confirmar que era així. Per això vaig voler parlar amb l'inspector d'Ensenyament i li vaig dir que això no podia ser, que s'havia de revisar. Poc després em van donar la raó i a partir d'aquell moment, això era al mes de novembre, ja no és així. Si hi ha constància que un nen viu a Vic se l'escolaritza estigui o no empadronat.

Ja no hi ha problemes?

Sempre hi ha casos complicats. Aquesta setmana vaig tenir una visita extra perquè vaig considerar que era urgent. És un cas que pensava que estava resolt i no

ho està. És el d'una família de Vic que va acollir a la brava dos menors, un nen i una nena abandonats per la seva família. La mare es va quedar al seu país, no va voler venir aquí. Va arribar el pare amb els dos nens, una nena de 15 anys i l'altre de 10. El pare un cap de setmana va deixar els nens a casa d'una família amb qui tenia amistat i va desaparèixer. No se n'ha sabut mai més res. Aquesta família feia sis mesos que tenien els nens a casa, sense escola, sense papers. És un altre dels casos que vaig plantejar a l'inspector i des de principis d'any es van matricular i van a l'escola. Però és que encara no estan empadronats perquè no tenen els papers que autoritzin aquesta família a quedar-se els nens. Ni són els pares, ni els tenen acollits legalment... tot està en tràmit. Per tant, si no hagués canviat el criteri encara estarien sense escola. Ho trobo una vertadera salvatjada. Què estem creant? Estem creant monstres.

Vostè al seu informe també és crític amb el model Vic i amb l'actuació d'algunes escoles concertades.

Hi ha coses que no s'estan fent bé. Si Ensenyament diu que cada nen ha de tenir un ordinador, cada nen ha de tenir un ordinador. No pot ser que a cada classe hi hagi tres o quatre nens que no

tenen ordinador perquè a casa seva no l'hi poden pagar. Alguna cosa s'ha de fer, abans eren els llibres i ara són els ordinadors. No pot ser tenir uns nens que van a classe i no poden seguir-la. Hi havia una escola concertada que prohibia que aquests nens miresin l'ordinador del nen que tenien al costat. Vaig parlar d'aquest i altres temes amb la direcció de l'escola, que haig de dir que s'hi van posar molt bé, i van rectificar algunes coses perquè es van adonar que no ho feien bé.

El model Vic sempre s'ha elogiat.

El model Vic no és distribuir la canalla tant a centres concertats com públics. Si a una família que té dificultats econòmiques la poses a una escola concertada i ha de pagar una quota mensual de 60 euros, potser no la pot assumir. I si té quatre fills, encara menys. Hi havia que no pagava i no es deixava anar als nens ni a les sortides gratuïtes de l'escola. Això generava una tensió amb les famílies bestial i un ressentiment que no podia seguir així. Per sort, l'escola ha rectificat. El meu criteri personal és que un alumne que ve d'una família amb dificultats i que li toca anar a una escola concertada li ha de costar el mateix la seva escolarització

que si va a una escola pública.

Començava l'entrevista demanant-li si pel ciutadà la figura del síndic està consolidada, però ho està a nivell intern de l'Ajuntament? Entenen la feina que fa?

M'agradaria pensar que sí però no ho sé. L'altre dia, durant la presentació de la memòria al ple, els vaig fer

“Em va esgarrifar que hi hagués nens sense escolaritzar”

“No vull que em vegin com el que va buscant problemes al govern”

una reflexió. El que es queixa no és el síndic, el síndic només transmet la queixa que li arriba. Jo no em dedico a anar a buscar les queixes de la gent, a mi m'arriben i les trasllado al tècnic o el polític que correspon. Si ho arreglem amb el tècnic ja no vaig al polític, si vaig al polític és perquè no ens hem entès

amb el tècnic. No vull que em vegin que soc aquell que va amb el fuet buscant problemes al govern i als regidors.

Les seves decisions, a més, no són vinculants.

Exacte, són només orientatives. Poden fer-ne cas o no. Jo procuro sempre aplicar una cosa que vaig aprendre de la mediació. Quan tu tens un desacord amb una persona, aquesta persona no és el teu enemic, només hi tens un desacord. Per tant, el que hem de fer és parlar del desacord, no convertir aquesta persona en el problema, ni en l'enemic, ni en el rival, que és el que s'acostuma a fer sempre. Quan la persona es converteix en el problema, això ja és de mal arreglar. Quan feia mediacions i el problema era de gent que es discutia per coses, això s'arreglava ràpid. En temes com els familiars, on el problema ja no eren les coses sinó que hi havia sentiments ferits, ruptura de relació... Aquí ja era tot molt difícil. I és que passem d'una cosa a l'altra amb molta facilitat. En el meu cas, jo si tinc un problema amb un regidor o regidora, el que no faig mai és convertir-lo a ell en el meu objectiu. Li diré que no estic d'acord amb això o allò, però de com és ell o de la resta de coses que fa no hi tinc res a dir.

Ajuntament de
Sant Bartomeu del Grau

EDICTE

El Ple de la Corporació, en sessió extraordinària del dia 29 de maig de 2020, per unanimitat, va aprovar, entre d'altres, amb condicions i a reserva dels temps que resultin de l'aprovació de l'acta corresponent, segons el que assenyala l'article 206 del Reglament d'organització, funcionament i règim comú de les entitats locals, els següents acords:

PRIMER. - SUSPENDRE totes les tramitacions i llicències determinades en l'article 73/1 del D.L. 1/2010, pel termini d'un any, incloses en els sectors PMU1 Centre i PMU2 Carrer Llevant.

SEGON. - Establir que aquesta suspensió es fa amb la finalitat de procedir als estudis previs que caldrà dur a terme per resoldre la problemàtica actual dels dos sectors, sense defugir que aquesta suspensió pugui incorporar altres àrees si així es creu necessari, de forma justificada i previ el tràmit administratiu corresponent.

TERCER. - Establir que les actuacions no afectades per la suspensió seran les obres de manteniment i conservació mínimes i imprescindibles per assolir les exigències de salubritat pública i de seguretat de les persones, les obres que s'hi autoritzin no comportaran augment del valor sota cap concepte.

QUART. - PUBLICAR els acords que precedeixen al Butlletí Oficial de la Província, pàgina web de l'Ajuntament, un diari de major tirada de la comarca.

CINQUÈ. - Notificar aquesta suspensió a totes les persones afectades de les que tingui coneixement aquesta corporació."

L'expedient administratiu restarà exposat al públic:

- Electrònicament: A la pàgina web de l'Ajuntament.
- Presencialment: A les oficines municipals de l'Ajuntament (passeig del Grau, 10, de Sant Bartomeu del Grau, de dilluns a divendres laborables de 10 a 13.30h).

Peu de recursos:

"Contra aquest acte que exhaureix la via administrativa podeu interposar recurs potestatiu de reposició davant del Ple d'aquesta Corporació, de conformitat amb els articles 123 i 124 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del Procediment Administratiu Comú de les Administracions Públiques i en el termini màxim d'un mes a comptar des de l'endemà de la seva notificació, o en el seu cas, publicació.

El termini màxim per a dictar i notificar la resolució d'aquest recurs serà d'un mes a comptar des del dia següent a la data de presentació del mateix en el registre corresponent. Contra la resolució d'aquest recurs o la desestimació presumpta del mateix, no es pot interposar-se de nou el mateix recurs.

Exhaurida la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant del Jutjat Contenciós Administratiu de Barcelona, de conformitat amb l'article 8.1 i 46.1 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la Jurisdicció Contenciosa Administrativa en el termini màxim de dos mesos a comptar des de l'endemà de la seva notificació o sense termini per interposar-lo, des de l'endemà de la desestimació presumpta del recurs interposat. No obstant, no es podrà interposar aquest recurs fins que no sigui resolt expressament o s'hagi produït la desestimació presumpta del recurs de reposició."

Annex: Plànol de delimitació de l'àmbit corresponent a l'acord de suspensió.

Sant Bartomeu del Grau, 8 de juny de 2020
L'alcalde, David Puyol Pérez

L'actualitat que t'acompanya

EL 9 NOU.CAT

EL9TV.CAT / EL9FM.CAT / 9MAGAZIN.CAT

EL 9 NOU

L'avenç de fases en el procés de desconfinament, circumstància que relaxa les restriccions de les setmanes més crues de la pandèmia, arriba a les portes d'un estiu diferent. Ho serà perquè malgrat expiri l'estat d'alarma no desapareixeran les noves obligacions de conducta derivades de la crisi del coronavirus: l'ús de mascareta, l'increment de les mesures d'higiene i el manteniment de la distància personal. Això farà que aquest estiu, en un context nou per a tot-hom, forçosament hagi de ser singular. Superats des

Moment crucial per a un castigat sector turístic

de fa setmanes els pitjors moments de la crisi sanitària el focus ja s'ha situat en les conseqüències de la crisi econòmica que se'n deriva, i en aquest marc és especialment transcendent el grau de recuperació que en els propers mesos pugui tenir el turisme, un sector amb un pes del voltant del 12% del PIB de l'economia catalana.

Hi haurà vacances, però també menys viatges. Això vol dir que el turisme interior guanyarà protagonisme respecte als viatges internacionals. Des d'aquest punt de vista, comarques com Osona i el Ripollès, amb importants atractius turístics tant en l'àmbit natural com cultural i gastronòmic, tenen camp per córrer. Caldrà veure quin

és l'impacte que té l'aixecament de les restriccions de moviments que, segons va confirmar aquest diumenge el president del govern espanyol, Pedro Sánchez, a la conferència setmanal amb els presidents autonòmics, es produirà el 21 de juny. A partir d'aquesta data podrà haver-hi moviments i per tant turisme entre comuni-

tats autònoms i alhora també s'aixecaran els controls terrestres a la frontera amb França. A la de Portugal es mantindrà la limitació fins a l'1 de juliol.

El comportament del sector turístic, amb la conseqüent ocupació a tots els serveis que hi van associats, serà un termòmetre per calibrar la salut d'una economia que, com ja es dona per descomptat, patirà un important sotrac. El Banc d'Espanya calcula que pot arribar a ser del 15% en cas d'un eventual rebrot de la pandèmia a la tardor. El turisme pot contribuir que el solc de la crisi no sigui tan profund.

En el Vic de la Renaixença

Miquel Cañellas
Articlista

L'ordenança de 1790 que obligava a la instal·lació de baranes de ferro als balcons, ampliada per una segona instrucció de 1858 que prohibia la construcció de barbacanes a les teulades de les noves edificacions, s'acomplí de forma taxativa fins a les acabades del segle XIX. El fruit d'aquestes disposicions el podem comprovar amb una simple observació visual de moltes edificacions noves, sense voladís i amb profusió de motlures de formes diferents, que sovintegen en alguns carrers i places del centre històric.

Una de les obres més significatives d'aquest canvi va ser la remodelació de la plaça del Pes el 1845, que comportà la demolició d'una illa de cases que la mig partia; un fet que suposà la desaparició de la petita plaça de la Rosa. Els edificis del pany de llevant i nord d'aquesta nova plaça s'adiuen amb aquestes característiques igual que el de Can Fleca aixecat el 1854 al carrer de la Ciutat. El mateix edifici de l'Ajuntament no s'escapà d'aquesta pretesa moda de *desruralització* de paraments i façanes, i, a mitjan XIX, se substituï el primitiu ràfec barroc amb embigat de fusta per cornises de pedra en forma de motllura de gola.

Retornant als edificis d'aquesta època, cal remarcar la casa del Pont de Cabrianes (1845), un edifici d'inspiració neoclàssica emplaçat al petit carreró dels Vergós darrere el Museu Episcopal i la casa Vilarrúbia (1850), situada al pla de Santa Teresa. Sobre aquesta darrera edificació, direm que es tracta d'un edifici singular catalogat com a eclèctic-historicista per la barreja d'estils sobreposats que es manifesten fins i tot en la decoració de la galeria d'arcs d'ogiva ornamentada pictòricament amb frescos visibles des de l'exterior de l'edifici.

Però cap a finals de segle, i plenament eclèctics, es van alçar alguns edificis monumentals com el de Can Postius, a la plaça de la Catedral, cantonada amb el carrer de la Ramada; ca l'Isidre Feliu de la rambla Davallades, amb el seu encimellat mirador blanc que espia furtivament el Mercadal; Can Freixenet, al portal de Malloles; Can Riera, a l'inici de l'actual carrer del bisbe Morgades, o el Casal de Puigsec dels germans Masferrer, que es recrea en la combinació d'estils, a la plaça de Don Miquel de Clariana. Aquesta mansió va ser la seu, i el lloc de tertúlia, d'homes cultes i inquiets com Jaume Collell, Jacint Verdaguier, Serra Campdelacreu, Josep Salarich i Martí Genís, fundadors de l'Esbart de Vic, l'any 1867, i fervents impulsors del moviment literari i patriòtic de la Renaixença.

Seguint amb interès l'obra pública, aquest segle

La Casa Masferrer va ser seu de tertúlia dels fundadors de l'Esbart de Vic i fervents impulsors del moviment literari i patriòtic

va veure néixer la nova entrada de la carretera de Barcelona amb la construcció del nou pont inaugurat el 1845, coincidint amb la primera reforma del que a partir d'aquest moment –mort el gran pensador vigatà– es batejà com a plaça de Jaume Balmes. Proper al cap del pont, pel cantó del parc, s'hi aixecà una triple portalada que va substituir l'anterior Portal del Vi Gros. En coincidència de temps i espai, el bisbat edificà, en aquest mateix indret, l'edifici de Casa Asil per a sacerdots ancians.

Una altra obra pública important de l'època va ser l'explanació del passeig de Santa Clara, a partir de 1831. Aquest passeig, gràcies al projecte de l'arquitecte Oriol Mestres que proposà l'allargament posterior de les cases del carrer de Cardona fins a l'antic pany de muralla, se salvà d'una anterior

proposta que l'hauria convertit en una illa de cases, i s'hauria perdut irremeiablement per sempre l'elecció d'aquest dinàmic bulevard.

Finalment no podem deixar d'esmentar les construccions al servei de la cultura prodigades amb convicció i fe per prohoms de la ciutat i pel mateix bisbat: la Biblioteca Episcopal (1806), construïda gràcies a la determinació il·lustrada del bisbe Veyan; el Teatre Principal (1868), rebut entusiàsticament per la gent del Cercle Literari i afins –malauradament convertit en "teatre cremat" l'any 1919 després d'un espectacular incendi–, i el Museu Episcopal (1891), promogut per Josep Morgades i Gili, el bisbe restaurador del monestir de Ripoll.

Però no hi va haver res de tan enigmàtic i espectacular com la descoberta, el 1882, de la cel·la de l'antic Temple Romà, amagada entre les parets de l'enrunat castell dels Montcada. Josep Serra i Campdelacreu, el seu descobridor i protector, viatjà a Grècia per tal de documentar-se i atendre'n curosament la restauració. No és cap casualitat que l'única columna del restaurat temple, que té una de les seccions del fust original, hagi quedat inscrita amb el nom d'aquest cronista, arxiver i vigatà il·lustre.

El futur ja és aquí: la societat d'obediència anticipada

Ramon Font
Advocat

Hi ha qui diu que el futur encara no està escrit i que tot depèn molt de com els líders mundials agafin les regnes per dirigir la situació actual. Però les opinions majoritàries dels millors experts i pensadors en les més diferents matèries sembla que van cap a una altra banda.

Des de fa molt temps gairebé tothom que havia fet estudis o havia analitzat les perspectives de futur de la nostra societat vaticinava canvis importants en tots els aspectes. De molts d'ells n'he parlat a bastament en anteriors articles. Però si en allò gairebé tothom hi estava d'acord –i poca gent s'atrevia a discutir– és que hi havia una certa desavinença a l'hora de fixar el moment en què es produiria. Les discrepàncies en aquest aspecte eren considerables, perquè encara que una franja diferencial de pocs anys no semblava important enmig de la dimensió de l'existència de la humanitat, sí que en canvi esdevé important per als qui la vivim i per als plans de futur que hem de realitzar. En qualsevol cas, però, dins la discrepància ningú no havia previst que es produís un fet disruptiu com el que s'ha produït ara i que tot el que havia de venir, d'aquí a un temps més o menys llarg, s'anticipés com ho està fent.

La pandèmia que vivim ha accelerat extraordinàriament les transformacions en tots els àmbits: en el sistema econòmic, el sistema sanitari, la governança, la recerca acadèmica, la comunicació, els sistemes socials i els sistemes de valors. I està anticipant pràctiques i maneres de fer i de viure que comencem a veure i a acceptar com a normals, quan fa quatre dies n'hauríem malparlat. La progressiva desaparició de llocs de treball i el massiu increment de l'atur han vingut per quedar-se. La invasió de la intimitat dels ciutadans a través dels més sofisticats mètodes de vigilància ha vingut per quedar-se. L'aïllament social controlat de les persones, amb mètodes com el teletreball, ha vingut per quedar-se. Els canvis en el model de globalització que hem conegut fins ara han vingut per quedar-se. El comerç en línia massiu ha vingut per quedar-se. La transformació cap a formes digitals de força aspectes de moltes activitats, incloses les culturals, ha vingut per quedar-se. I així podríem continuar amb un llarg etcètera.

Però no és d'això del que avui m'interessa parlar. El que m'importa és un altre factor que ha vingut també de la mà de la pandèmia i que estic convençut que ha arribat per quedar-se igualment. Em refereixo a allò que deia en el títol de *la societat d'obediència anticipada*. Aquest terme, més enllà de la formulació inicial feta pels jesuïtes, es va encunyar científicament durant els anys 60 del segle passat, arran, sobretot, d'uns controvertits experiments capitanats pels psicòlegs socials nord-americans Stanley Milgram i Phil Zimbardo, però van passar força desapercebuts al llarg dels anys i fins i tot –perquè és el que interessava dir al poder– se'ls va titllar de forassenyats. Però tinc la impressió que ha arribat el moment que haurem de començar a treure'ls la pols i a estudiar-los amb seriositat, perquè sembla que és allò a què estem abocats.

ADAPTACIÓ SENSE GAIRE CONSCIÈNCIA

La societat d'obediència anticipada, per explicar-ho ras i curt, consisteix a adaptar-se, sense gaire consciència, a una nova situació i fer-ho sense comprendre ni reflexionar en les implicacions d'aquest canvi. Davant un nou context, deien els dos científics abans esmentats, les persones són molt receptives, si entenen que estan al servei d'un nou propòsit, i estan prou instruïdes per una autoritat amb prou capacitat d'impacte. Per això, quan es vol encaminar els governs cap a un sistema més autoritari, s'aprofiten moments determinats per guanyar legi-

BERNARD AUBERTIN / BERNARDO COLLECTION (CENTRO CULTURAL DE BELEM (LISBOA))

timitat, sobretot amb la por i la publicitat, i després, amb anuència de la mateixa ciutadania, es va destruint, a poc a poc, qualsevol oposició i dissidència autèntica, entenent com a tal aquella que no forma part del joc, de l'*establishment*, i que serveix per justificar el que es denomina –encara que costi reconèixer-ho– una *democràcia autoritària*.

La crisi ocasionada per la Covid-19 reuneix tots els elements necessaris d'oportunitat per arribar on, des del meu punt de vista, arribarem sense cap mena d'oposició. L'alarma social que s'ha creat ha proporcionat el grau de por suficient entre la població, i les campanyes publicitàries, a tots nivells, han generat prou impacte en les percepcions i emocions de la gent perquè hi hagi una obediència anticipada.

PER QUÈ EN GENERAL SOM TAN OBEDIENTS?

Per què fem el que se suposa que hem de fer, seguint al peu de la lletra les consignes que ens proposa el sistema? Per què ho fem, fins i tot, abans que ens ho ordenin quan estem prou ensinistrats? La resposta a aquestes incòmodes preguntes és que estem massa acostumats a rebre ordres. Primer, dels nostres pares a casa. Després, dels mestres a l'escola. Més tard, dels caps a la feina. I finalment, dels polítics en la societat. Sembla que sempre són altres els que indiquen la direcció que han de prendre les nostres decisions i accions. I aquesta actitud tan dúctil, si hi afegim els grams de por i propaganda a les quals abans m'he referit, ho fa tot absolutament senzill per als qui ostenten el poder.

Com deia el ja esmentat Stanley Milgram, l'obediència consisteix a veure'ns com a instruments que executen la voluntat d'una altra persona o institució i, per tant, no ens considerem responsables dels nostres actes. Sembla que això ens és còmode, ens va bé, perquè el que ens costa és prendre les regnes de la nostra vida emocional, la qual cosa ens és extraordinàriament difícil de fer perquè implica aprendre a fer-nos càrrec de nosaltres mateixos, en allò que ens és més substancial, deixant de dependre de les institucions establertes. Madurar passa per comprendre que, en realitat, no necessitem cap figura d'autoritat, ja que cada ésser humà és el principal autor de la seva pròpia vida en última instància, i que l'única persona a qui hem de retre-li comptes és aquella que trobem cada matí al mirall. Però a la nostra zona de confort no hi ha prevista tan gran aventura.

Naomi Klein, en el seu famós llibre *La doctrina del xoc*, descriu les diferents maquinacions que es poden dur a terme des del poder per instaurar polítiques o iniciatives que coartin els drets o el

bé comú general, en benefici d'uns quants. I en aquests dies, les situacions excepcionals es continuen utilitzant com a forma de coartar la llibertat en favor de la seguretat. El que és preocupant és, però, que això difícilment deixarà de ser així.

DEMOCRÀCIA I CRISI DEL CORONAVIRUS

La crisi del coronavirus ens hauria de forçar a considerar tot el que fa referència a les nostres democràcies, als autoritarismes i a l'ordre mundial. La situació actual podria ser el punt d'inflexió que capgirés el món, redefinint i qüestionant tots els rols de poder. Hauríem de deixar de parlar d'aquesta mena d'oxímoron, amb què molts s'omplen la boca, de *democràcia participativa i deliberativa*, i començar a parlar seriosament del que és la nostra democràcia i cap on evoluciona. Però no crec que siguem capaços de fer-ho. No crec que en cap moment, llevat d'uns quants, la ciutadania es qüestionari res i, per tant, el normal serà que accepti, de bon grat, la implantació d'una democràcia autoritària, de model autocràtic, encara que en continuï dient *democràcia participativa, representativa, parlamentària, deliberativa, ètnica, complexa* o qualsevol altre adjectiu amb què la vulguin disfressar.

Perquè, per oposar-nos-hi, necessitaríem postures molt clares. Com diu Jon Aldazabal, primer, hauríem de mantenir de forma clara la integritat i l'ètica professional de cada col·lectiu, perquè com en el genocidi nazi, si les persones de l'administració s'haguessin negat a supervisar i registrar aquell horror, si els advocats no haguessin aplicat la norma d'execució sense judici, si els doctors no haguessin acceptat la regla de no operar sense consentiment, si els empresaris no haguessin permès explotar i esclavitzar persones, hauria estat molt més difícil que el règim hagués prosperat. Segon, cal evitar una fe desequilibrada o desproporcionada en algú o en alguna cosa, sigui persona, partit o ideologia. Tercer, cal tenir en compte que sovint, des de posicions de lideratge, es tendeix a presentar invencions, si no mentides, com si fossin fets, i que la repetició de mantes de manera continuada –independentment que siguin rigorosos o no– amara entre la població, i es converteixen en veritat. Quart, cal analitzar el nivell de contradicció de les mesures plantejades, o la factibilitat real de poder-les fer realitat. I, sincerament, no veig els nostres ciutadans disposats a tant.

El més probable, doncs, és que, davant del que ens ve a sobre, serem només serfs obedients, i d'obediència anticipada, que és el que requeriran aquestes noves formes de govern que s'albiren.

Astènia primaveral

El cansament no sempre és culpa de l'astènia primaveral. Malgrat que hi ha persones que se senten cansades tot l'any, és a la primavera quan aquest tema es fa més visible. El cansament pot disminuir la nostra qualitat de vida, per tant és interessant saber-ne les causes quan aparentment no hi ha cap malaltia que el provoqui. Per descomptat, la falta de son o un son de poca qualitat poden ser motius més que suficients per estar cansats. També el fet de

CARME MOLIST

seguir una dieta amb una quantitat d'energia més baixa de la que necessitem és un motiu per cansar-nos. Una hidratació insuficient és una altra causa que sovint passa desapercibuda. Estar tot un matí tancats a la feina, amb ordinador, sense que ens toqui l'aire ni poder allargar la vista... La pressió sanguínia baixa, el dèficit de ferro... són altres causes clares. Una època vital complicada, fins i tot sense depressió, també. El mateix que l'estrès excessiu o tenir una jornada de treball sense tranquil·litat. Sovint, l'esgotament no sempre és culpa del temps que fa o de l'estació de l'any en què ens trobem, sinó del nostre propi estil i ritme de vida. I verbalitzar sentiments i sensacions va molt bé per superar-ho. Com també, i bàsic i fonamental, no passar la vida esperant que vindran temps millors, sinó gaudir-la tranquil·lament, dia a dia, amb els petits detalls que ens aporta, desconnectant de l'estrès i tensions de tot tipus, el soroll, vivint amb calma...

Montserrat Rosell Pujol
Vic

Visita impactant

Ha trucat a la porta un noi de 16 anys. Porta un ciri mig cremat i em diu: "Ja sé que això no és presentable, però m'explico. Era de la meua àvia, ella quan feia mal temps, el dia 5 de cada mes, o en el primer divendres de mes l'encenia i resava el parentostre. Deia que demanava a sant Miquel dels Sants, patró de la ciutat, que beneís aquella jornada. Ella era gran i s'ha mort. He pensat que es podia acabar de cremar a la seva capella, perquè ella n'estaria contenta. Amb llàgrimes als ulls li vaig respondre que molt contenta. El vam encendre i el noi el va posar sota els peus de sant Miquel. Vaig fer al noi

Vas a dormir pensant que vius a Europa i et despertes a Gotham City

Soc veïna de Vic, i això que us explicaré pot passar a tothom. Tinc 62 anys i un únic habitatge, al qual estic empadronada. Algú sap que si us ocupen casa vostra ja no importarà si fa 24 hores encara que sigui el vostre habitatge habitual? Sabeu que perdeu tots els drets sobre l'immoble i totes les vostres possessions més personals? Els ocupes només necessiten 15 minuts per canviar el pany i a partir d'aquell moment *legalment* serà casa seva. Si els molestes o els talles els subministraments, et denunciaran a tu i pots pagar-ho amb indemnitzacions molt altes. La justícia et perseguirà a tu, els ocupes tindran advocats d'ofici –els meus ja en tenen– i, per tant, els tornarà a sortir tot gratuït. La via legal tardarà com a mínim un any a treure'ls, però pot ser més temps. El desallotjament *expres* seran tres o quatre mesos sense època de coronavirus, i els costos de tot el procés seran elevats. Si caus en mans d'una màfia, com sembla ser el meu cas, quan saben que arriba el dia de ser desallotjats es venen la clau per dos mil euros a un altre, comença el procés de nou i així pots perdre casa teva durant anys. Les màfies ja no busquen cases abandonades, sinó cases amb condicions, electrodomèstics i comoditats (en un intent de mediació, van tenir els pbrots de dir que aquesta casa els anava molt bé, que ells no tenien problemes de diners, però que volien una casa). És un lloc de fàcil aparcar, sembla ser que tenen un cotxe i una furgoneta, *els vulnerables* que m'han tocat. Quan només havia passat una setmana de l'ocupació van contractar fibra òptica. Conec les novetats per diversos veïns. És una

alguna reflexió sobre aquest fet, vam resar el parentostre i amb cordialitat ens vam acomiadar. Havia fet catequesi a la parròquia de Lurdes. D'això n'ha tret tres coses: 1r, l'exemple d'aquesta senyora a la família. 2n, l'amor d'un noi als avis i a les seves coses. 3r, aquest noi ha rebut quatre sagraments inicials de la fe, i ho ha après a catequesi. I tot això segons ell li serveix per viure la vida amb dignitat. D'aquestes ratlles dono gràcies a les persones grans, començant per tots els sacerdots sempre disponibles a fer un servei. A tots els avis que treballen per mantenir en pau la família i també a les catequistes que gràcies al seu esforç fan que en el món hi hagi més concòrdia i germanor. Aquest noi ens ha demostrat aquestes tres coses, segons les seves paraules. També reconèixer el bé que fan els pares d'educar en fe cristiana els fills. Gràcies a tots els que feu del nostre món un lloc de pau.

Montserrat Garriga i Sardà Vic

Arrossegar coses

Diria que a tots ens passa més d'una vegada a la

casa unifamiliar, senzilla, en un barri tranquil i amb veïns de tota la vida. No vull espantar a ningú, us explico la meua experiència i ara sé que és la de moltes famílies d'arreu del país. No importa condició econòmica o zona, això pot passar a tothom en un cap de setmana o unes vacances. És fàcil, i fins i tot recomanable per salut mental, pensar "a mi no em passarà". Però sí, sí que passa. I, per cert, als ocupes no els queden ni antecedents penals! He provat de trobar solució per una altra via que és cara, però no vull perdre l'esperança. És l'única casa que tinc, i l'única oportunitat de tenir habitatge per a la meua jubilació. No entenc com no hi ha protestes socials, vull creure que és per desconeixement i la creença que això no us tocarà, però tot allò pel que heu treballat tota la vida pot desaparèixer en 15 minuts. Les vostres institucions, policia i sobretot la justícia us deixaran ben tirats. Si funcionés d'una altra manera, jo m'hauria estalviat molta angoixa i ansietat, perquè tot això només hauria estat un ensurt. Sabeu que Espanya, seguida de Portugal, són els dos únics països europeus on es pot donar aquesta situació sense que la justícia ho solucioni en 24 o 48 hores? Per desgràcia aquí tothom ho lamenta, però ningú fa res, i la justícia et deixa deseparat del tot. El govern aprova una llei que els permet empadronar-se a l'habitatge ocupat per així poder cobrar les ajudes! I jo em pregunto: per què he treballat tota la vida? Això m'ha passat en confinament, mentre jo, que soc sanitària, estava treballant. Molts aplaudiments, sí, però aquest ha estat el meu resultat.

Pilar Damian Solà
Vic

vida. Per diverses raons, arriba aquell dia que decideixes fer endreça o canviar de lloc on has viscut i fins i tot, com és el meu cas, hi has nascut! Ens passem molts anys acompanyats de moltes coses *impossibles* d'abandonar!, i quan un dia fas un intent d'endreça que, per cert, aquests mesos confinats han estat claus per reviuir aquesta sensació, a la poca estona acabes pensant que de moment aquestes coses, la majoria, poden seguir allà on han estat anys i panys acompanyant-te. La crua realitat, però, arriba quan marxés d'aquest lloc i et tornes a trobar davant del mateix dilema. Comences a mirar-les, reneixen els records i algunes passen la selecció i continuaran amb tu. El curiós és quan arribes al nou lloc. Llavors sí que veus que aquelles coses de sempre que van superar la primera selecció sentimentalment han de morir lluny de tu. Ara ja no tenen el seu lloc. Reconec que encara algun objecte m'acompanyarà fins al final de la meua vida, però la majoria aniran a parar en unes altres mans. Sí, ho regalaré, perquè vendre-les seria trair-me a mi mateix!

Albert Altés Segura
Vic

Subscriptors d'EL 9 NOU

Si durant les vostres vacances a la Costa Brava també voleu tenir el diari, encarregueu els vostres vats

☎ 93 889 49 49

✉ subscripcions@vic.el9nou.com

S'han de demanar 15 dies abans de marxar

Termini màxim per sol·licitar-los fins al 24-7-20

Confrontació i diàleg amb l'estat borbònic espanyol?

Josep Cullell Mirambell
Exmembre del secretariat nacional
de l'Assemblea de Catalunya

Després d'aquests últims anys, en què ERC i JxC han constituït l'anomenat "govern efectiu", podem qualificar el resultat de decebedor i desmotivador per a l'independentisme.

Les lluites internes i els personalismes posen de manifest posicions ben diferenciades i estratègies totalment oposades a la voluntat de continuar la lluita contra la repressió i, per tant, també al que va expressar la ciutadania l'1 d'Octubre. No podem definir aquesta etapa política com a productiva, més aviat la titllaríem d'humiliant per a la dignitat de la ciutadania. La unilateralitat, l'única eina factible per acabar amb èxit el procés independentista, ha quedat a anys llum de la política actual.

En aquest moment, a les portes d'unes eleccions anunciades, eleccions autonòmiques, òbviament, el posicionament antagònic entre els dos partits del govern afebleixen enormement l'independentisme i en desmobilitzen les bases. I què en traiem, de tot plegat? Doncs, òbviament, el benefici de l'Estat espanyol, que es frega les mans en veure on érem i on som.

El panorama polític és desencoratjador. Si a l'afany de domini d'ERC, que no porta enlloc nacionalment, i al batibull intern de JxC i la seva desorientació política hi afegim el silenci continuat de la CUP, a què ens podem agafar? Com podem ni imaginar la confrontació, necessària, amb l'Estat espanyol, en aquest context?

L'independentisme civil, en canvi, continua mar-

Les lluites entre ERC i JxCat posen de manifest estratègies oposades al que va expressar la ciutadania l'1-O

cant el camí, sense por i esperançador, i manté viva la via de la confrontació per no claudicar. Ara bé, el paper dels partits polítics té un efecte desmobilitzador que caldrà tenir en compte.

El passat 26 de febrer es va constituir la famosa taula del diàleg Estat-Generalitat, que suposadament cerca solucionar l'anomenat conflicte entre un estat, Espanya, i una nació, Catalunya, els drets de la qual no són reconeguts per part dels interlocutors. Per començar ja és complicat, que hi hagi diàleg sobre una qüestió que una part dels interlocutors no reconeixen. Doncs bé, imagineu-vos si no hi pot haver diàleg com hi ha d'haver acord? És un espai absolutament inútil des d'un punt de vista nacional. De fet, només pot servir per afavorir

els interessos d'ERC i del PSOE i, això sí, tenir-nos entretinguts.

Dialogar és sempre positiu i necessari. Ara bé, per fer-ho hi ha d'haver una voluntat sincera de trobar solució al conflicte que dura des del 1714. Si no hi ha les bases mínimes per afavorir aquest diàleg i, sobretot, el reconeixement de totes dues parts com a interlocutores legítimes, no cal ni asseure-s'hi, a la taula, perquè no hi haurà diàleg, sinó petites engrunes a canvi de renúncia.

Tot plegat, més que de voluntat d'entesa, fa cara de ser una oportunitat del tàndem PSOE-Podemos de demostrar, als espanyols i a la UE, que Espanya és plural i plurinacional i que, per tant, hi pot haver una bona convivència entre Espanya i Catalunya dins el règim monàrquic borbònic actual.

Més aviat sembla que busquin legitimar la idea d'un nou tripartit a la Generalitat. El temps ens ho dirà.

De fet, la composició de la taula està totalment desequilibrada, perquè hi falta una part de l'independentisme polític, així com una representació de la societat civil organitzada.

Algú en pot sortir escaldat, de la taula de diàleg. L'Estat espanyol? Complicat. És difícil entendre com ERC s'avé a dialogar en aquestes condicions, si no és que pensa que en traurà un rèdit polític, que no nacional.

La societat civil hauria de dir prou i actuar sense el mandat dels partits independentistes, que no ens han portat enlloc ni sembla que en tinguin cap intenció.

Organitzem-nos per impulsar un nou moviment popular de l'independentisme i una la sortida a l'impàs polític que vivim!

Camins i món rural

Joan Roma
Exalcalde de Borredà

En els darrers anys, parlem molt de la manca de noves tecnologies en el món rural i poc dels camins d'accés a nuclis rurals i cases de pagès. Tan important hauria de ser una cosa com l'altra, si realment volem mantenir la gent en el territori i volem que en vinguin de la ciutat.

La pandèmia ha demostrat, per si algú ho dubtava, que les ciutats són molt més vulnerables que no pas els pobles. A similars ingressos familiars, la vida rural és molt més saludable que no pas la urbana. Saludable i rica en vida i continguts perquè pot sumar avantatges i reduir inconvenients.

Tornant al títol. Mirem algunes xifres de superfícies de termes municipals de les comarques del Ripollès i Osona amb el Lluçanès. Les Llosses, 114 km²; Camprodon, 103,4; Oristà, 68,88; Vilanova de Sau, 58,9; Lluçà, 53,54; Gurb, 51,6. Podria enumerar uns quants municipis més de grans dimensions i en general poca població. Què suposa això, quant a comunicacions?

Doncs bé, si sumem només aquests sis municipis obtindrem més de 200 quilòmetres de camins rurals, indispensables per poder circular i comunicar-se els nuclis i cases de pagès habitades. Aquest és un dels grans reptes i grans problemes de tots els ajuntaments situats en el que anomenem "món rural". Un immens territori interior de Catalunya que aplega prop de 600 municipis dels 947 que té el país.

Si els ajuntaments es limitessin a complir amb les competències que els atorga la Llei Reguladora de les Bases de Règim Local, autèntica constitució dels municipis, podrien dir que no se'n poden fer càrrec. Ara bé, molts d'aquests camins són públics, de lliure accés per als que hi viuen i per als qui hi circulen, de manera que han de ser *circulables*.

Fer i mantenir transitable un camí és molt fàcil de dir i molt complicat de complir. Per què? Doncs per l'enorme cost que suposa, per a unes arques municipals, incapaces de fer front a les despeses que representa. I és desmoralitzador arreglar un camí i veure'l destrossat al cap de vuit, deu o quinze dies si cau algun ruixat fort. O per causes tan estúpides com que, moll el terra, hi passi una dotzena de quads, o tot terrenys, a tot drap per gaudir de les velocitats en un camí de terra. I si no és de terra i s'ha asfaltat o pavimentat poden aparèixer alguns grans camions que treuen fusta d'algun indret i destrossen les millors fetes en un parell o tres de dies... i podria seguir amb altres exemples.

El resultat és una pressió enorme sobre tots els ajuntaments per mantenir en bones condicions els camins del seu terme municipal. Què es pot fer? Què caldria fer? A la província de Barcelona som uns privilegiats en el sentit que des de fa més de vint anys la Diputació de Barcelona destina uns diners al manteniment de camins vitals per anar a apagar incendis, de manera que cada any, d'acord amb les ADF, es reben uns diners per fer-ne el manteniment. Ara bé, en queden molts fora d'aquest pla i aquests van a càrrec de l'Ajuntament o dels propietaris.

I la majoria de propietaris, encara que els camins siguin particulars, demanen ajut per mantenir-los perquè en molts casos són utilitzats per gent aliena.

En resum, el problema dels camins ha esdevingut un dels més constants i difícils per a tots els equips de govern municipal. Què caldria fer? No veig cap altra solució que insistir fins aconseguir una aportació anual del govern de la Generalitat destinada al manteniment dels camins rurals. Si volem mantenir la gent en el territori i volem que en vingui de nova, per repoblar-lo han de tenir garantit un accés raonable a casa seva. En diferents fòrums municipals vaig proposar una aportació anual de 500 euros per quilòmetre quadrat de terme municipal. Només amb una aportació anual, fixa i indiscutible a escala territorial es pot resoldre aquesta problemàtica. No hi veig altra solució, perquè els fons que rebem de la Generalitat o de l'Estat via Generalitat no cobreixen, ni de lluny, aquest servei. Toca posar-lo a part. I cal fer-ho sense esperar perquè el món rural es va despoblant i si esperem gaire més ja no caldrà. Un altre dia parlaré de les xarxes de subministrament d'aigua en el món rural. També aquí cadascú ha fet el que ha pogut en comptes d'agrupar-se en grans mancomunitats. De moment, però, pensem en els camins.

L'empreses Panasonic els aporta el material per fer assajos de circuits de fred

Cefortem ja ha adquirit la nau on farà un laboratori d'indústria 4.0

Manlleu

D.A.

El Centre de Formació en Tecnologies La Salle (Cefortem) ja ha adquirit les noves instal·lacions de 756 metres quadrats on s'ubicarà el seu laboratori industrial. Es tracta d'un projecte que va més enllà del centre formatiu, ja que forma part d'una estratègia de ciutat. El desembre passat es va signar un protocol entre el mateix Cefortem, l'Ajuntament, la UVic-UCC, el col·legi La Salle, l'Associació Foment Mercantil i Industrial i l'Associació d'Empresaris. La compra d'aquesta nau i les obres "senzilles" que s'hi faran és el primer pas per dotar Manlleu i per extensió la comarca d'un espai d'innovació i promoció de la indústria "i en concret de la indústria 4.0, que és el futur immediat".

Ho defineix així el gerent de Cefortem, Xavier Capelles, que explica que el curs que ve ja s'hi podrà fer formació. En concret s'hi habilitarà un laboratori, assessorats i amb material de l'empresa Panasonic, sobre circuits de fred "per encaixar en el tipus d'indústria que hi ha a la comarca", diu Capelles en referència a la indústria agroalimentària. Serà el primer però no l'únic, ja que amb Panasonic s'ampliarà la col·laboració en altres divisions. De fet, La Salle ja té des de fa un any al centre una aula anomenada Workshop 4.0, on hi ha una cambra frigorífica a l'estil de les que té l'empresa Fredvic i el sistema micro240nano de control a distància de l'empresa de Tona Effitronix. "Va ser un

Aquest és l'edifici, a 150 metres del centre de La Salle, on es farà el laboratori industrial

primer pas i mantenim la col·laboració amb aquestes empreses", diu Capelles.

D'altra banda, el centre també ha arribat a un acord amb l'Internet of Things Institute of Catalonia, que depèn del Campus La Salle - Universitat Ramon Llull, situat a Barcelona i que es va inaugurar precisament el passat mes de febrer. Es tracta d'un projecte cofinançat per la Unió Europea que consolida Catalunya com a pol europeu de coneixement i reforça la metodologia del *learning by challenge* com a motor pedagògic del Campus de La Salle-URL. L'espai, que disposa de gairebé 2.000 metres quadrats dedicats a la recerca, és el primer laboratori interdisciplinari de Catalunya que aposta per potenciar la transferència de coneixement entre la universitat i l'empresa i per incidir

en el desenvolupament dels principals reptes tecnològics actuals, com l'internet de les coses, el *big data* i les *smart cities*. Part d'aquest laboratori s'instal·larà en l'espai de Manlleu. Capelles afegeix que les obres que cal fer a la nau adaptaran l'espai a diferents possibilitats. "Hi haurà espais que aniran canviant, ja que es poden dividir fàcilment amb portes mòbils, i el més important seran les obres de digitalització de la nau", diu.

L'objectiu és que aquest espai sigui, a més d'aprenentatge, per a l'ús que en vulguin fer empreses i emprenedors ja que tindrà tecnologia puntera. Així servirà per provar les seves innovacions, si es dona el cas. "Tenim clar que el camí és la indústria", diu Capelles, "i hem de formar professionals per a les empreses".

"La pandèmia no ens ha aturat"

Manlleu Xavier Capelles explica que el tancament general per la pandèmia arran de la Covid-19 "no ens ha aturat" en el procés de tirar endavant aquest projecte, i diu que, precisament, el material per muntar el laboratori va arribar de Panasonic fa poques setmanes, durant el tancament. Precisament, diu Capelles, "en aquests moments, a causa de les conseqüències de la pandèmia, el nostre projecte és més necessari que mai". La reindustrialització després de la Covid-19 és "imprescindible i nosaltres formem per a la indústria", afegeix.

Pimec demana que el SEPE pagui les prestacions d'atur que deu

Vic/Ripoll

EL 9 NOU

La patronal de la petita i mitjana empresa (Pimec) ha fet un estudi sobre la situació de les empreses amb els ERTO presentats i ha reclamat que el SEPE pagui les prestacions d'atur que deu de forma immediata. Divenres la patronal va presentar un estudi en què constata que el 64,7% de les pimes i autònoms de Catalunya manifesta que ha presentat un expedient de regulació temporal d'ocupació (ERTO) i un 8,2% afirma que té previst presentar-lo.

Els resultats de la cinquena enquesta de la patronal al teixit productiu català, recollits a l'informe "Impacte econòmic de l'estat d'alarma derivat de la crisi de la Covid-19 sobre les pimes i els autònoms de Catalunya. Especial sobre ERTO", indiquen que "el 65,9% de les empreses manifesta que els ERTO afecten més del 75% dels seus treballadors i el 13,8% que incideix entre la meitat i tres quartes parts de la plantilla".

El gerent de l'Àrea Institucional, Àngel Hermsilla, ha lamentat que de les empreses que han presentat ERTO "només el 30,1% té constància que tots els seus treballadors han cobrat del SEPE tot el que els corresponia". Davant d'aquesta situació, el 54,4% de les empreses ha anticipat diners als treballadors afectats i el 15,1% els ha ajudat de forma no monetària. És per això que a més de demanar l'extensió d'ERTO fins al 31 de desembre, reclamen al SEPE que pagui.

LA BOTIGA D'
EL 9 NOU

Només per a
subscriptors i socis

Al facilitar les vostres dades accepteu expressament la política de privacitat de Premsa d'Osona, SA, que podeu consultar a www.el9nou.cat

Cassola paella
elèctrica

PE 638, 38 cm
2000W

Per només
55 €

Inclou enviament
a domicili

Fregidora
PALSON

30647 de 2 litres

Per només
29 €

Inclou enviament
a domicili

Feu la vostra reserva trucant al **93 889 49 49** o bé entrant a el9club.cat, aboneu l'import i en menys d'una setmana rebreu el producte a casa

Es pot reservar fins al **26-06-2020** inclòs

Les obres d'urbanització del polígon, amb un pressupost de 3,9 milions, s'acabaran a final d'any

Una empresa de la Garrotxa compra dues parcel·les a la Colònia Llaudet

St. Joan de les Abadesses

EL 9 NOU

Una empresa de la Garrotxa ha comprat dues parcel·les del polígon industrial de la Colònia Llaudet de Sant Joan de les Abadesses i una altra empresa del Ripollès està interessada a adquirir unes naus de la part antiga. Ho ha explicat l'alcalde de Sant Joan, Ramon Roqué, tot i que no ha donat el nom de l'empresa que ho ha comprat perquè no han decidit què i quan s'hi instal·larà. Amb aquesta ja serien tres les empreses d'aquest polígon de l'Incasòl que s'està acabant d'urbanitzar. De fet, es preveu que les obres, que tenen un pressupost de 3,9 milions d'euros, s'acabaran a finals d'aquest any. Les obres inclouen la construcció d'una rotonda i els vials de les diferents parcel·les així com la instal·lació dels serveis bàsics.

Estat actual de les obres del nou vial del polígon. Al fons, a la dreta, la nau més nova que va construir la tèxtil Llaudet

El polígon, on hi ha construïdes les antigues naus de la Colònia Llaudet, disposa de 44.000 metres quadrats de sostre repartits en 12 parcel·les situades en 14 hectàrees.

Les parcel·les fan entre 951 metres quadrats la més petita i 16.682 metres quadrats la més gran i el polígon s'ha dissenyat "pensant en la gran indústria", segons ha explicat

Roqué a l'Agència Catalana de Notícies.

Actualment hi ha instal·lades dues empreses. La primera a entrar-hi va ser Artesania Pirineu, que es

dedica al disseny, fabricació i comercialització de productes per a la llar i que ocupa la parcel·la número 9. El juliol de fa dos anys s'hi va instal·lar Proterme, una empresa amb capital santjoaní però que estava instal·lada a Artés (Bages). Aquesta empresa va adquirir una nau de la parcel·la número 5 on fa tasques de mecanització i muntatge, sobretot de peces destinades a la indústria de l'automoció. Sumant les dues parcel·les comprades ara, queden encara vuit parcel·les disponibles per a empreses.

Fa una dècada que es va començar a tramitar que aquesta antiga colònia tèxtil pogués ser una zona industrial que es considera estratègica també pel punt on està, assequible per a empreses de la Garrotxa on hi ha menys sòl industrial disponible. Fa cinc anys que es van començar les obres que es preveuen cloure aquest 2020. La zona s'ha connectat amb el nucli urbà –està a dos quilòmetres– també amb un tram de la via verda, a part de per carretera. El promotor principal del polígon ha estat l'Incasòl, mentre que l'Ajuntament ho ha impulsat com a administració actuant i hi ha hagut la participació d'empreses inversores.

Oriol Amat parlarà de casos d'èxit empresarial a Vic

Vic El catedràtic d'Economia Financera i Comptabilitat i degà de la Barcelona School of Management de la Universitat Pompeu Fabra farà dimarts una conferència en què parlarà de casos empresarials d'èxit en temps de coronavirus. La xerrada es farà a través del web a 2/4 de 6 de la tarda i forma part del cicle organitzat per la UVic-UCC sobre l'endemà de la Covid-19. És la tercera conferència i es podrà seguir per EL9NOU.CAT.

UP estén la mà als caçadors per reprendre acords

Vic Unió de Pagesos s'ha reunit amb l'Agrupació de Societats de Caçadors i Pescadors de Catalunya (Agrupcat) per reprendre acords que permetin que facin la gestió de la fauna salvatge de forma acurada i sense l'amenaça de més sancions que assegurin els caçadors que tenen. UP valora que no s'hagi deixat d'atendre les sol·licituds dels pagesos i s'ha sumat a la petició que els garanteixin seguretat jurídica davant l'administració.

ADFO engega un curs d'auxiliar de granges

Vic L'Associació de Disminuïts Físics d'Osona (ADFO) posa en marxa un nou curs d'auxiliar de granges que es farà entre el 14 de juny i el 15 de juliol en el marc del punt formatiu Incorpora, que té l'objectiu de capacitar persones per al sector agroromader. El curs, que es farà als matins de dilluns a dijous, va adreçat a persones que estan a l'atur i que tinguin risc d'exclusió social. S'hi treballaran també les competències transversals.

Primera edició dels premis Educaempren d'Osona

Vic El proper 15 de juny es tancarà la convocatòria per presentar projectes a la primera edició dels premis Educaempren d'Osona. Es tracta d'uns premis que van néixer a petició de diferents centres de la comarca amb l'objectiu de promoure l'esperit emprenedor, creatiu i innovador dels estudiants de Secundària, Batxillerat, Formació Professional i universitaris. El lliurament dels premis es farà en format virtual el 22 de juny.

Jornada del CED'O i T-Systems sobre el teletreball

Vic Amb el títol "L'organització laboral en l'era post-Covid", el Consell Empresarial d'Osona ha organitzat una jornada amb T-Systems per a divendres que ve a les 4 de la tarda via web. Anirà a càrrec de dos alts càrrecs de la multinacional alemanya de transformació digital, informàtica i consultoria. Són Montserrat Salvany-Ferrer, VP of Human Resources a la seu dels Estats Units de l'empresa, i Miguel Blanca, VP People and Finance a la delegació Iberia.

Rebeu cada vespre per correu electrònic un resum de l'actualitat diària

Per a subscriptors d'EL 9 NOU i socis d'el9club
Si encara no en sou, apunteu-vos a el9nou.cat

9club.el9nou.cat (butlletins)

EL 9 NOU.CAT

EL9TV.CAT / EL9FM.CAT / 9MAGAZIN.CAT

Dissenyant l'escola post-Covid

L'empresa Mirplay, de Tona, ha ideat aules amb mobiliari que permet el moviment, l'aïllament i la seguretat de mestres i alumnes

Empreses del sector esportiu d'Osoning s'adapten pel coronavirus

Tona

Dolors Altarriba

L'empresa de Tona Mirplay ha dissenyat i fabricat mobles per a un nou prototip d'aula escolar que s'adapta a les obligacions demanades per evitar el contagi per la Covid-19. Li han posat el nom de Healthy Classrooms i es tracta de mobiliari versàtil i adaptable a les circumstàncies actuals que pot "fer servei també un cop passi el perill de la Covid-19". Ho explica el responsable de la divisió escolar de l'empresa, Joan Jalencas.

A partir del disseny de com han de ser les aules guardant la distància de seguretat i amb zona de desinfecció, Mirplay ha creat un dispensador de desinfectant que s'activa amb el peu, "que ja estem venent també a altres tipus de clients", i cadires portàtils com la Ztool, que permeten desplaçar-se cap a l'exterior per desenvolupar les activitats i redueixen la possibilitat de contagi. Aquestes cadires estan adherides a una taula per posar l'ordinador i una plataforma amb rodes per moure's. "Ho hem dissenyat escoltant les necessitats de les escoles i per tant no parlem només de fer mobiliari", diu Jalencas, que afegeix que és un mobiliari que "agrada a les escoles perquè no fa soroll quan es mou i els alumnes hi poden seure bé". Jalencas destaca que el fet de ser mòbil permet "que es pugui aprendre a tot arreu". L'empresa ven tant a escoles públiques com privades.

Mirplay ha tingut fàbrica fins fa unes setmanes a Tona, on es feien alguns dels acabats, amb una trentena de

Asseguda a la nova cadira amb taula Xtool, Marga Tubau, 'area manager', i Joan Jalencas, dret, amb el dispensador que han dissenyat per a les aules

L'empresa està fent el trasllat a una nau a Avinyó

treballadors, i una altra a la Xina, amb uns 150 treballadors. L'empresa, però, està en ple procés de trasllat a una antiga fàbrica tèxtil d'Avinyó on disposa de 44.000 metres quadrats. Necessitava créixer i va optar per un espai que

és molt diàfan i els permet ajustar-lo a les necessitats de producció.

L'any passat va facturar prop de 13 milions d'euros, i tot i que amb la crisi provocada per la Covid-19 ha tingut "una aturada, ja que treballem per a escoles i perruqueries", no ha hagut de prendre mesures productives o laborals ni ha tancat. "Hem estat refredats, però ara és hora de recuperar-nos", assegura Jalencas.

De botiga de mobles a especialista en escoles i perruqueries

Tona

D.A.

Els germans Carles i Ramon Mir van començar el que ara és Mirplay amb una botiga de mobles per a la llar i hi van incorporar el sector del moble escolar cap a l'any 2000. La crisi del 2008 va ser dura per a un sector que es va trobar amb dificultats de cobrament per l'aturada a les administracions i la baixada de comandes. "Ens vam reinventar del tot", explica Jalencas. I això volia dir fer un canvi de model de negoci però no del sector. Es va passar a fabricar menys a demanda concreta i més mantenint estoc, fabricant models que només calia muntar, en sèrie i podent així ser "més competitiu en el preu, alhora que podíem donar un servei més ràpid al client, ja que amb 24 hores podem donar resposta".

Va ser també el moment d'obrir-se a anar a fires i a l'exportació el que els va permetre obrir nous mercats. Ara són presents a més de 31 països i tenen oficines a Mèxic i la Xina, on també produeixen. L'empresa va obrir fa cinc anys una divisió de mobiliari per a perruqueries.

Vic

EL 9 NOU

Diverses empreses que formen part d'Osoning, el clúster d'iniciatives empresarials esportives d'Osona, han fet canvis en la seva activitat per adaptar-se a les conseqüències del coronavirus. En alguns casos han reorientat els seus negocis, mentre que en d'altres han optat per idear nous productes. És el cas d'Òpticasport i Dorsalsport, que han dissenyat productes de prevenció de contagis com mascaretes personalitzades o pantalles protectores. Com explica Pere Puig, gerent d'Òptica Torrents, "hem començat a treballar amb el sector industrial de la comarca per oferir productes alternatius als que teníem fins ara".

En altres sectors com el del golf, el d'El Montanyà ha obtingut el certificat Global Safe Site per poder acollir golfistes amb "seguretat", segons explica el president, Ramon Sala. Preveuen rebre golfistes francesos en unes setmanes. També empreses que operen al pantà de Sau, com Catalonia Bike Tours, que habitualment ofereix rutes guiades en bicicleta, ha reajustat la seva oferta a mercats de més proximitat i no actuar a la resta de Catalunya. Ho han fet dissenyant noves campanyes de comunicació i integrant noves eines de gestió. El clúster Osoning, que depèn del Consell Comarcal, ha acompanyat el canvi en les empreses i ha posat en funcionament un nou web que aporta formació per als associats en el camp del màrqueting.

PREUS AGRARIS

Llotja de Bellpuig (8-6-20)

CONILL: 1,74 (+0,09)
 POLLASTRE VIU: 0,79 (=) - 1,15 (=)
 POLLASTRE SACRIFICAT: 1,38 (=) - 1,87 (=)
 OUS: xl: 1,28 - l: 0,77 - m: 0,69 - s: 0,51
 GALLINA LLEUGERA: 0,08 (=)
 GALLINA SEMIPESADA: 0,25 / 0,26 / 0,27 (=)
 GALLINA PESADA: 0,07 (=)
 GALL: 0,05 (=)
 ESTRUC: S.C.

Llotja de Vic (12-6-20)

PORC: 1,737 / 1,749 (+0,020)
 GARRINS RAÇA: recollida: 18/ 20 (=)
 PARTIDA GRAN: 58/59,50 (+1)
 ANOLLS (des de 351 kg): 3,74 / 3,59 / 3,37 / 3,22 (=)
 VEDELLS (fins a 350 kg): 3,79 / 3,60 / 3,45 / 3,31 (=)
 FRISONS (+ de 211 kg): 3,36 / 3,28 / 2,02 (=)

FRISONS (fins a 210 kg): 3,13 / 3,05 / 1,61 (=)
 VEDELLA(261/300 kg): 3,71/3,57/3,46/3,14 /2,45(=
 VEDELLA(221/260 kg): 3,77/3,61/3,50/3,23/2,44 (=)
 VEDELLA(180/220 kg): 3,82/3,62/3,51/3,26/ 2,46(=
 VACA: 2,60/2,40/2,15/1,85/1,40/1,20 (=)
 FRISÓ: 35 / 95 (=/=)
 ENCREUAT: 100 / 225 (=/=)
 TÒFONA NEGRA: 180-300 (preu des del 6 de març)

Mercolleida (12-6-20)

PORC VIU selecte: 1,315 (+0,015)
 LLETÓ 20 kg: 37 (+0,50)
 XAI (23 a 25 kg): 2,95 (+0,15)
 XAI (25 a 28 kg): 2,80 (+0,15)
 OVELLA DE VIDA: 75 /u (=)
 BLAT PINSO: 188 (=)
 BLAT PA: 194 (=)
 MORESC: 176 (=)

ORDI LLEIDA: 160 (+2)
 COLZA: 310 (-10)

Llotja de Barcelona (2-6-20)

GARROFA: 220/t (=)
 GARROFA FARINA: 210/t (=)
 SOJA PAÍS: 318 (-7)
 MORESC UE: 180/t (=)
 BLAT: 189/t (-4)
 ORDI PAÍS: 160/t
 FARINA DE PEIX: 1.030 (=)
 GIRA-SOL: 220 (-5)
 MILL: 475 (=)
 COLZA: 258
 SORGO: S.C.

Grans del Lluçanès (12-6-20)

GRA DE COLZA: 343 (=)

Les arts de carrer i els espectacles familiars, que sovint coincideixen, volen sortir del confinament. Alguns dels seus actors es van afegir diven-

dres des de Vic a un manifest que ja compta amb centenars de suports, gravant un vídeo al Sucre. La setmana passada, Pep López va ser un dels

primers a sortir a l'escenari, amb un concert a l'Esquirol. Tots asseguren que és possible adequar les seves propostes perquè siguin segures.

L'art de carrer demana pas

Vic és una de les set ciutats catalanes on es va presentar un manifest del sector per a la 'post-Covid-19'

Vic

Jordi Vilarrodà

Les arts de carrer volen tornar al lloc que les identifica i els dona nom. Un sector que inclou petites companyies de teatre, instal·lacions de jocs, animadors i contacontes i també músics, entre d'altres. Bona part d'ells tenen el públic familiar com a principal destinatari de les seves propostes, i se senten oblidats mentre veuen que els van anul·lant dates en l'agenda d'aquest estiu. Per reivindicar-se, divendres es va fer públic el manifest Arts de Carrer per a la Transformació Social, nascut a Catalunya i que compta amb adhesions a Espanya i s'està escampant a altres països. Els osonencs s'hi van sumar gravant una acció en vídeo sota la passera del Sucre. No van convocar públic, per evitar concentracions que ara encara no serien permeses, però esperen que aviat les seves propostes no les hagin de presentar gairebé clandestinament.

"El carrer és un lloc per a la transformació, un lloc amb moltes possibilitats", diu Eva Marichalar-Freixa, que va estar en la gestació d'aquest moviment, nascut a Barcelona a l'entorn del col·lectiu Money For Free. "Som aquí i som útils", seria la síntesi del missatge que volen transmetre. "Les persones que més sabem què es pot fer al carrer som els que fa temps que hi treballem", explica l'actriu i professora,

ALBERT LLIMOS

Vic, una de les sis ciutats on es van fer accions

Vic El manifest de suport a les arts de carrer es va presentar divendres amb accions en diferents ciutats de Catalunya: Barcelona, Lleida, Girona, Tarragona, Mataró i Vic. Aquesta es va fer al costat de la passera del Sucre, amb els artistes *tancats* dins de cercles dibuixats a terra, del qual després sortien. Els participants formaven part del festival Festus de Torelló, el col·lectiu La Clota de Vic, la companyia d'accions

teatral La Fochs, i sobretot els que es dediquen al públic familiar: el pallasso Albert Vinyes, Cacaue Teatre, Teatre Mòbil o la companyia de jocs Katakarak, a més de l'actor Galdric Plana i el suport de La Fàbrica i el festival Itineràncies del Lluçanès, tot i que no van poder ser presents a l'acció, documentada pel realitzador audiovisual Xef Vila (a la fotografia, filmant els artistes). Les imatges de Vic s'integraran en un vídeo de tots els llocs on es van fer accions semblants.

que representa La Fochs, una petita companyia que dirigeix i que realitza espectacles teatrals, sovint en llocs públics. En el seu cas i en tots els altres, l'estiu és el moment de l'any de més activitat, i enguany s'ha conver-

tit en un desert. Es queixen que moltes vegades les anul·lacions arriben sense gairebé ni parlar amb ells. "Pregunteu-nos, perquè tenim solucions per seguir fent la nostra feina", diu.

El manifest, que ja compta

amb les adhesions de més de 900 professionals, fa una crida a artistes, institucions i ciutadania per sortir al carrer i fer visibles les arts, "una de les formes més eficaces per millorar l'estat emocional de la societat. Els artistes

destaquen la importància de l'art als carrers "en el camí de construcció de la nova normalitat post-Covid-19". També s'encoratja la ciutadania "a expressar-se, pintar, cantar, recitar, ballar i escriure lliurement als carrers".

El sector de les instal·lacions participatives proposa protocols per poder tornar a actuar

Tona Les instal·lacions participatives d'autor són un sector concret de les arts de carrer, nascut a partir de Guixot de 8 i que avui agrupa una dotzena de companyies catalanes, entre les quals també n'hi ha una altra d'osonenca, Katakarak. Aquest sector ha proposat a l'administració un conjunt de mesures per poder tornar a l'activitat, com el control dels aforaments delimitant els espais i limitant el nombre de públic, la neteja de mans i superfícies o la redistribució d'espais per mantenir les distàncies. Esperen resposta de l'administració. "És important que, per primera vegada, sortim en els esborranys que s'estan fent", explica Sandra Sardà, de Katakarak. Es veuen amb cor de garantir la seguretat, comptant "amb la responsabilitat personal" del públic, perquè la seva activitat es pot escampar, si se'ls facilita un espai suficient. Fins ara, han patit anul·lacions de contractes que tenien en diferents llocs d'Europa, però ara observen interès dels promotors per la seva proposta. A la fotografia, la celebració dels 10 anys de Katakarak, el setembre de 2015 a Sant Miquel de Balenyà.

MARC SANYE

“Traieu-vos prejudicis i programeu”

Pep López va fer a l'Esquirol el primer espectacle per a públic familiar i demana seguir l'exemple

L'Esquirol

J.V. Pep López va ser dels primers músics que treballen per a públic familiar a sortir del confinament. Fa quinze dies ja va actuar a l'Esquirol, en el marc d'una iniciativa de l'Ajuntament per donar suport a artistes, tècnics i locals del municipi. La seva actuació, a la Sala 1 d'Octubre, dins l'edifici de l'Ajuntament, va ser seguida per una quinzena de persones en dues sessions. A cada una, es van vendre totes les entrades.

“Estava tot molt mesurat: els adults amb mascareta i els infants no... i jo a dos metres de la primera fila”, explica López, que va oferir un espectacle de contes i cançons, *Contes per minuts*. El músic i creador d'espectacles per a públic familiar acostuma a actuar “dins dels teatres” en la majoria de casos, però creu que la seva proposta es podria adaptar fàcilment a l'exterior. “Som un sector que no ens hem

La primera actuació de Pep López, a la Sala 1 d'Octubre de l'Esquirol

de reinventar, ja estàvem reinventats”, afirma. Improvisar solucions forma part de la seva quotidianitat. “Que plou? Dona'm vint minuts i et munto a dins, amb pantalla i música incloses”.

López demana que els ajuntaments i altres programadors es treguin de sobre prejudicis i programin per

aquest estiu, la tranquil·litat de fer-ho respectant les normes. L'Associació Professional de Teatre per a Tots els Públics i altres entitats semblants de l'Estat espanyol van treballar en una guia de bones pràctiques que es pot aplicar en els espectacles i que el Ministeri de Cultura ha fet seva.

La situació del sector no és gens fàcil. “La campanya escolar sí que no se salva”, diu López. Moltes de les actuacions que tenien s'han desplaçat en el calendari fins a l'any 2021 i els artistes s'han quedat, de moment, sense ingressos. Però creu que l'estiu sí que es podria recuperar, amb bona voluntat per totes les parts. De fet, aquesta setmana ja ha fet una altra actuació a Cornellà. Pep López creu que han de ser presencials i que el moment d'actuar des d'una plataforma mòbil ja ha passat. “Em fa una mica d'angúnia tocar des d'un camió”, diu. La solució pot ser repetir funcions en petit format: “A mi no em fa res fer cinc funcions de mitja hora, si convé”. La bona acollida a l'Esquirol li va demostrar que hi ha demanda i necessitat per part de les famílies: “Feia tres mesos que els nens no tenien cap oci, els pares van estar molt agraïts”. Això sí, no va poder saludar els infants d'un en un al sortir, com té per costum. Tot anirà arribant.

Rafel Nadal presenta aquest dijous ‘Mar d'estiu’ en llibreries

Vic L'escriptor Rafel Nadal serà aquest dijous a Vic per presentar la seva última obra, *Mar d'estiu* (Univers), a les llibreries Muntanya de Llibres i Foster & Wallace. L'escriptor signarà llibres a les 6 i a 2/4 de 8 de la tarda, respectivament. Després de l'èxit de la novel·la *El fill de l'italià* (Premi Ramon Llull de 2019), Nadal torna a la seva memòria personal, en aquest cas per fer una aproximació sentimental a la Mediterrània, a través dels llocs i les persones.

Poesies comentades, des de les fundacions dels poetes osonencs

Folgueroles / Roda de Ter La Fundació Verdaguier i la Fundació Miquel Martí i Pol han posat en marxa un cicle conjunt sota el títol de “Poemes comentats”, que va començar dijous passat. Es tracta de cinc càpsules audiovisuals de 10 minuts de durada que s'emeten a través dels seus canals digitals, i que es van estrenar amb el filòleg Francesc Codina. Aquest dimarts, Laura López comentarà el poema *Ales* de Jacint Verdaguier.

La Biblioteca Dos Rius amplia els seus serveis aquest dilluns

Torelló La Biblioteca Dos Rius de Torelló, després d'haver obert les portes a principis de mes, amplia els serveis a partir d'aquest dilluns. Els usuaris tindran la possibilitat de fer consultes i estudis a la sala i també a internet. El temps d'estada a l'ordinador serà d'una hora i l'aforament es restringirà a un terç, i per aquest motiu es demana concertar cita prèvia. La biblioteca del barri de Montserrat encara estarà tancada.

ACVic inaugura les primeres exposicions després del tancament

Vic L'ACVic, Centre d'Arts Contemporànies obrirà aquest dijous les primeres exposicions després del tancament per la Covid-19. Per una part, continuarà el cicle dedicat a ceramistes osonencs que va començar amb Carme Collell i que segueix amb Rosa Garcia, presentant les peces “Un minut de silenci”. A l'Aparador, es mostrarà una fotografia de Pere Tordera, comentada per l'escriptora Irene Solà.

“M'han anul·lat bolos per l'octubre”

Jaume Barri lamenta que els promotors no parlin prou amb els artistes per buscar alternatives

Tona

J.V. Jaume Barri va fer una actuació al carrer de casa seva, a Tona, quan la comarca d'Osona encara estava en fase 1. Va ser la primera després del confinament. “La gent s'assia a terra, en cercles, per respectar les distàncies”, explica. Un possible assaig del que serien els espectacles a partir d'ara? No ho descarta.

Adaptar els formats a la nova situació post-Covid-19 no és fàcil en segons quins casos, tot i que la fase 3 implica que pugui haver-hi 800 persones de públic assegudes. “Nosaltres fem espectacles d'animació en què hi ha contacte, és una mica difícil”, explica. La realitat és que en aquests moments se li han anul·lat gairebé totes les actuacions previstes, moltes de les quals haurien estat en escoles durant els últims mesos. “N'hi ha que s'estan portant molt bé, i ens avancen la meitat del que havíem de cobrar com a bestreta, més endavant ja ho arreglarem”. És clar que

L'actuació de Jaume Barri al carrer de casa seva, a Tona

n'hi ha d'altres que no tenen aquesta consideració cap als artistes. “Hi ha algun ajuntament que m'ha anul·lat un bolo pel mes d'octubre”, diu. Barri es lamenta d'aquest excés de precaució que acaba desvirtuant l'oferta cultural dels propers mesos, tot i que la desescalada vagi progres-

sant. “Puc entendre que les escoles no ens contractin per a la festa de final de curs, perquè no s'ha pogut fer la festa, però no tant que hi hagi algun ajuntament que m'envii un whats per dir que anul·la una actuació del mes d'agost”, diu. Aquest cas és real, i el missatge li va

arribar des d'un ajuntament d'Osona. La lentitud administrativa en els pagaments fa que, per contrari, tingui algunes factures de l'any 2019 encara per cobrar. Sosпита que, davant de la crisi del coronavirus, han vist que retallar el pressupost de Cultura era una opció fàcil davant de la disminució d'ingressos i l'augment d'altres despeses que se'ls presenten.

Amb trenta anys de trajectòria als escenaris, no s'havia trobat mai amb una situació com aquesta, però Jaume Barri defensa que els artistes tenen prou solucions per adaptar-se a les actuals circumstàncies. “El que sap greu és que no ens truquin per dir: com podem resoldre el problema?”. En qualsevol cas, sap que el dia que pugui tornar a pujar a l'escenari i es trobi els infants al davant, tot això no se li noterà: “Hauré de tancar els ulls, passar pàgina i posar bona cara, per ells”. Hi ha una part emocional en la seva feina que a vegades no es té en compte però que hi és: “No som màquines”.

Aquest dimecres comença a València la fase final de la Lliga ACB de bàsquet amb els 12 millors equips de la competició, entre els quals l'Herbalife Gran

Canaria del ripollès Xavier Rabaseda. Amb fortes mesures de seguretat per evitar la propagació de la Covid-19, es decidirà el vencedor de la compe-

tició. El conjunt de Rabaseda debuta dijous contra el vigent campió, el Reial Madrid, amb qui comparteixen grup B.

A punt per a la fase final de l'ACB

El jugador de bàsquet ripollès Xavier Rabaseda debuta dijous contra el Reial Madrid al torneig pel títol de la Lliga Endesa que es fa a València sota unes estrictes mesures de seguretat per evitar el contagi de la Covid-19

València

J. Sunyer / E. Rovira

Un sistema de competició únic en la història del bàsquet estatal decidirà des de dimecres i fins al 30 de juny el campió de la Lliga ACB. La crisi sanitària del coronavirus va obligar a prendre una decisió sobre com acabar la temporada i, com en el cas del futbol, els ingressos en joc de drets televisius han fet optar per finalitzar a la pista amb una fase final en seu única de 12 equips repartits en dos grups, on cada conjunt haurà de jugar en nou dies un mínim de cinc partits de la fase de grups. Després, el que quedi primer del grup A s'enfrontarà al segon del B i el segon de l'A contra el primer del B en les semifinals.

Entre els 12 conjunts participants hi ha l'Herbalife Gran Canaria del ripollès Xavier Rabaseda, que forma part del grup B. El seu debut serà aquest dijous a 2/4 de 7 de la tarda contra el Reial Madrid, el vigent campió. "Juntament amb el Barça són els grans favorits. Tenen les plantilles més llargues i són els que poden arribar millor a aquesta competició. Els altres no hi estem acostumats. Nosaltres, per exemple, aquest any no hem pogut gaudir de la competició

Rabaseda, en un dels primers entrenaments a València

europea i jugàvem només un partit a la setmana", explica Rabaseda. No obstant, té clar que és millor trobar-se l'equip que entrena Pablo Laso en el primer partit que no pas en l'últim, "perquè a mesura que avanci la competició agafaran ritme". L'aler de 31 anys també considera que el format escollit "ens obre possibilitats a tots". Els altres integrants del grup són

Saragossa, Burgos, Andorra i València.

El conjunt del jugador de Ripoll va ser dels primers a tornar als entrenaments després del confinament per preparar aquest retorn a la pista. "Hi arribem com hem pogut. Hem fet una pretemporada exprés després de molts mesos estant gairebé parats. S'ha fet difícil, però sembla que tots els equips

hem pogut entrenar amb normalitat les últimes setmanes i sense positius, tret d'un a l'Unicaja de Màlaga, i crec que tots arriben en condicions per competir", afirma. A l'arribada a València, la seu d'aquesta final, tots els clubs han hagut de tornar a passar un altre test que serà el que permetrà als jugadors competir. Mentre duri la competició no podran tenir contacte amb

ningú que no formi part de la fase final i passaran la major part d'hores a l'hotel o a l'Oceanogràfic, que obrirà en exclusiva perquè els equips puguin passejar a l'aire lliure i fer visites al recinte de l'aquari més gran d'Europa. "Després de dos mesos tancats a casa ara fer aquests 20 dies es farà dur sense contacte amb ningú de fora, però és la solució menys dolenta que s'ha trobat a la competició", confessa el jugador. Rabaseda també diu que "serà estrany perquè no he jugat mai a porta tancada. Jugar sense soroll ambient serà diferent per nosaltres, pels àrbitres i per l'afició. Però ens hi haurem d'acostumar ràpid i fer-nos a la idea de què implica perquè la temporada que ve algun partit també pot ser que sigui així".

Rabaseda està tancant la seva cinquena temporada al Gran Canaria i el 30 de juny se li acaba el contracte. "Després del coronavirus els equips són molt prudents a l'hora de fer els equips de la propera temporada, perquè es preveuen pèrdues d'ingressos. Veurem què passa a l'estiu, però jo estic molt content i molt a gust i m'agradaria seguir, encara que això no depèn només de mi", diu. La fase final pot ser un bon moment per reivindicar-se.

Arriben els entrenaments i activitats amb 20 esportistes a la fase 3

Vic/Ripoll Més enllà de la represa de la Lliga de futbol o la disputa de la fase final de l'ACB de bàsquet, a partir d'aquest dilluns, amb l'entrada a la fase 3 de la desescalada, els esportistes de clubs de lligues no professionals federades poden realitzar entrenaments de tipus mitjà a les instal·lacions esportives de l'entitat, cosa que permet fer tasques individualitzades de caràcter físic i tècnic, així com entrenaments tàctics en grups d'un màxim de 20 esportistes. Caldrà, això sí, mantenir els dos metres de distància de seguretat. Els entrenaments s'hauran de realitzar per torns, sempre que sigui possible, i evitant superar el 50% de la capacitat per esportistes que tingui la instal·lació. Unes ràtios que seran les mateixes per a l'activitat a les instal·lacions a l'aire lliure i a cobert. No caldrà demanar cita prèvia per fer activitat en aquestes instal·lacions i es podran usar vestidors i les zones de dutxes, seguint les condicions establertes per les autoritats. Al llarg de la setmana passada van reprendre l'activitat diversos clubs com l'OAR Vic (a la foto), en el seu cas amb tres franges diferenciades, un equip entrenant a cadascuna d'elles i mantenint la distància de seguretat.

ALBERT LLIMÓS

Nova coordinació al Riudeperes

Incorporen Modest Senmartí com a director de metodologia per fer un salt endavant

Calldetenes

Laia Miralpeix

L'Atlètic Riudeperes presenta una nova estructura de club que ja està treballant per a la temporada 2020/21. Jordi Pérez, a banda de ser el president, serà el director esportiu i el cap d'àrea de futbol 7; Quim Quintana serà el cap d'àrea de futbol 11, i Anna Molet, la cap d'àrea del femení. També incorporaran una secció de *scouting* i la figura de director de metodologia de club, que recaurà en la figura de Modest Senmartí. Pérez comenta que "amb la incorporació de Modest Senmartí, el Riudeperes vol fer un salt en la qualitat dels entrenaments i en la formació dels entrenadors".

El president del club comenta que "ens basarem en els aspectes analítics, sistemàtics i globals per fer uns entrenaments de qualitat" i ressalta que "des de l'escolta fins a infantils de primer any l'hem marcat com una etapa formativa, mentre que d'infantils de segon any al primer equip serà una etapa de competició intentant assolir en un parell d'anys categories de Primera Divisió en totes les categories que marca la FCF". Per Pérez, "cada equip tindrà un pla de treball específic i la seva forma de jugar amb l'objectiu de millorar la qualitat dels jugadors a través d'un pla analític".

Pérez destaca que "es tracta que un projecte amb pocs anys doni els seus fruits: ens hem envoltat de gent amb experiència per col·locar-nos entre els equips de referència a la comarca i està al més amunt possible". Pel que fa a la secció de *scouting*, "es treballarà per trobar els jugadors que ens faltin per completar els equips ja existents". A la secció femenina, que coordinarà Anna Molet, "seguirà vigent la temporada vinent i treballarem per incorporar-hi noves jugadores".

L'Atlètic Riudeperes treballa per tenir aquesta temporada més d'una vintena d'equips dividits en les respectives categories que marca la FCF i comparteix les instal·lacions del camp de futbol de Calldetenes amb l'altre equip del poble, el CF Calldetenes. Des del club també estan a l'espera que la FCF canviï la decisió que en el futbol base no hi hagi ascensos.

Senmartí ha entrenat molts dels principals futbolistes osonencs

Tres dècades formant jugadors

Modest Senmartí ha tancat una etapa de 30 anys al Vic Riuprimer REFO

Sant Hipòlit de Voltregà

L.M.

Modest Senmartí ha tancat aquest mes de juny una etapa de més de 30 anys dedicats al Vic Riuprimer REFO. Tres dècades en les quals ha format centenars de jugadors i també d'entrenadors i d'ell és coneguda la frase: "Ni vosaltres sou els millors ni jo soc el millor, però entre tots aprendrem de tot".

Entre cella i cella, Senmartí hi té la formació sempre per davant de la competició. I així va ser quan fa 30 anys va penjar les botes per deixar de jugar a futbol i dedicar-se a la formació al costat de Josep Colomer: "A mi el que m'agradava era entrenar, formar nens. En Colomer tenia idees noves, totalment diferents al que es feia a la comarca d'Osona". Per exemple, recorda que "en aquella època era impensable que cada nen pogués tenir una pilota als entrenaments o que tots ells anessin vestits iguals". Coses habituals avui en dia però que en aquell moment "era impensable i va ser un

gran canvi". Senmartí, en aquells inicis sempre al costat de Colomer, va implantar una nova manera d'ensenyar: "Era una evolució constant i anàvem avançant a la resta dels clubs de la comarca".

Els primers anys també ser director tècnic de futbol 7 al Consell Esportiu d'Osona i coordinador al Remei, però "a mi m'agradava formar" i va ser quan va tornar a l'Escola de Futbol d'Osona, i des de llavors Senmartí va començar a deixar petjada: "Coneixia a tots els nanos de la comarca, voltava molt pels camps, mirant jugadors i fitxant". Aquest era, i de fet continua sent, el maldecap de tots els clubs en aquesta època: fitxar i/o intentar retenir els jugadors en un mercat molt competitiu en què més enllà dels clubs osonencs cada vegada s'hi afegeixen altres escoles i clubs de les comarques properes, deixant de banda el Barça i l'Espanyol.

Dels molts jugadors que ha format hi ha, per exemple, Oriol Riera o Arnau i

Marc Tenas (amb aquest darrer havia compartit banqueta entrenant equips del futbol base). "S'ha fet una bona feina i poder anar al Barça o a l'Espanyol és una experiència que s'ha de viure. No sempre surt bé i és molt frustrant tant per als jugadors com per als pares quan han de tornar, però jo sempre dic que han de gaudir del que han viscut, perquè és una experiència única, els viatges, els tornejos...", diu. Senmartí també ressalta el "talent" que hi ha a la comarca i la formació que s'ha fet en aquests anys: "Si mires les plantilles actuals de Vic, Manlleu i Tona, i evidentment Vic Riuprimer, que són els que jugaran ara a Primera Catalana, la gran majoria de jugadors osonencs han passat per l'Escola de Futbol d'Osona".

Per Senmartí, la formació va més enllà dels valors: "Ara se'n parla molt i està bé, però formar en el terreny futbolístic també vol dir formar tècnicament i tàcticament: el sistema de joc, com moure's dins del

camp, les posicions que han de tenir al camp... i són temes que a alguns equips i jugadors els falten". Al llarg d'aquests 30 anys, Senmartí ha pogut aplicar aquesta formació a les diferents categories del futbol base del Vic Riuprimer REFO (ja que també ha viscut les diverses fusions) i fa dues temporades va entrenar el primer equip femení: "Em faltava entrenar un equip de noies i em va agradar molt, experiència molt positiva".

Aquest darrer any tenia el càrrec de coordinador de futbol 7 i era el responsable de l'àrea de tecnificació. Ara tanca una etapa però n'obre una altra a l'Atlètic Riudeperes. La decisió és per motius laborals, però es mostra il·lusionat amb aquest canvi ja que podrà continuar fent el que més li agrada: formar. El càrrec que tindrà serà el de director de metodologia de club: "A tots ens agrada competir, però la meua tasca serà la de formar jugadors i també entrenadors, tal com he fet tots aquests anys al Vic Riuprimer".

La volta al Ripollès corrent

L'ogassenca Clàudia Tremps es proposa córrer els 170 quilòmetres de l'UTMB a casa

Ogassa

E.R. Participar a l'Ultra Trail del Mont Blanc (UTMB) era el principal repte que tenia aquesta temporada l'ogassenca Clàudia Tremps i feia molts mesos que es preparava intensament per poder córrer una prova que és la meca del *trail running* mundial. Com tants altres esdeveniments, la cursa d'ultraresistència amb sortida i arribada a Chamonix i que mou milers de persones entre participants, voluntaris i públic s'ha cancel·lat a causa de la crisi sanitària del coronavirus i aquest fet va provocar que Tremps decidís buscar una alternativa. Alguns corredors han decidit fer el mateix recorregut sense dorsal, però ella ha optat per adaptar els 170 quilòmetres i 10.000 metres de desnivell positiu de la cursa, que creua França, Suïssa i Itàlia, al seu entorn proper en un repte que ha batejat com a Ripollès 360°.

“Vull fer la volta al Ripollès corrent per tot el seu perímetre, descobrint i donant a conèixer nous llocs i indrets, sovint desconeguts. M'he adonat que a la comarca no tenim cap ruta

Clàudia Tremps, entrenant pel Ripollès

llarga de referència, com al Berguedà existeix Cavalls del Vent, al Pallars hi ha Carros de Foc o anant una mica més lluny, a Chamonix que tenen la Volta al massís del Mont Blanc”, explica. Per això, la seva intenció és que més enllà del seu repte aquesta volta quedi després com a ruta permanent i de divulgació per potenciar el turisme de muntanya a la comarca, aprofitant l'augment de per-

sones que fan activitats a la natura. “Ho vull presentar al Consell Comarcal i també als ajuntaments, perquè crec que pot aportar molts beneficis a la comarca. També es pot valorar que acabi sent el recorregut d'una cursa de trail de referència al Ripollès on s'hi poden implicar els diferents municipis i associacions esportives”, continua.

Aquests dies, Clàudia Tremps compagina els

entrenaments amb acabar d'ultimar una volta que té previst fer els dies 26, 27 i 28 de juny. “Serà un repte de semiautosuficiència, ja que hi ha molts punts on no s'arriba amb cotxe i tocarà portar més pes per tal de garantir que arribo d'un punt a l'altre sense quedar-me sense aigua ni menjar. I en els punts que pugui avituallar comptaré amb un equip d'assistència que es desplaçarà en fur-

goneta. He esperat a fer-ho per assegurar-me que podrà venir a ajudar-me gent que ara es troba en una altra regió sanitària”, diu.

Tremps ha estructurat el Ripollès 360° en tres etapes. “La primera idea era fer-ho tot seguit, però ho volem gravar i fer un petit reportatge per deixar-ho com a reclam de la comarca”, afirma. Un altre dels motius que l'han portat a descartar fer-ho sense parar és la dificultat de la zona de Vallter sense llum del dia i que els camins per on ha de passar “estan molt bruts perquè ha plogut molt i s'hi ha circulat poc durant el confinament. És millor fer-ho de dia per saber en tot moment on estic”.

Els principals cims i colls per on passarà l'atleta de muntanya de Columbia Europa, en un recorregut en sentit contrari a les agulles del rellotge, són el Puigsacreu, Comanegra, Bastiments, Puigmal, la Creueta i Milany, amb sortida divendres a les 5 de la matinada des d'Ogassa i arribada diumenge a les 5 de la tarda a Sant Joan i amb parades a dormir al Costabona i Montgrony. “Sé que s'ha fet amb BTT, però que jo sàpiga no ho ha fet mai ningú corrent i si s'ha fet no en tinc constància. He avançat dos mesos el meu repte d'aquest any però crec que ja estic preparada”, assegura la jove de 24 anys que fins ara la distància màxima que ha fet en una cursa són 140 quilòmetres.

Tanca l'Indoor Pàdel Vic

Vic La direcció de l'Indoor Pàdel Vic ha comunicat el tancament de la instal·lació del carrer Figueres del polígon Sot dels Pradals, on hi havia vuit pistes de pàdel de vidre. Expliquen que “a causa d'aquesta situació excepcional de la Covid-19 hem pres la decisió del tancament definitiu de la instal·lació”.

La FCF vol que prescrivin les sancions lleus dels federats

Barcelona

EL 9 NOU

La Federació Catalana de Futbol (FCF) ha proposat als comitès de competició i disciplina esportiva la prescripció de les sancions. L'acord, adoptat en la reunió corresponent

al mes de juny, celebrada dijous passat, planteja donar per complertes totes les sancions de suspensió de quatre partits o menys, o inhabilitacions de fins a un mes.

Així, si els comitès de competició i disciplina ho aproven quedaran sense efecte

les sancions imposades de forma prèvia a la declaració de l'estat d'alarma, a causa de la Covid-19. Tanmateix, engloba els afiliats que no haguessin començat a complir sanció, així com també aquells que, en el moment de l'aturada de la competició, es trobessin complint-la. La mesura se suma al pla de xoc de la FCF que donarà ajuts per valor de 6,8 milions d'euros als clubs.

El Club Patí Vic prepara l'estiu

Vic El Club Patí Vic ha estat autoritzat per l'administració concursal per començar a buidar i netejar la piscina exterior i tallar la gespa per preparar la temporada d'estiu. Fa unes setmanes es va demanar el pagament de la quota en un número de compte per fer possible la continuïtat de l'entitat.

**EXCLUSIU
PER A
SUBSCRIPTORS
I SOCIS**

D'EL 9 NOU

A partir d'ara,
teniu accés directe a

**L'HEMEROTECA
HISTÒRICA**

Entre a www.el9nou.cat

Un arxiu documental molt valuós,
al vostre abast

Totes les notícies
des de
1978

Si encara no sou subscriptors, truqueu al **93 889 49 49**
o envieu un e-mail a subscripcions@el9nou.com

Llibreries a la costa

Subscriptors i lectors d' **EL 9 NOU**

Des del 18 de juny
fins a l'11 de setembre

També podeu trobar **EL 9 NOU** a les
següents poblacions de la costa:

Begur

Blanes

Cadaqués

Calella de Palafrugell

Calonge

Castell d'Aro

Castelló d'Empúries

El Port de la Selva

Empuriabraua

L'Escala

L'Estartit

Llafranc

Llançà

Lloret de mar

Palafrugell

Palamós

Pals

Platja d'Aro

Portbou

Roses

S'Agaró

Sant Antoni de Calonge

Sant Feliu de Guíxols

Sant Pere Pescador

Santa Cristina d'Aro

Tamariu

Torroella de Montgrí

Tossa de Mar

Un llop, dos ossos bruns i un cérvol, entre les més de 30 espècies autòctones que conviuen dins de les 12 hectàrees que conformen el recinte del parc

Deu anys entre bèsties

Molló Parc, que no va poder celebrar el 10è aniversari a causa de la pandèmia, ja ha tornat a obrir als visitants

Molló

Ariadna Reche

El passat 28 de març, en ple estat d'alarma, el Molló Parc complia 10 anys de la seva obertura. Per l'efemèride, els propietaris tenien pensat organitzar un cap de setmana ple d'activitats basat en els valors que promou l'espai. Per als més petits, tallers sobre conscienciació mediambiental. I per a tothom, xerrades informatives davant dels recintes dels animals més emblemàtics que aglutina el terreny, per explicar-ne les característiques i el comportament. Ara, la celebració ha quedat ajornada fins que es pugui tornar a la normalitat. "Si no podem fer-la aquest any, celebrarem els 11", explica Ester Solé, administradora del parc i filla dels fundadors, per treure ferro a l'assumpte.

El parc té més de 30 espècies animals autòctones del Pirineu català repartides en una extensió de 12 hectàrees que es pot recórrer a peu en unes tres hores. El circuit és circular i comença només de passar les taquilles d'entrada, des d'on ja s'albiren dos exemplars d'os bru. El tancat per on es mouen al seu aire és profund, ple d'arbres, amb cert desnivell i disposa d'una bassa on poden refrescar-se a l'estiu. Avançant una mica pel camí, hi ha diferents espècies d'aus, un parell de burros catalans i una daina simpàtica que ha sortit del seu tancat per saludar a tots els visitants que s'apropen. Es diu Tiua. Com molts dels habitants del parc, té nom propi.

La idea del Molló Parc va sorgir el 2005 gràcies a una visita al parc Animalier des Pyrénées de França, que va inspirar la família a l'hora de crear un projecte similar

Ester Solé amb la Tiua, una daina, a les instal·lacions del Molló Parc

al terreny que tenien a prop de Molló. "El procés burocràtic va ser llarg perquè no entenien gaire què volíem muntar, ni hi havia cap reglament previst", explica Solé. El de Molló va ser el primer d'aquestes característiques de tot Catalunya, ara n'hi ha un altre a la Vall d'Aran. "Això no és un zoo, és un concepte molt diferent. Per veure els animals s'ha de parar atenció i observar molt bé perquè viuen en semilibertat i el terreny on estan és ampli. Aquí l'important no és

que el visitant pugui veure-ho tot ràpid, sinó el confort de les espècies".

Al llarg del recorregut es poden observar espècies més perilloses com el llop, el linx o l'os bru, dins de recintes tancats per seguretat. D'altres, com la majoria d'herbívors, només se separen del visitant per tanques de fusta que ells mateixos poden creuar si ho desitgen. Alguns s'acosten curiosos als turistes. "El més important, com a visitant, és no sortir del camí que tenim marcat en tot el

recorregut", diu Solé a tots els que hi accedeixen, i explica que si l'animal s'apropa per voluntat pròpia, no passa res, però que el parc està pensat perquè no s'envaeixi el seu espai.

Des del 23 de maig, després de dos mesos tancat, el Molló Parc torna a estar obert al públic. "És privat i no rebem cap ajuda de l'Estat. Els nostres ingressos depenen dels visitants i aquesta situació ens fa patir per si no la podem suportar", comparteix Solé. La meitat de la plantilla

és a l'ERTO. La resta ha continuat treballant diàriament per cuidar-se de donar menjar als animals, controlar-ne la salut i assegurar-se que els seus hàbitats estiguin nets.

A causa del tancament, ha perdut un 25% dels ingressos anuals –mantenint la majoria de despeses– i, des de la reobertura, les visites han baixat de les prop de

Després de dos mesos tancat, han perdut el 20% dels ingressos anuals

200 per cap de setmana a només 30. "Normalment ve molta gent de la província de Barcelona i com que encara no poden moure's de regió sanitària ho estem notant", explica Solé. Dels ingressos de l'estiu en dependrà la continuïtat. "És quan més gent ve i el que ens fa passar els hiverns", diu. El parc s'obre cada dia de l'any, menys en dates assenyalades com Cap d'Any o Nadal.

Des de l'obertura, el parc ha anat millorant les instal·lacions i ampliant l'oferta incorporant espècies com la llúdriga, les guineus, les genetes o el colom de vol català, entre d'altres. Molts dels exemplars del parc provenen de plans de recuperació de la Generalitat de Catalunya o d'altres parcs amb sobrepoblació. A part dels animals, el recinte disposa d'una zona d'aventura amb quatre circuits dividits per edats segons nivells de dificultat –el més fàcil és per a infants a partir de 2 anys– i d'apartaments on es pot fer estada, que ja tenien habilitats abans de començar aquest projecte.

El primer concert de festa

L'actuació de l'Orquestra Venus a Sant Quirze de Besora marca la pauta que es pot seguir en altres llocs

Sant Quirze de Besora

Jordi Vilarrodà

L'Orquestra Venus surt a l'escenari molt puntual, quan passen pocs minuts de les 7 de la tarda. Sonen les notes d'una versió de l'*Hallelujah* de Leonard Cohen que estrenen per aquesta ocasió especial: és el seu primer concert després del confinament. "En 23 anys que portem tocant no havíem estat mai tant de temps sense assajar i veure'ns", diu Joan Comas, ànima de l'orquestra, des de la taula de so. Han fet centenars d'actuacions, i aquesta seria una més si les circumstàncies no fossin tan especials: "Estem emocionats", diu en Josep Maria, el cantant i mestre de cerimònies. I no n'hi ha per menys: no només és el seu primer bolo de l'etapa post-Covid-19, sinó que és el primer concert d'una orquestra a tot Catalunya.

L'escenari de 12 metres per 8 permet que els músics i cantants estiguin separats. "Han complert el protocol al cent per cent, avui és un orgull estar aquí", diu Comas. Davant de l'Orquestra Venus, en el recinte que s'ha habilitat a Can Guixà, hi tenen el públic de Sant Quirze, que està de festa major. Hi ha 350 persones que ja havien reservat entrada, més alguns que han arribat a darrera hora. En petits grups, instal·lats en parcel·les que s'han dibuixat sobre la gespa com si fossin les líni-

El públic que assistia al concert de l'Orquestra Venus, en el recinte de Can Guixà de Sant Quirze, es va distribuir en parcel·les prèviament marcades

es d'un camp de futbol. Cada una d'ells, separada de l'altra i amb passadissos enmig per on circulen una vintena de voluntaris: els membres de la comissió de festes, els regidors i el mateix alcalde, David Solà, servint begudes a tothom que aixeca la mà i en demana. A l'entrar, s'ha pres la temperatura a tothom, mentre es rentaven les mans amb gel hidroalcohòlic. Tot funciona d'una manera tan sincronitzada que sembla que s'hagi assajat prèviament. I no és així, perquè a Sant Quirze han obert camí. "Teníem molts dubtes de si ho havíem de fer o no, però

vam decidir que sí per responsabilitat, ens tocava fer qualsevol cosa després de tres mesos tancats".

Entre l'Ajuntament i la promotora EDR Events van dissenyar tot el protocol. "Ha portat molta feina, però ara pot servir de pauta per a altres llocs", expliquen Montse Viñuelas i Xavier Guillaumes, d'aquesta empresa del Ripollès. L'experiència de Sant Quirze dona esperances de poder recuperar part d'una temporada d'estiu en què molts ajuntaments, per prudència o per no complicar-se la vida, han tirat pel dret i han

anul·lat programacions de festes. "Es pot fer, i al mateix temps complir les normes, és compatible", diu el regidor Bosch. Ho tenen tot tan previst que fins i tot disposen d'un centenar de paraigües per si es posés a ploure: l'opció d'aixoplugar-se tots sota la carpa no és vàlida. Però el temps s'hi posa de cara, i malgrat que hi ha núvols i fa fresca es va aguantant sense caure ni una gota.

L'Orquestra Venus desgrana el seu repertori de festa major. El *Tornarem* de Lax'n'Busto que van gravar en vídeo durant el confinament, l'ària *Nessun Dorma*,

un tema de Sílvia Pérez Cruz, o l'havanera *La bella Lola*. Al moment de fer voleiar mocadors avisen que millor no fer-ho amb la mascareta. Quan el trompetista Jaume Grau, que es de Sant Quirze, ataca el clàssic vals-jota, hi ha aplaudiments més intensos. Final patriòtic amb *La Santa Espina*, *Girona m'enamora*, el *cant de la senyera* i *L'estaca*. I de propina, unes peces ballables, però sense ballar, que això encara no es pot fer. Els peus se'n van sols, però tothom es reprimeix les ganes d'aixecar-se. Això caldrà deixar-ho, potser, per a una propera fase.

Cercavila d'en Sibiu amb mascareta per les festes de l'Horta Vermella a Vic

Vic Els veïns del barri de l'Horta Vermella de Vic van poder viure un petit tastet de les seves festes, condicionats per les mesures de prevenció que imposava l'últim cap de setmana de desconfinament de la fase 2 per la pandèmia del coronavirus. L'acte més simbòlic es va viure dissabte al vespre, quan els veïns van tornar a veure en Sibiu, el personatge que des de fa més de 30 anys presideix les festes. Això sí, aquest any amb mascareta i només acompanyat per l'energia de la xaranga Batec d'un Somni. "Gràcies, veïns, per quedar-vos als balcons i fer-nos la feina fàcil", agraià la comissió de festes a través de les xarxes socials. La figura pren el nom d'un mossò que durant anys havia treballat a l'antiga casa de pagès de l'Horta Vermella, la que acabaria donant nom al barri, malgrat que avui no en queda rastre. L'endemà diumenge es va servir un dinar per emportar, que van cuinar des de l'empresa de càterings El Graeller Rialler.

Antònia Forn, de Manlleu, fa 106 anys en ple desconfinament

Manlleu La manlleuena Antònia Forn va poder bufar 106 espelmes dijous passat, fet que la converteix en la segona persona més gran de la comarca després del taradellenc Jaume Caralt, que els va fer el passat mes de gener. Forn ha portat "molt bé" els tres mesos de confinament que ha comportat la crisi del coronavirus, i tot just va sortir per primer cop de casa fa una setmana, per anar a la perruqueria i a berenar. Tot i que al principi va viure la situació més capficada, Forn, que amb més d'un segle de vida n'ha viscut de tots colors, s'ho ha agafat amb resignació. "Eh que ja s'ha acabat?", pregunta tot sovint al seu fill, Agustí Palomares. Dijous al migdia ho van anar a celebrar amb un dinar al Sambucus al costat del seu fill i la seva parella, una neboda i la seva germana petita, que té 95 anys. Forn va néixer l'11 de juny de 1914 a Llo, a la Catalunya Nord. Ha viscut a Alp, Campdevànol, Lleida, Torelló i Manlleu, on es va instal·lar l'any 1958.

ALBERT LLIMÓS

Honorar la transsubstanciació

Joan Arimany

Gestor cultural especialitzat en religiositat popular

La diada de Corpus es pot situar segons diverses referències del calendari: el dijous següent a l'octava de Pasqua Granada, el dijous després de la vuitada de la Pentecosta o el dijous següent al diumenge de la Santíssima Trinitat. El seu origen és ben conegut. Les visions de santa Juliana de Lieja i l'empenta dels teòlegs dominics van establir una festa que honorava el sagrament de l'eucaristia i el posava al centre de tota la litúrgia. El papa Urbà IV la va instituir el 1264 i va ser universalitzada per Joan XXII el 1316.

La celebració semblava venir a l'auxili i defensa de la idea de la transsubstanciació com a doctrina teològica que, a l'eucaristia, afirma que el pa i el vi prenen la substància del cos i la sang de Crist. Berengari de Tours (~1000 - 1088) havia posat en dubte aquesta transformació i recalca el caràcter simbòlic del pa i el vi. Per la mateixa època havien ocorregut fets com el Sant Dubte d'Ivorra. Seria, precisament, a partir del concili de Laterà, l'any 1215, que es va comen-

Aquest any només es va celebrar la missa dins de la catedral, presidida pel bisbe Casanova

ALBERT LLIMÓS

çar a fixar i definir aquest misteri. La festivitat del Corpus va ser molt ben acollida a les terres catalanes. A Vic ja es va celebrar el 1318, només dos anys després de la confirmació papal; Girona i Barcelona ho van fer el 1320, i poc temps després la van

celebrar Lleida, Tortosa, València i Perpinyà. Al voltant de 1370, el Corpus era festejat a la majoria de parròquies catalanes. A Barcelona va ser una de les primeres ciutats, concretament la segona després de la francesa Tours, a fer-se una pro-

cessó. Aquesta manifestació multitudinària va esdevenir associada al Corpus i el seguici va esdevenir un aparador per als gremis i col·lectius de les ciutats assolint una gran capacitat per generar elements que es van introduir progressivament en la cultura popular. Com en el cas d'altres mostres públiques i multitudinàries de pietat, servia per refermar l'autoritat eclesiàstica i, també, exterioritzar didàcticament alguns missatges institucionals.

La desaparició de la processó del Corpus a Vic –com també es va fondre en moltes poblacions per efecte dels vents renovadors del Vaticà II– va propiciar el traspàs i gradual recuperació de l'antiga imatgeria en el seguici de la festa major, dedicada a Sant Miquel dels Sants, amb l'impuls decidit de l'Ajuntament de la ciutat.

L'any 2005, pocs mesos després de ser designat bisbe de Vic, Mons. Romà Casanova va restituir l'antiga tradició però amb una capacitat d'atracció afeblida. Enguany, la pandèmia de la Covid-19 l'ha tornat a recloure entre els murs de la catedral. Esperem que la *nova normalitat* no signifiqui una altra pèrdua de la devoció popular.

Castellterçol va tornar a gaudir de l'espectacle de l'ou com balla

Castellterçol El col·lectiu cultural, esportiu i lúdic Activaterçol, de Castellterçol, va tornar a muntar al brollador de la plaça Prat de la Riba i al del pati interior de la casa museu de l'insigne patrici l'espectacle de l'ou com balla, que la gent va poder contemplar des de dijous fins aquest diumenge. L'espectacle, que ja fa uns quants anys que es repeteix, cada any omple de curiositat a molts vilatans que no es perdran de poder veure aquesta petita meravella. J.C.

JOAN CAPDEVILA

La Fira del Còmic de Folgueroles, també suspesa

Folgueroles Aquest mes de juny s'havia de celebrar la sisena edició de la Fira del Còmic de Folgueroles, però ateses les circumstàncies els organitzadors ha decidit suspendre la fira i estudiar la possibilitat de buscar una nova data de cara a la tardor. La cita s'havia anat consolidant aquests últims anys com una petita mostra a l'entorn del món dels còmics.

AGENDA

Angi Conejo agenda@vic.el9nou.com

Dilluns 15

Sant Quirze de Besora. Festa major. Espectacle infantil Els Atrapasomnis. Descampat de Fixe. 18.30.

Dimarts 16

Sant Quirze de Besora. Festa major. 12.00, descampat de Fixe, audició de sardanes amb la Cobla Ciutat de Girona. 22.15, pàrquing de la Cugulera, castell de focs artificials. Diferents espais.

Dijous 18

Roda de Ter. Tertúlies de poesia. Amb Clara Centenera Ribas i la seva obra *Migració al magma*. La Guingueta de la Blava. 19.00.

Torelló. Projectió de la pel·lícula *La innocència*. Cinema El Casal. 21.00.

Vic. Rafel Nadal signarà el seu darrer llibre, *Mar d'estiu*. Llibreria Muntanya de Llibres. 18.00-19.00.

FARMÀCIES

Vic

+URGELL
Rbla. Hospital, 18 | dia 15

+EURAS
C. Tagamanent, 1 | dia 16

+ATLÀNTIDA
C. Montserrat, 11 | dia 17

+AUSA
C. Pare Huix, 15 | dia 18

Torelló

+BARDOLET
C. Canigó, 72 | dia 15

+ESTUDIS
C. Anselm Clavé, 2 | dia 16

+ACEVES
C. Prat de la Riba, 1 | dia 17

+NOFRE
C. Manlleu, 31 | dia 18

Manlleu

+POU
C. Vilamirosa, 109 | dia 15

+ROSELL
C. Montseny, 71 | dia 16

+FERRER CHAMBÓ
Pl. Fra Bernadí, 19 | dia 17

+ASSUMPTA AUTET
C. Font, 15 | dia 18

Tona

+JAIME
C. Antoni Figueras, 11 | dies 15, 16, 17 i 18

Roda de Ter

+DEL TER
Pl. Verdaguier, 1 | dies 15, 16, 17 i 18

Olost

+LÓPEZ
Pg. Dr. Lleopart, 4 | dia 16

Prats de Lluçanès

+VIVER
C. Major, 35 | dia 17

Sant Bartomeu del Grau

+CASACUBERTA
C. Vell, 35 | dies 15 i 18

St. Quirze de Besora

+BESORA, SCP
C. del Pont, 45 | dies 15, 17 i 18

Ripoll

+RIERA
C. Tarragona, 12 | dies 15, 16, 17 i 18

St. Joan Abadesses

+CAMPRUBÍ
C. Ramon d'Urg, 56 | dies 15, 16, 17 i 18

EXPOSICIONS

Centelles

Centre d'Art El Marçó Vell. Exposició permanent "Sala de Paleontologia i selecció del patrimoni pictòric". Horari: dissabtes de 18.00 a 20.00 i festius de 12.00 a 14.00 i de 18.00 a 20.00.

Sala d'exposicions Niu del Palau. Exposició "El somni confinat". 12a mostra de treballs dels alumnes de Tallers d'Art. Horari: dissabtes de 18.00 a 20.00 i festius de 12.00 a 14.00 i de 18.00 a 20.00. Fins al 21 de juny.

Manlleu

Museu del Ter. Exposició "Manlleu, ciutat de teatre", que ens proposa un recorregut de gairebé dos segles per la història del teatre manlleuenc. Horari: de

dimarts a diumenge de 10.00 a 14.00. Fins al 31 d'agost.

Sala d'exposicions de Can Puget. Exposició "Des de la nostra pell", mostra col·lectiva de 36 dones artistes de Manlleu o vinculades a la ciutat a través de la pintura, l'escultura, la fotografia, la literatura i altres tècniques. Horari: de dijous a diumenge de 18.00 a 20.00. Fins al 28 de juny.

Moià

Museu de Moià - Casa Rafael Casanova. Exposició "Notes de llum. Meditació contemplativa", de Carme Morales Rotger. Horari: dijous, divendres i ponts de 10.30 a 14.00, dissabtes de 10.30 a 14.00 i de 15.30 a 18.00 i diumenges i festius de 10.30 a 15.00. Fins al 17 d'agost.

Ripoll

Museu Etnogràfic. Exposició "Parlo de tu", de Ramon Calsina, un petit homenatge que es fa extensiu a totes les dones, a la figura femenina, sempre present en la seva obra. Horari: de dimarts a dissabte de 10.00 a 13.30 i de 16.00 a 18.00 i diumenges i festius de 10.00 a 14.00. Fins al 12 de juliol.

Roda de Ter

Museu Arqueològic de l'Esquerda. Exposició permanent "Fem present el passat", que permet connectar el jaciment amb el museu i explicar tot allò que no es pot veure quan es visita el jaciment arqueològic. Horari: de dimarts a divendres de 10.00 a 14.00, dimarts de 17.00 a 19.00 i dissabtes, diumenges i festius de 10.30 a 13.30.

Sant Julià de Vilatorrada

Aula de Cultura. Exposició "Memòries incandescentes", amb obres de Josep Serra Tarragó, en record i homenatge a Jaume Arpa, Ramon Espinet, Jordi Moré, David Duaiües i Pau Costa, bombers del GRAFF morts en l'incendi d'Horta de Sant Joan l'any 2009. Horari: de dilluns a divendres de 10.00 a 14.00 i dimarts i dijous de 17.00 a 19.30. Fins al 30 de juny.

Vic

ACVic. Exposició "En el nom de la mare, en el nom de la Terra", un recull de les obres de set dones artistes. Horari: de dimarts a divendres de 10.00 a 13.00 i de 17.00 a 19.00 i dissabtes d'11.00 a 14.00 i de 17.00 a 19.00. Fins al 25 de juliol.

ACVic. Exposició "Un minut de silenci", de Rosa García. Horari: de dimarts a divendres de 10.00 a 13.00 i de 17.00 a 19.00 i dissabtes

d'11.00 a 14.00 i de 17.00 a 19.00. Del 18 de juny al 25 de juliol.

ACVic. Exposició "Relats fotogràfics 3", amb una imatge del fotoperiodista Pere Tordera i un text de l'escriptora de Malla Irene Solà. Horari: de dimarts a divendres de 10.00 a 13.00 i de 17.00 a 19.00 i dissabtes d'11.00 a 14.00 i de 17.00 a 19.00. Del 18 de juny al 25 de juliol.

Museu Episcopal. Exposició "Nord & Sud. Art Medieval de Noruega i Catalunya, 1100-1350". Horari: de dimarts a dissabte de 10.00 a 19.00. Diumenges i festius de 10.00 a 14.00. Fins al 15 de setembre.

Museu de l'Art de la Pell. Exposició "Pells de bosc", de Dolores Puigdemont, que utilitza el dibuix, la fotografia, el vídeo i la creació plàstica. Horari: de dimarts a divendres de 10.00 a 13.00 i de 16.00 a 19.00. Dissabtes d'11.00 a 14.00 i de 16.00 a 19.00. Diumenges i festius d'11.00 a 14.00. Fins al 15 de setembre.

Mots encreuats

1												
2												
3												
4												
5												
6												
7												
8												
9												
10												
11												
12												
13												

HORIZONTALS: 1. Una hora concentrant-me per indicació del professor (tres mots) / 2. Pelegrina amb destinació al teatre. Collita tan abundant que tot és ple / 3. EEE. Capa rugosa, com si fos caspa, a la superfície del metall. Cua de balena / 4. Com a arbust és força cridaner. Gens il·lustrat / 5. Indicis d'anomalia. Deixar el vaixell al port navalla en mà / 6. Teixit de seda farcit de granit. Té fama d'arrel prominent, però la nàpia és més llarga / 7. Completes, per això o per nefas. Tot de turistes en tromba / 8. Dar-li al vehicle la primera mà. N'és el bé heretat pels privilegis d'arbre (genealògic) / 9. Los. Per un artista com aquest l'important era la dada. Angeles / 10. Cansada, fatigada. Vèrtebra del porc, carn inclosa / 11. Limiten l'existència. Esnifi una dosi de medicina contra l'asma. Los Angeles, ara tot junt / 12. Jocs de l'orgue musical col·locats al contrari. Si s'escapa és per agudes / 13. Queixes per la fi dels masais. No són unes vilatanes qualssevol, són valencianes.

VERTICALS: 1. Fa de mal cabre, per això rebenta. I aquesta tampoc és una italiana qualsevol: és del tac / 2. Rajoles de colors semblants a la ciutat esmentada. Varietat del retoromànic que parlava l'Aladí / 3. Matí al digital. De l'espècie piscícola amb les aletes

de color diferent. Apaguen els fars / 4. Massa eixuta per arribar a les valls d'Andorra. A qui en pateix no hi ha manera de trencar-li les oracions / 5. Uns quants agafats de les mans fent números. Que, si vas a mirar, en el fons és això / 6. Acut amb la bessona a l'estrena. El més creatiu de la pista. Superordinador de la mítica nau espacial / 7. Platja de milers de quilòmetres quadrats. Banyegant fins a malmetre el càntir / 8. Especialment abreujat. A l'hora de pintar l'avió es queda sol. Vet aquí la bessona / 9. Dormi amb els peus al capçal. Suspense per saber de què va la novel·la / 10. Anima de foll. Com una orgia però fent el pi. Anticip d'anticip / 11. Causada per un motor auxiliar. La de la revista francesa / 12. Estratègia de cara a gol. Consonants dignes de ser assaborides.

SOLUCIONS

S	E	N	A	V	E	T	V	S	I	A		
T	L	G	N	V	S	V	R	D	S			
V	T	I	L	V	H	N	I	V	E			
T	E	B	R	O	C	V	S	V	T			
V	L	S	I	V	D	V						
T	V	C	N	O	R	T	R	V	S			
V	D	V	I	R	S	V	R	E				
V	A	R	C	V	T	I	N	V				
R	A	R	C	V	A	R	O	N	V			
O	E	T	E	R	D	R	E	T				
A	N	V	P	S	V	C	R	V	S			
E	T	L	P	E	S	V	M	E	R			
C	L	A	S	S	E	D	E	I	O			
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12

el9club

Tel. Informació (de 9 a 13h)
93 889 46 59

Participeu de les ofertes entrant a:
9club.el9nou.cat

2x1 en Circuit acrobàtic
Esquirol o Guineu

la selva de
l'AVENTURA

Circuit acrobàtic entre arbres de gran altura, pujareu per xarxes i escales de corda, passareu a través de ponts penjants i túnels, fareu equilibris i baixareu per grans lianes i tirolines.

Coll de Ravell s/n · ARBÚCIES

Prèvia reserva al 626 79 93 35 o info@selvaventura.com - www.selvaventura.com

Oferta
subscriptors

2x1 presentant el carnet a recepció.
Oferta vàlida fins al 30-09-2020

Aventura

Visites guiades a una granja de
vaques de llet per a totes les edats

amb obsequi d'un tastet de llet amb xocolata

www.granjacalrei.com

Mas Cal Rei - Santa Eugènia de Berga - Tel. 606 35 08 73 - 669 44 83 01
(cal concertar cita per les visites)

Oferta
subscriptors

2x1 Presentant el carnet
a la granja

Visites
guiades

Vine i descobreix el
Parc Natural Illes Medes!

2x1 en sortida de CAIAC
a les Illes Medes

2x1 en SNORKEL als
penya-segats del Parc Natural del Montgrí

Pg. Marítim 13 - L'Estartit
Tel. reserves: 972 75 20 43 - www.medaqua.com

Oferta
subscriptors

2x1 Presentant el carnet.
Oferta vàlida fins el 30-09-2020

Oci

Aquesta revetlla de Sant Joan
EL 9 NOU regala lots de vi
CASTELL DEL REMEI
(un bon vi que no pot faltar a la vostra taula)

Lot de vi de
2 ampolles:
1 gotim bru
1 gotim blanc

Preu lot: 15,00€

Oferta
subscriptors

Participeu en el sorteig de lots de vi de dues
ampolles. www.el9nou.cat Sorteig: 16-6-20

Sorteig

EL 9 NOU regala un cistell
amb productes

caprabo
amb EROSKI
referent en productes de proximitat

Guanyadora: M. Àngels Montmany,
d'Hostalets de Balenyà

Guanyadora: Conxita Parareda,
de Vic

Guanyadores del sorteig del mes de març

Oferta
subscriptors

Participeu en el sorteig. Entreu a: www.el9nou.cat
Sorteig: 16-6-20

Sorteig

Els sortejos sempre es faran a les 10 del matí del dia del sorteig.

Les seves dades personals seran tractades per Premsa d'Osona, SA i CATVL 97, SLU (conjuntament i en endavant, EL 9 NOU) amb la finalitat de fer-lo participar en els sorteigs. Les dades personals, així com imatges i veu, poden ser utilitzades mitjançant els canals audiovisuals del Grup (premsa, ràdio, televisió, internet...) utilitzant els formats i mitjans previstos en cada cas amb finalitats periodístiques. Pot consultar informació addicional sobre els seus drets de protecció de dades a www.el9nou.cat.

ferSalut
La unitat del teu centre de salut

NI PRINCESES NI SUPERHEROIS. COEDUCAR DES DE CASA, IMPRESCINDIBLE PER FOMENTAR LA IGUALTAT I PREVENIR LA VIOLÈNCIA

Com educar en igualtat?

Com a pares, cal ser exemples d'equitat, igualtat i respecte en les nostres conductes i actuacions.

Distribuiu les tasques de la llar de forma equitativa, tenint en compte factors com l'edat o les capacitats, independentment del sexe.

Eviteu el llenguatge lligat a estereotips de gènere i els comentaris sexistes.

Eviteu les joguines o regals sexistes: els nens poden jugar a cuinetes i les nenes, a futbol.

Eviteu la roba sexista i els colors associats estereotipadament a aquesta.

Afavoriu un ambient d'empatia, comunicació i expressió d'emocions i sentiments.

Practiqueu esports en família, independentment de l'esport i del gènere, tenint en compte els gustos personals.

Llegiu contes com 'Les princeses també es tiren pets', 'La festa d'en Blai', 'Una felix catàstrofe' o 'Ni princeses ni pirates'.

No negueu l'existència dels trets que determinen el 'masculí' o el 'femení', sinó tracteu de desvincular-hi els estereotips que hi van lligats.

Doneu suport a l'elecció dels seus estudis i/o professions.

Doneu valor i dignifiqueu les diferents professions i feines que desenvolupen les persones.

Presteu atenció als processos evolutius d'afectivitat i sexualitat de nenes i nens, afavoriu que puguin desenvolupar una identitat pròpia amb la qual se sentin a gust.

Ensenyeu respecte a les diferents sexualitats i a ser respectats sexualment.

Treballau amb nenes i nens els missatges que transmeten els mitjans de comunicació.

Valoreu la diversitat com una riquesa.

ANÀLISIS CLÍNICS
SYNLAB Dr. FARGAS

- Anàlisis Bioquímiques, Hematològiques, Microbiològiques-Parasitològiques.
- Citogenètica, al·lèrgia, hormones, fertilitat.
- Anàlisis d'aigua de consum humà ISO 9001:2015.

Concertat amb les principals Mútues i Companyies d'Assegurances
e-mail: laboratorio.fargas@synlab.es

Horari: De dilluns a divendres de 8 a 15h
Dissabtes 9 a 13h
Cita previa al tel. **681 15 42 12**
Tel. 93 885 08 08 - C. Morgades, 23, baixos - Vic

DERMATOLOGIA
Dr. Josep M. Arimany
Dra. M. A. González-Enseñat

- DERMATOLOGIA
I DERMATOLOGIA PEDIÀTRICA
- Teràpia fotodinàmica - Làser

Rambla Hospital, 4, pral. 1a
Tel. 93 885 24 36 - 08500 VIC

OTORINOLARINGOLOGIA
Dr. JOSEP MOLERA BLANCH

GOLA - NAS - OÏDA
HORES CONVINGUDES
Pl. Estació, 8, entresòl - VIC
Tel. 93 885 26 21

UROLOGIA
J. Dinarès i Prat
Metge-Uròleg
UROLOGIA GENERAL I INFANTIL
HORES CONVINGUDES
dinaresvic@hotmail.com

Rda. Camprodon, 26 • Escala D. baixos
VIC - 93 885 27 56
C. Macià Bonaplata, 4 • Escala B2, 2n 1a
Ripoll - 972 71 43 54 (edifici Casino)

OFTALMOLOGIA
Dr. RAFART ARUMÍ

• OFTALMOLOGIA GENERAL
• CIRURGIA OCULAR

Clínica de Vic
Rda. Francesc Camprodon, 4, 3a planta
VIC - Tel. 93 885 55 09

Núria Mata
Psicòloga i psicoterapeuta
Informe-vos sobre
ASSISTÈNCIA ONLINE

Tel. 93 886 06 34
www.nuriamata.com
Pl. Canonge Collell, 8, 1r 2a
Vic

Centre Espai DiversPsit
Aprèn a ser tu

Dr. Ramon Vilaró Portet
Col. 15379

ESPECIALISTA EN CIRURGIA ORTOPÈDICA I TRAUMATOLOGIA

- Cirurgia pròtesi genoll i maluc - Artroscòpia genoll, espatlla i turmell - Ortopèdia infantil -

Tractament de patologies esportives amb factors de creixement

Clínica Sant Josep - Vic - Tel. 93 886 17 00

DR. J. FOLCH
METGE EDUCADOR I PSIQUIATRE

osonament
serveis integrats de salut mental

C. Josep M. Selva, 2 - Vic
Tel. 93 889 50 59 - osonament.cat

Laboratoris Eurás
Laboratori d'Anàlisis Clíniques

ANÀLISIS CLÍNICS
Microbiològiques, hematològiques, hormonals, bioquímiques, toxicològiques, immunològiques.

Fem analítiques per mútues i privats.

Horari de 8 a 20h
C. Gallissà, 19 - Tel. 93 883 23 04
www.synlab.es

Dr. Oriol Parés
ANGIOLOGIA I CIRURGIA VASCULAR

MALALTIES CIRCULATORIES
Varius (CHIVA, estètica...)
edema limfàtic, úlceres...

CONCERT AMB MÚTUES

Vic - Bayès Consultori Tel. 93 889 22 29
Vic - Clínica de Vic - Bayès Clínica Tel. 93 881 65 00
Manlleu - Centre Mèdic Manlleu Tel. 93 851 41 11

COMAS
Òptica i Ortopèdia
Des de 1904

Pl. Sta. Clara, 6
93 886 10 55
Pg. Generalitat, 26
93 885 46 52
Rbla. Davallades, 5
93 885 47 22
C. Nou, 43
93 886 10 55
VIC

PODOLOGIA:
Silvia Nieto Pl. Santa Clara, 6 93 886 10 55
Marta Serra Bisbe Strauch, 16 93 889 46 02 Mútues i Privats (CEMAV)
Ivonne Alonso Pg. Generalitat, 26 93 885 46 52
Rbla. Davallades, 5 93 885 47 22
Bisbe Strauch, 16 93 889 46 02 Mútues i Privats (CEMAV)

TERÀPIA VISUAL
Martina Sans Rbla. Davallades, 5 93 885 47 22
Roger Verdaguer Rbla. Davallades, 5 93 885 47 22

Especialistes en fertilitat i reproducció assistida

FecunMed

Consultori Bayès
Plaça de la Catedral, 9 - Vic

Bayès consultori
Centre mèdic Vic
www.bayesconsultori.cat
Nou servei de CITA WEB

Plaça Catedral, 9 - VIC
Tel. 93 889 22 29

MEDICINA DE CAPÇALERA
- Dra. A. Ramos
- Dra. C. Álvarez
- Dra. S. Martínez de Arenzana
- Dr. V. Canal

ASSISTÈNCIA D'INFERMERIA
Pressió arterial, injeccions, etc.

REVISIONS GENERALS

PROVES COMPLEMENTÀRIES
• ENDOSCÒPIA amb anestèsia
- Dr. R. Barniol
• ECOGRAFIA
Ecocardiografia doppler
Ecografia general, ginecològica 4D
Transrectal, Transvaginal Ginecològica
Abdominal
Troncs supraaòrtics

• PROVES D'ESFORÇ
• HOLTER E.C.G.
• HOLTER PRESSIÓ (MAPA)
• DENSITOMETRIA
• URODINAMIA
• CISTOSCÒPIES/
HISTEROSCÒPIES
• RADIOGRAFIES
• AMNIOCENTESIS

ESPECIALISTES
Cardiologia Prof. A. Bayès de Luna, Prof. T. Bayès Genís, Dr. J. Riba, Dr. P. Codina
Cardiologia pediàtrica Dr. F. Rosés
Medicina interna i geriatría Dr. J. Brugués, Dr. R. Pujol
Neurologia Dr. A. Arboix, Dra. A. Bayès
Reumatologia Dr. R. Sanmartí, Dr. J. Rodríguez
Aparell digestiu Dr. R. Barniol
Oncologia Dr. E. Batiste-Alentorn
Endocrinologia Dr. I. Saigó
Dermatologia Prof. A. Castells, Dr. J. Arimany, Dr. R. Torné, Dra. L. Canal
Dra. L. Canal i Dra. E. Quintana
Psiquiatria Dr. J. del Río, Dra. M. Aubareda
Psiquiatria infantil i juvenil Dr. P. Tapias
Al·lèrgia-immunologia clínica Dra. A. Sala
Al·lèrgia pediàtrica Dra. A. López
Pediatría Dr. P. Domènech, Dra. A. López
Ginecologia i Obstetrícia Dr. R. Rovira, Dr. J. Grau
Ginecologia i reproducció assistida Dr. X. Saura, Dra. N. Gil, Dra. N. Murcia
Urologia Dr. J. Fernández-Zuazu
Angiologia i cirurgia vascular Dr. O. Parés
Otorinolaringologia Dr. M. Molinero, Dr. J. Camprubí
Oftalmologia Dr. J. Tell, Dr. S. Bofill
Oftalmologia infantil Dra. M. Vidal
Traumatologia Dr. L. Guillamet, Dr. F. Díaz, Dr. G. Bori
Pneumologia Dra. S. Molina, Dr. Joan Serra
Cirurgia general Dr. J. Molinas
Cirurgia oral i maxil·lofacial Dr. C. Bassas
Cirurgia estètica i reparadora Dra. A. Torres, Dra. N. González, Dr. P. Bosacoma
Clínica del dolor Dra. M. Jiménez
Psicogeriatría Dr. F. Escabia
Medicina de família Dr. J. Fontarnau
Medicina del son Dra. Ester Tió
Anestesiologia Dr. J. de Ferrer, Dra. M. Jiménez, Dra. T. Planella
Psicologia Llic. P. Borrat
Psicologia infantil Llic. I. Verdaguer
Neuropsicologia Llic. I. Sala
Psicologia transpersonal Llic. M. Pellicer
Dietètica i nutrició Dra. E. Quintana
Podologia Sra. C. Sallent
Logopèdia Sra. M. Mauri
Fisioteràpia Sra. C. Grolera, Sra. M. Torra, Sra. A. Soler, Sra. M. Parra
Óptic-Optmetrista Sra. A. Grifell
Anàlisis clíniques Dr. J. Fargas

GUIA MÈDICA

Vols ser-hi?
Tel. 93 889 49 49

CHV CLÍNICA DE VIC
CONSORCI HOSPITALARI DE VIC

EN BONES MANS

CAPACITAT D'ELECCIÓ
CONFORT
SEGURETAT

CONSULTES EXTERNES
Ronda Francesc Camprodon, 4. Vic
Tel. 93 886 31 31/902 482 211
Fax 93 886 78 22

HOSPITALITZACIÓ
Francesc Pla "El Vigatà", 1. Vic
Tel. 93 702 77 41 Fax 93 702 77 62

clinicadevic@chv.cat · www.chv.cat

GUIA MÈDICA EL 9 NOU

Si voleu ser-hi truqueu al **93 889 49 49**

EXPO MUDANCES VIC, S.L.

- Servei de guardamobles
- Especialistes en muntatge i desmuntatge de mobles

C. Canigó, 83, 4t 3a - Tel. 619 35 79 73 - 675 92 13 76 - VIC

Girbau Consulting
Oficina tècnica ambiental

Llibres d'oví i vacum

Av. Països Catalans, 5 B - VIC
Tel. 93 854 11 69
www.girbauconsulting.com
girbau@girbauconsulting.com

AUTODESBALLESTAMENTS LA GLEVA

Ctra. N-152, km 75,6 - LES MASIES DE VOLTREGA
93 857 11 53 - 93 850 24 70

US OFERIM ELS NOSTRES SERVEIS
- COMPRA DE VEHICLES ACCIDENTATS
- RETIRADA DE VEHICLES USATS PER DESBALLESTAMENT
- TRAMITACIÓ DE BAIXES DEFINITIVES
- VENDA DE RECANVIS D'OCCASIO

Per a més informació, truqui'ns als telèfons:
www.desauaceslaGLEVA.com Botiga on-line
93 857 11 53
93 857 06 10
Fax 93 850 24 70

ADVOCATS DE ROCAFIGUERA MONTANYÀ

t'ajudem

Família, herències, contractes, arrendaments, danys, deutes...

www.derocafigueramontanya.com
621 270 203

DESEMBUSSOS i FOSSES SÈPTIQUES M.TERRICABRAS S.L.

Ctra. Sant Hipòlit, km. 4,100 - GURB
Tel. 93 886 24 78
www.terrucasbras.cat

COMPRO PISOS AL COMPTAT

24 / 48 HORES

JOAN 617 28 08 50

Sintonitzeu **EL 9 FM** la ràdio d'Osona

Escolteu la ràdio d'Osona al 92.8

EL 9 FM Sempre al vostre servei

NEIDA
Neteja - Aigua - Tecnologia

DESEMBUSSOS, NETEGES I TRANSPORT D'AIGUA

Tel. 630 96 42 84 - 93 857 03 74 - contacte@neida.cat

Anuncieu-vos als **PETITS ANUNCIS** d' **EL 9 NOU**

Truqueu al **93 889 49 49** i deixeu el vostre anunci.
(Horari de 10 a 13h i de 16 a 19h, de dilluns a divendres)
o ens el feu arribar a:
pl. de la Catedral, 2 - 08500 Vic

Preu setmanal: 1 euro per paraula + IVA (mínim 10 paraules)

el9club
Els subscriptors es poden beneficiar cada any de 2 anuncis gratuïts (divendres + dilluns) amb un màxim de 20 paraules cadascun

ENTREU I DESCOBRIU LES OFERTES DEL CLUB

Escriviu el vostre missatge en **MAJÚSCULES** i deixeu una casella en blanc entre paraula i paraula

NIF
Tel.
Nom i cognoms
.....
Població
CP

És subscriptor
Sí No

Al facilitar les vostres dades accepteu expressament la política de privacitat de Premsa d'Osona SA que podeu consultar a www.el9nou.cat

Els ESPECIALS d' EL 9 NOU

La informació més propera,
la publicitat més efectiva

☎ Si voleu ser-hi truqueu al **93 889 49 49**

1r dilluns de cada mes **LLUÇANÈS**

1r divendres de cada mes **OSONA NORD**

3r divendres de cada mes **GES BISAURA**

4t divendres de cada mes **OSONA SUD**

Últim dilluns de cada mes **EL RIPOLLÈS**

LA PROGRAMACIÓ D'AQUESTA SETMANA

Dilluns 15

6.00 CAMINANT PER CATALUNYA. Soldados de salamina.
6.30 GAUDEIX LA FESTA. Un tomb pel Corpus.
7.00 NOTÍCIES EN XARXA. Informatiu matinal. Presenta: Vanessa Raja.

9.00 TERRITORI 17. Magazín. Presenten: Vicenç Bigas i Jordi Sunyer.
12.00 QUATRE PARAULES. Jofre Martell, autor de *La meva millor pitjor idea*.

12.30 L'ESCOLA A CASA. Infantil. Espai educatiu.
13.00 TELÓ DE FONTS. Aules virtuals.
13.30 AVENTURA'T. Els barrancs de Sant Pere i Santa Baia.
14.00 AL DIA CATALUNYA CENTRAL. Informatiu. Presenta: Natàlia Peix. L'actualitat d'Osona, el Bages, el Berguedà, el Moianès i el Solsonès.
14.30 DIBUIXOS ANIMATS. Infantil. Les tres bessones.
15.30 AL DIA CATALUNYA CENTRAL. Informatiu.
16.00 DIBUIXOS ANIMATS.
17.00 L'ESCOLA A CASA.
17.30 AL DIA CATALUNYA CENTRAL. Informatiu.
18.00 AVENTURA'T.
18.30 ENS QUEDEM A CASA. Històries des del confinament. Presenta: Marc Rodríguez.
19.00 CONNECTI.CAT. Presenta: Pere Puig.
20.00 L'ESCOLA A CASA.
20.30 EL 9 INFORMATIU. Presenta: Clàudia Dinarès.
21.00 TEMPS AFEGIT. Entrevista a Titi Roca, regidor d'Esports de l'Ajuntament de Vic, sobre el projecte de Centre de Tecnificació Esportiva de la Catalunya Central. Presenta: Esther Rovira.
21.30 AVENTURA'T.
22.00 PAISATGES ENCREUATS. Plana del Penedès.
22.30 EL 9 INFORMATIU.
23.00 TEMPS AFEGIT.
23.30 PAISATGES ENCREUATS.
0.00 GAUDEIX LA FESTA.

0.30 EL 9 INFORMATIU.
1.00 BEN TROBATS. Magazín. Presenta: Clara Tena.
3.00 PORTAL D'INFORMACIÓ DINÀMIC.

Dimarts 16

6.00 EL 9 INFORMATIU.
6.30 DE TEE A GREEN. Golf.
7.00 NOTÍCIES EN XARXA.
9.00 TERRITORI 17. Magazín.
12.00 L'ESCOLA A CASA.
12.30 TEMPS AFEGIT.
13.00 PAISATGES ENCREUATS.
13.30 DE TEE A GREEN. Golf.

14.00 AL DIA CATALUNYA CENTRAL. Informatiu. Presenta: Natàlia Peix.
14.30 DIBUIXOS ANIMATS.
15.30 AL DIA CATALUNYA CENTRAL. Informatiu.
16.00 DIBUIXOS ANIMATS.
17.00 AL DIA CATALUNYA CENTRAL. Informatiu.
17.30 LA PORTERIA. Tertúlia esportiva. Presenta: Pitu Abril.
18.30 L'ANY QUE ENS VA CANVIAR LA VIDA. Presenta: Jordi Sacristan.
19.00 CONNECTI.CAT.
20.00 FESTA MAJOR DE SANT QUIRZE. Reportatge.
20.30 EL 9 INFORMATIU. Presenta: Clàudia Dinarès.
21.00 QUATRE PARAULES. Entrevista a Judit Boix, directora de la Fundació Jacint Verdaguer, i Montse Caralt, directora de la Fundació Miquel Martí i Pol. Presenta: Jordi Vilarrodà.
21.30 DE TEE A GREEN. Golf.
22.00 FESTA MAJOR DE SANT QUIRZE. Reportatge.
22.30 EL 9 INFORMATIU.
23.00 GAUDEIX LA FESTA.
23.30 QUATRE PARAULES.
0.00 FESTA MAJOR DE SANT QUIRZE. Reportatge.
0.30 EL 9 INFORMATIU.
1.00 BEN TROBATS. Magazín.
3.00 PORTAL D'INFORMACIÓ DINÀMIC.

Dimecres 17

6.00 EL 9 INFORMATIU.
6.30 QUATRE PARAULES.
7.00 NOTÍCIES EN XARXA.
9.00 TERRITORI 17. Magazín.
12.00 FESTA MAJOR DE SANT QUIRZE. Reportatge.
12.30 L'ESCOLA A CASA. Infantil.
13.00 CAMINANT PER CATALUNYA. Sant Julià de Ramis.
13.30 QUATRE PARAULES.
14.00 AL DIA CATALUNYA CENTRAL. Informatiu. Presenta: Natàlia Peix.

14.30 DIBUIXOS ANIMATS.
15.30 AL DIA CATALUNYA CENTRAL. Informatiu.
16.00 DIBUIXOS ANIMATS.
17.00 L'ESCOLA A CASA.
17.30 AL DIA CATALUNYA CENTRAL. Informatiu.
18.00 FESTA MAJOR DE SANT QUIRZE. Reportatge.
18.30 ENS QUEDEM A CASA.
19.00 CONNECTI.CAT.
20.00 L'ESCOLA A CASA.
20.30 EL 9 INFORMATIU. Presenta: Clàudia Dinarès.
21.00 LA TRAMOIA. Espectacles. Presenta: Jordi Sunyer.
22.00 CAMINANT PER CATALUNYA.
22.30 EL 9 INFORMATIU.
23.00 LA TRAMOIA.
0.00 AVENTURA'T. Esports d'aventura.
0.30 EL 9 INFORMATIU.
1.00 BEN TROBATS. Magazín.
3.00 PORTAL D'INFORMACIÓ DINÀMIC.

Dijous 18

6.00 EL 9 INFORMATIU.
6.30 AVENTURA'T.
7.00 NOTÍCIES EN XARXA.
9.00 TERRITORI 17. Magazín.
12.00 L'ESCOLA A CASA.
12.30 LA TRAMOIA.
13.30 AVENTURA'T.
14.00 AL DIA CATALUNYA CENTRAL. Informatiu. Presenta: Natàlia Peix.
14.30 DIBUIXOS ANIMATS.
15.30 AL DIA CATALUNYA CENTRAL. Informatiu.
16.00 DIBUIXOS ANIMATS.
17.00 AL DIA CATALUNYA CENTRAL. Informatiu.
17.30 VICACTIVA'T A CASA. Activitat física. Sessions d'activitat física a casa amb Aina Portell, Raül Obiols i Mercè Cuberta.
18.00 TELÓ DE FONTS. Avis. Presenta: Laura Contreras.
18.30 L'ANY QUE ENS VA CANVIAR LA VIDA. Presenta: Jordi Sacristan.
19.00 CONNECTI.CAT.
20.00 VICACTIVA'T A CASA.

20.30 EL 9 INFORMATIU. Presenta: Clàudia Dinarès.
21.00 ANGLE OBERT. Espai de política i reflexió.
22.00 TELÓ DE FONTS. Avis.
22.30 EL 9 INFORMATIU.
23.00 ANGLE OBERT.
0.00 TELÓ DE FONTS.
0.30 EL 9 INFORMATIU.
1.00 BEN TROBATS. Magazín. Presenta: Clara Tena.
3.00 PORTAL D'INFORMACIÓ DINÀMIC.

Sant Quirze, la primera festa major de la nova normalitat

Sant Quirze de Besora ha donat el tret de sortida aquest cap de setmana a la temporada de festes majors amb menys actes del que és habitual i amb mesures de distanciament social que no han impedit celebrar els actes festius. Alguns dels actes del cap de setmana queden recollits en aquest reportatge que inclou, entre d'altres, l'espectacle infantil de dissabte al matí, el concert de l'Orquestra Venus de dissabte a la tarda i l'espectacle de màgia de diumenge. Per poder celebrar la festa major, l'Ajuntament ha habilitat un espai ampli, amb aforament limitat i cita prèvia, i amb el públic distanciat assegut en taules i cadires per poder garantir les mesures preventives per evitar el contagi de la Covid-19.

Festa major de Sant Quirze
dimarts, 20.00, 22.00 i 0.00; dimecres, 12.00 i 18.00

Entrevista a Titi Roca

Esther Rovira tanca la temporada del *Temps afegit* conversant amb el regidor d'Esports de Vic sobre el futur Centre de Tecnificació Esportiva.

Temps afegit
dilluns, 21.00 i 23.00

Cicle de poemes comentats

Jacint Verdaguer | Miquel Martí i Pol

Martí i Pol i Verdaguer

Jordi Vilarrodà conversa dimarts amb les directores de les fundacions Jacint Verdaguer i Martí i Pol, que duen a terme iniciatives conjuntes.

Quatre paraules
dimarts, 21.00 i 23.30

Últim capítol de 'Vicactiva't a casa'

Acaba el curs de les sessions d'activitat física amb noves propostes per fer a casa a càrrec de Mercè Cuberta, Raül Obiols i Aina Portell.

Vicactiva't a casa
dijous, 17.30 i 20.00

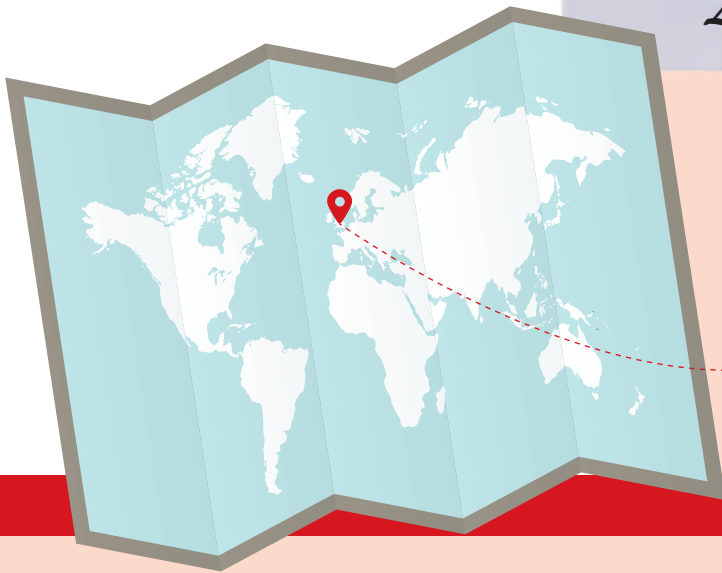
De Taradell a Londres

ADRIÀ SERRAROLS

Just acabar el Batxillerat, el taradellenc Adrià Serrarols va començar la vida universitària a Londres, on aquest estiu acabarà el grau d'Administració i Direcció d'Empreses. Aquests tres anys li han servit per descobrir que Londres és una ciutat d'oportunitats, i un cop graduat ell buscarà la seva.

Londres, Anglaterra

0,02 dècimes van deixar fora de la carrera que volia estudiar Adrià Serrarols a Catalunya i el van portar a Londres, fa tres anys. "Estudiar aquí era la meva primera opció, però de segon tenia Londres i em van acceptar per fer la carrera allà", diu. I així va ser com el setembre del 2017 el taradellenc va fer les maletes per iniciar l'etapa universitària lluny de Catalunya. Després de tres anys, aquest mes de juliol es graduarà i obtindrà el títol d'Administració i Direcció d'Empreses, una carrera que aquests últims mesos i per l'actual situació sanitària l'ha fet en línia: "Podríem dir que les meves últimes setmanes de vida universitària hauran estat tancat a casa i fent classe per Zoom".

Serrarols, de 20 anys, comenta que el que més li agrada de Londres és la diversitat que hi ha, "és molt fàcil trobar-te una persona de qualsevol país del món", i, per altra banda, "les oportunitats que et dona el país". I és que pel taradellenc, aquesta experiència universitària que el va portar al Regne Unit li ha servit per afirmar que "Londres és

la ciutat de les noves oportunitats, gent que vol canviar de vida i començar de nou; aquesta ciutat et dona la possibilitat de fer-ho i molta gent ve aquí per començar de zero, és una ciutat que et dona moltes oportunitats", encara que

"Londres és la ciutat de les noves oportunitats"

el que menys li agrada és "l'individualisme que es genera i el fet que potencien molt el jo". Serrarols explica que "també he après la importància de fer una xarxa de contactes que et pot servir per al futur". Un futur que no sap si serà a Londres mateix o tornarà a Catalunya un cop acabi la carrera: "En aquestes últimes setmanes tot ha canviat, tenia una estructura pensada, sabia les coses que volia, però la manera de fer negocis ha canviat i les empreses també. La part

positiva és que estic aprenent molt en projectes innovadors, m'estic formant i vull acabar la carrera; després no sé què faré. Buscaré feina, però m'és igual si és a Londres, a Barcelona, Alemanya o els Països Nòrdics, el lloc tant és, i si he de tornar a casa sé que sempre hi tindrè un plat a taula i un llit".

Tot i que torna sovint a Taradell per visitar família i amics, el que més troba a faltar són les vistes, "poder pujar al castell i tenir aquell silenci que a Londres (com a moltes ciutats) és impensable", i sobretot la gent: "Amb el confinament he passat moltes hores tancat a casa amb la meva companya de pis, només som dos i t'adones que trobes a faltar el contacte, anar a fer el got i passar-te hores i hores xerrant de la vida amb els amics". A Londres forma part del grup de bastoners 1 d'Octubre. Serrarols comenta que la comunitat catalana allà "és molt activa" i malgrat que "estem molt units, la cultura de casa sempre es troba a faltar".

Laia Miralpeix

Joves a concert

Els concerts d'orquestra, a les festes majors, no acostumen a cridar gaire l'atenció dels joves. El repertori sol estar pensat per a altres generacions. Però dissabte a Sant Quirze n'hi havia una bona colla ocupant les últimes taules del recinte. Anar-hi era qüestió d'orgull de poble o que les discoteques estan tancades?

Sense lavabos

Amb els protocols de sanitat actuals, no es poden posar lavabos en concerts com el de dissabte. La durada de l'actuació s'ha d'ajustar perquè la bufeta del públic no pateixi en excés. Dissabte va ser d'una hora i tres quarts, sense mitja part. Serà aconsellable no beure gaire cervesa, més que res per evitar urgències.

Mascareta

Els veïns de l'Horta Vermella de Vic van celebrar algun dels actes de la seva festa. Hi va haver una cercavila d'en Sibiu, el personatge que des de fa anys presideix la festa. Li van posar una mascareta i pel costat li sortia la característica pipa. Pels fumadors no és fàcil això de la mascareta. Un altre motiu per deixar-ho.

El futbol

Tothom va dient aquests dies que tot va recuperant la normalitat perquè fins i tot torna el futbol. És mentida, per nosaltres la normalitat tornarà amb el futbol de veritat, el que es juga al camp del Manlleu, el Vic, el Tona, el Riuprimer, l'Abadesenc, el Ripoll... i tots els nostres camps.

814205651256100

00615

814205651256001